

Biên soạn: ThS. NGUYỄN VĂN LINH (Chủ biên)
PGS. TS. NGUYỄN KIM CHÂU
ThS . BÙI THANH THẢO - ThS. LÊ THỊ NHIÊN

40 NĂM

CÔNG ĐOÀN TRƯỜNG ĐẠI HỌC CẦN THƠ

NHỮNG NĂM THÁNG KHÔNG THỂ NÀO QUÊN

NHÀ XUẤT BẢN ĐẠI HỌC CẦN THƠ
2016

LỜI NÓI ĐẦU

Nhân dịp kỷ niệm 40 năm ngày giải phóng miền Nam, thống nhất đất nước (30/4/1975-30/4/2015), Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ đã tổ chức buổi họp mặt cán bộ công đoàn qua các thời kỳ. Cuộc gặp gỡ đã có sự tham dự của lãnh đạo Đảng, chính quyền và quy tụ các cán bộ công đoàn không chỉ đang công tác tại Trường mà còn nhiều đồng chí đã nghỉ hưu, không chỉ các đồng chí sinh sống tại Cần Thơ mà còn có những đồng chí ở tận đảo Phú Quốc cũng không quản đường xá xa xôi về dự. Mọi người gặp nhau, tay bắt mặt mừng và cùng nhau ôn lại những kỷ niệm hoạt động công đoàn trong nhiều giai đoạn khác nhau. Qua những lời tâm sự của các đại biểu, hình ảnh Trường Đại học Cần Thơ và Công đoàn Trường như được tái hiện từ quá khứ đến hiện tại.

Ngày 31 tháng 3 năm 1966, trên mảnh đất “Chín rồng”, trường đại học đầu tiên được thành lập, mang tên Viện Đại học Cần Thơ với bốn khoa: Khoa Khoa học, Luật khoa và Khoa học Xã hội, Văn khoa và Khoa Sư phạm.

Sau ngày thống nhất đất nước năm 1975, Viện Đại học Cần Thơ được đổi tên thành Trường Đại học Cần Thơ và được xác định là một trong những trường đại học trọng điểm của quốc gia.

Trường Đại học Cần Thơ là trung tâm đào tạo, nghiên cứu khoa học và chuyển giao công nghệ hàng đầu của quốc gia, đóng góp hữu hiệu vào sự nghiệp đào tạo nhân lực chất lượng cao, bồi dưỡng nhân tài và phát triển khoa học phục vụ phát triển kinh tế-xã hội vùng và quốc gia. Trường Đại học Cần Thơ là nhân tố động lực có ảnh hưởng quyết định cho sự phát triển của vùng Đồng bằng sông Cửu Long.

Hiện nay, Trường Đại học Cần Thơ có 15 khoa, một bộ môn, 3 viện nghiên cứu, 18 trung tâm và một trường Trung học Phổ thông Thực hành Sư phạm, 13 phòng ban chức năng, 1 nhà xuất bản và 5 tổ chức đoàn thể (Hội Cựu chiến binh, Công đoàn, Đoàn Thanh niên, Hội Cựu sinh viên và Hội Sinh viên). Đội ngũ cán bộ viên chức có hơn 2.000 người, với 1.188 giảng viên, trong đó có 7 giáo sư, 110 phó giáo sư, 201 tiến sĩ và 709 thạc sĩ.

Trường Đại học Cần Thơ đang đào tạo 151 ngành - chuyên ngành, trong đó có: 15 ngành bậc tiến sĩ, 38 ngành bậc thạc sĩ (có 2 ngành liên kết nước ngoài), 96 ngành bậc đại học trong đó và 2 ngành cao đẳng. Trong đó có 3 chương trình đào tạo bậc đại học được kiểm định đạt chuẩn quốc tế AUN - QA. Trường có quan hệ hợp tác với hàng trăm trường Đại học khác trong nước và trên thế giới, là thành viên của mạng lưới các trường đại học Đông Nam Á (ASEAN University Network - AUN). Trường chủ trì, tham gia thực hiện nhiều dự án, đề tài trọng điểm; hợp tác với nhiều địa phương vùng Đồng bằng sông Cửu Long trong các lĩnh vực đào tạo, nghiên cứu khoa học kỹ thuật và chuyển giao công nghệ...

Những thành tựu đáng tự hào đó không chỉ là kết quả cống hiến hết mình của các thế hệ lãnh đạo, cán bộ viên chức, học viên, sinh viên,... mà còn in đậm dấu ấn vai trò và sự đóng góp của Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ trong suốt bốn mươi năm qua.

Từ những ngày đầu thành lập (6/1976), Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ đã làm tốt vai trò tổ chức chính trị-xã hội của tập thể cán bộ viên chức, người lao động của Trường, là thành viên trong hệ thống chính trị, đặt dưới sự lãnh đạo của Đảng bộ Trường. Trong suốt thời gian hoạt động, Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ luôn xứng đáng với vai trò đại diện cho thầy cô và người lao động, đã cùng với nhà trường chăm lo và bảo vệ quyền, lợi ích hợp

pháp, chính đáng của cán bộ, viên chức và người lao động. Bên cạnh đó, Công đoàn còn tham gia công tác quản lý, tham gia thanh tra, kiểm tra, giám sát hoạt động của cơ quan quản lý, tổ chức, đơn vị trong Trường; tham gia công tác tuyên truyền, vận động cán bộ viên chức học tập nâng cao trình độ, kỹ năng nghề nghiệp, chấp hành pháp luật; tổ chức các phong trào văn hóa, văn nghệ, thể dục thể thao,... Mặt khác, Công đoàn Trường cũng tích cực vận động cán bộ viên chức tham gia công tác xã hội, từ thiện; thăm và động viên các lực lượng vũ trang làm nhiệm vụ bảo vệ biên giới, hải đảo của Tổ quốc, góp phần xây dựng và bảo vệ Tổ quốc Việt Nam xã hội chủ nghĩa.

Phát biểu tại cuộc gặp mặt, các cán bộ lãnh đạo Đảng, Chính quyền và Công đoàn qua các thời kỳ cũng chia sẻ những tình cảm tốt đẹp, lòng nhiệt thành công tác, những kinh nghiệm công tác quý báu, những bài học hay,... ngõ hầu xây dựng đội ngũ cán bộ Công đoàn và tổ chức Công đoàn Trường ngày càng vững mạnh.

Nhận thấy đây là một tài sản tinh thần quý giá của Công đoàn Trường nên Ban Thường vụ Công đoàn đã cho biên tập, bổ sung để xuất bản thành cuốn sách *“Bốn mươi năm Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ, những năm tháng không thể nào quên”*. Ngoài nội dung chính như đã nói ở trên, cuốn sách cũng bao gồm những hình ảnh về các phần thưởng cao quý của Nhà nước, Công đoàn các cấp tặng cho Công đoàn Trường; hình ảnh Ban chấp hành Công đoàn Trường qua các thời kỳ và một số hình ảnh hoạt động của Công đoàn Trường.

Đây là một công trình chào mừng kỷ niệm năm mươi năm ngày thành lập Trường Đại học Cần Thơ; là lời tri ân của Công đoàn Trường đối với các vị lãnh đạo tiền bối và cũng là lời nhắn

gửi đến các thể hệ cán bộ công đoàn Trường trong tương lai để cùng nhau góp sức xây dựng Trường Đại học Cần Thơ ngày càng phát triển.

Ban Chấp hành Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ chân thành cảm ơn quý thầy, cô trong Ban Biên tập, Ban tổ chức đã làm việc tích cực, tận tụy để biên soạn cuốn sách này. Đặc biệt, xin chân thành cảm ơn quý thầy, cô nguyên là cán bộ lãnh đạo Đảng, Chính quyền, Công đoàn đã đóng góp bài viết, hình ảnh để nội dung cuốn sách phong phú, sinh động.

Có thể còn nhiều câu chuyện hay, hình ảnh đẹp mà vì nhiều lý do nên chưa được sưu tập vào trong cuốn sách. Mặc dù đã có nhiều cố gắng nhưng chắc hẳn cuốn sách còn nhiều thiếu sót. Chúng tôi rất mong được người đọc lượng thứ./.

**CHỦ TỊCH CÔNG ĐOÀN TRƯỜNG
NGUYỄN VĂN LINH**

NHỮNG PHẦN THƯỞNG CAO QUÝ

BAN CHẤP HÀNH CÔNG ĐOÀN QUA CÁC THỜI KỲ

BAN CHẤP HÀNH CÔNG ĐOÀN TRƯỜNG LÂM THỜI (1976-1977)

Đ/c Tô Văn Hoành
Thư ký Công đoàn Trường

STT	Họ và Tên	Chức vụ
1.	Tô Văn Hoành	Thư ký
2.	Lê Thị Ngọc Bích	Phó Thư ký
3.	Nguyễn Văn Be	Ủy viên BCH
4.	Nguyễn Văn Cự	Ủy viên BCH
5.	Mai Ngọc Diệp	Ủy viên BCH
6.	Nguyễn Minh Huân	Ủy viên BCH
7.	Trần Quang Thứ	Ủy viên BCH

BAN CHẤP HÀNH CÔNG ĐOÀN TRƯỜNG
NHIỆM KỲ II (1977-1978)

STT	Họ và Tên	Chức vụ
1.	Tô Văn Hoành	Thư ký
2.	Nguyễn Văn Cự	Phó Thư ký
3.	Nguyễn Văn Be	Ủy viên Ban Thường vụ
4.	Lê Thị Ngọc Bích	Ủy viên Ban Thường vụ
5.	Đàm Hộ Cầu	Ủy viên Ban Thường vụ
6.	Lê Thị Kim Anh	Ủy viên BCH
7.	Nguyễn Thị Nguyệt Chiêu	Ủy viên BCH
8.	Đinh Thành Hòa	Ủy viên BCH
9.	Nguyễn Minh Huân	Ủy viên BCH
10.	Trần Quốc Khánh	Ủy viên BCH
11.	Nguyễn Hồng Phong	Ủy viên BCH
12.	Võ Thị Thanh	Ủy viên BCH
13.	Trần Quang Thứ	Ủy viên BCH

BAN CHẤP HÀNH CÔNG ĐOÀN TRƯỜNG
NHIỆM KỲ III (1978-1981)

STT	Họ và Tên	Chức vụ
1.	Tô Văn Hoành	Thư ký
2.	Đinh Thành Hòa	Phó Thư ký
3.	Võ Thị A	Ủy viên Ban Thường vụ
4.	Nguyễn Minh Quang	Ủy viên Ban Thường vụ
5.	Võ Thị Thanh	Ủy viên Ban Thường vụ
6.	Nguyễn Thị Nguyệt Chiêu	Ủy viên BCH
7.	Trần Văn Công	Ủy viên BCH
8.	Phạm Hồng Cúc	Ủy viên BCH
9.	Nguyễn Văn Cự	Ủy viên BCH
10.	Phạm Thị Đường	Ủy viên BCH
11.	Huỳnh Cẩm Hoa	Ủy viên BCH
12.	Huỳnh Văn Minh	Ủy viên BCH
13.	Lương Văn Sơn	Ủy viên BCH
14.	Đỗ Quốc Trung	Ủy viên BCH
15.	Võ Tông Xuân	Ủy viên BCH

BAN CHẤP HÀNH CÔNG ĐOÀN TRƯỜNG
NHIỆM KỶ IV (1981-1986)

Đ/c Võ Thị Thanh
Thư ký Công đoàn Trường

STT	Họ và Tên	Chức vụ
1.	Võ Thị Thanh	Thư ký
2.	Lâm Quang Trực	Phó Thư ký
3.	Võ Thị A	Ủy viên Ban Thường vụ
4.	Nguyễn Minh Quang	Ủy viên Ban Thường vụ
5.	Trần Văn Công	Ủy viên Ban Thường vụ
6.	Lê Thị Kim Anh	Ủy viên BCH
7.	Nguyễn Thị Nguyệt Chiêu	Ủy viên BCH
8.	Nguyễn Văn Dương	Ủy viên BCH
9.	Diệp Thị Đẹp	Ủy viên BCH
10.	Châu Thị Hà	Ủy viên BCH
11.	Huỳnh Cẩm Hoa	Ủy viên BCH
12.	Trà Việt Hùng	Ủy viên BCH
13.	Lê Văn Mậu	Ủy viên BCH
14.	Huỳnh Văn Minh	Ủy viên BCH
15.	Nguyễn Kim Quang	Ủy viên BCH
16.	Lê Hoàng Triển	Ủy viên BCH
17.	Vương Đình Trị	Ủy viên BCH

BAN CHẤP HÀNH CÔNG ĐOÀN TRƯỜNG
NHIỆM KỲ V (1986-1988)

Đ/c Đỗ Quốc Trung
Thư ký Công đoàn Trường

Đ/c Võ Thị A
Phó Thư ký Công đoàn Trường

STT	Họ và Tên	Chức vụ
1.	Đỗ Quốc Trung	Thư ký
2.	Võ Thị A	Phó Thư ký
3.	Nguyễn Kim Chung	Ủy viên Ban Thường vụ
4.	Châu Bá Lộc	Ủy viên Ban Thường vụ
5.	Đinh Ngọc Quyên	Ủy viên Ban Thường vụ
6.	Đặng Văn Bạch	Ủy viên BCH
7.	Trần Văn Công	Ủy viên BCH
8.	Lê Hằng	Ủy viên BCH
9.	Huỳnh Cẩm Hoa	Ủy viên BCH
10.	Nguyễn Thị Hồng	Ủy viên BCH
11.	Ngô Thị Tố Loan	Ủy viên BCH
12.	Nguyễn Thành Long	Ủy viên BCH
13.	Trần Quốc Thiện	Ủy viên BCH
14.	Bùi Đình Trọng	Ủy viên BCH
15.	Nguyễn Việt Tú	Ủy viên BCH

BAN CHẤP HÀNH CÔNG ĐOÀN TRƯỜNG
NHIỆM KỶ VI (1988-1990)

Đỗ Quốc Trung
Thư ký Công đoàn Trường

Bùi Trọng Nghĩa
Phó Thư ký Công đoàn Trường

STT	Họ và Tên	Chức vụ
1.	Đỗ Quốc Trung	Thư ký
2.	Bùi Trọng Nghĩa	Phó Thư ký
3.	Huỳnh Cẩm Hoa	Ủy viên Ban Thường vụ
4.	Nguyễn Thành Long	Ủy viên Ban Thường vụ
5.	Võ Ái Quốc	Ủy viên Ban Thường vụ
6.	Đặng Văn Bạch	Ủy viên BCH
7.	Sơn Phước Hoan	Ủy viên BCH
8.	Trần Kim Huệ	Ủy viên BCH
9.	Nguyễn Xuân Mân	Ủy viên BCH
10.	Ngô Thị Tố Loan	Ủy viên BCH
11.	Nguyễn Thị Minh Phượng	Ủy viên BCH
12.	Võ Xuân Thắng	Ủy viên BCH
13.	Nguyễn Văn Tổng	Ủy viên BCH
14.	Bùi Đình Trọng	Ủy viên BCH
15.	Nguyễn Văn Thuận	Ủy viên BCH

**BAN CHẤP HÀNH CÔNG ĐOÀN TRƯỜNG
NHIỆM KỲ VII (1990-1993)**

Huỳnh Cẩm Hoa
Chủ tịch Công đoàn Trường

Bùi Trọng Nghĩa
Phó Chủ tịch Công đoàn Trường

STT	Họ và Tên	Chức vụ
1.	Huỳnh Cẩm Hoa	Chủ tịch
2.	Bùi Trọng Nghĩa	Phó Chủ tịch
3.	Đinh Thành Hòa	Ủy viên Ban Thường vụ
4.	Ngô Thị Tố Loan	Ủy viên Ban Thường vụ
5.	Nguyễn Mạnh Cường	Ủy viên BCH
6.	Trương Chí Hải	Ủy viên BCH
7.	Lê Trọng Hoan	Ủy viên BCH
8.	Nguyễn Thị Minh Phượng	Ủy viên BCH
9.	Vũ Trường Sơn	Ủy viên BCH
10.	Võ Xuân Thắng	Ủy viên BCH
11.	Bùi Đình Trọng	Ủy viên BCH

**BAN CHẤP HÀNH CÔNG ĐOÀN TRƯỜNG
NHIỆM KỲ VIII (1993-1996)**

Huỳnh Cẩm Hoa
Chủ tịch Công đoàn Trường

Bùi Trọng Nghĩa
Phó Chủ tịch Công đoàn Trường

STT	Họ và Tên	Chức vụ
1.	Huỳnh Cẩm Hoa	Chủ tịch
2.	Bùi Trọng Nghĩa	Phó Chủ tịch
3.	Ngô Thị Tố Loan	Ủy viên Ban Thường vụ
4.	Trịnh Hữu Phước	Ủy viên Ban Thường vụ
5.	Phạm Văn Hiền	Ủy viên BCH
6.	Đỗ Hoàng Long	Ủy viên BCH
7.	Nguyễn Thị Nghiêm	Ủy viên BCH
8.	Trần Phong Phú	Ủy viên BCH
9.	Đặng Văn Thuận	Ủy viên BCH
10.	Trương Chí Tiến	Ủy viên BCH
11.	Bùi Đình Trọng	Ủy viên BCH

BAN CHẤP HÀNH CÔNG ĐOÀN TRƯỜNG
NHIỆM KỲ IX (1996-1998)

Huỳnh Cẩm Hoa
Chủ tịch (1996-1997)

Võ Xuân Thắng
Chủ tịch (1997-1998)

Ngô Thị Tố Loan
UV TV

Bùi Trọng Nghĩa
Phó Chủ tịch

Đỗ Thị Chính
UV TV

Lâm Thị
Ngọc Châu
Ủy viên

Phạm Văn Hiền
Ủy viên

Phước Minh Hiệp
Ủy viên

Trương Trọng
Ngôn
Ủy viên

Trần Phong Phú
Ủy viên

Nguyễn Văn Thái
Ủy viên

Đặng Văn Thuận
Ủy viên

Trương Chí Tiến
Ủy viên

Ngô Văn Truyền
Ủy viên

Ngô Thị Lệ Thủy
Ủy viên

BAN CHẤP HÀNH CÔNG ĐOÀN TRƯỜNG
NHIỆM KỲ X (1998-2000)

Châu Văn Lực
Chủ tịch

Đỗ Thị Thanh Ren
UV TV

Ngô Thị Tố Loan
Phó Chủ tịch

Bùi Trọng Nghĩa
Phó Chủ tịch

Nguyễn Việt Tháo
UV TV

Nguyễn Vinh An
Ủy viên

Võ Thành Bắc
Ủy viên

Nguyễn Thị Hòa
Ủy viên

Lê Phi Hùng
Ủy viên

Trần Văn Minh
Ủy viên

Đỗ Thị Nhàn
Ủy viên

Trần Phong Phú
Ủy viên

Lê Thành Tài
Ủy viên

Nguyễn Văn Thái
Ủy viên

Trương Chí Tiến
Ủy viên

**BAN CHẤP HÀNH CÔNG ĐOÀN TRƯỜNG
NHIỆM KỲ XI (2000-2003)**

Bùi Trọng Nghĩa
Chủ tịch

Đặng Phương Trâm
UV TV

Ngô Thị Tố Loan
Phó Chủ tịch

Trương Chí Hải
Phó Chủ tịch

Lê Quang Trí
UV TV

Bùi Tấn Anh
Ủy viên

Nguyễn Vĩnh An
Ủy viên

Nguyễn Văn Duyệt
Ủy viên

Đoàn Thị Tú Hoa
Ủy viên

Nguyễn Thị Hòa
Ủy viên

Nguyễn Văn Linh
Ủy viên

Trần Phong Phú
Ủy viên

Nguyễn Văn Thái
Ủy viên

Nguyễn Văn Thái
Ủy viên

Nguyễn Thanh
Tường
Ủy viên

**BAN CHẤP HÀNH CÔNG ĐOÀN TRƯỜNG
NHIỆM KỲ XII (2003-2005)**

Trương Chí Hải
Chủ tịch

Bùi Tấn Anh
UVTV

Ngô Thị Tố Loan
Phó Chủ tịch

Nguyễn Vĩnh An
Phó Chủ tịch

Nguyễn Thị Hòa
UVTV

Nguyễn Nhựt
Xuân Dung
Ủy viên

Nguyễn Văn Duyệt
Ủy viên

Doãn Thị Tú Hoa
Ủy viên

Nguyễn Văn Linh
Ủy viên

Trần Phong Phú
Ủy viên

Nguyễn Văn Thái
Ủy viên

Nguyễn Văn Thái
Ủy viên

Nguyễn Thanh
Toàn
Ủy viên

Nguyễn Thanh
Tường
Ủy viên

Nguyễn Phan
Hải Yến
Ủy viên

**BAN CHẤP HÀNH CÔNG ĐOÀN TRƯỜNG
NHIỆM KỲ XIII (2005-2007)**

Trương Chí Hải
Chủ tịch

Lê Văn Hòa
UV TV

Ngô Thị Tố Loan
Phó Chủ tịch

Phan Huy Hùng
Phó Chủ tịch

Phạm Thị Vân
UV TV

Ngô Thị
Phương Dung
Ủy viên

Nguyễn Văn
Duyệt
Ủy viên

Doãn Thị Tú Hoa
Ủy viên

Đặng Mai Khanh
Ủy viên

Nguyễn Thanh
Long
Ủy viên

Phạm Hữu Tài
Ủy viên

Trần Kim Tính
Ủy viên

Nguyễn Thanh
Tường
Ủy viên

Nguyễn Nhị Gia
Vinh
Ủy viên

Nguyễn Phan
Hải Yến
Ủy viên

BAN CHẤP HÀNH CÔNG ĐOÀN TRƯỜNG
NHIỆM KỲ XIV (2007-2010)

Trương Chí Hải
Chủ tịch

Nguyễn Văn Duyệt
UV TV

Phạm Thị Vân
Phó Chủ tịch

Phan Huy Hùng
Phó Chủ tịch

Trần Văn Hậu
UV TV

Phan Thành Chung
Ủy viên

Doãn Thị Tú Hoa
Ủy viên

Nguyễn Hữu Hòa
Ủy viên

Phạm Thị
Diệu Hiền
Ủy viên

Nguyễn Thị
Kim Loan
Ủy viên

Phạm Thanh Liêm
Ủy viên

Võ Thị Ngọc Mỹ
Ủy viên

Phạm Hữu Tài
Ủy viên

Trần Kim Tính
Ủy viên

Nguyễn Phan
Hải Yến
Ủy viên

BAN CHẤP HÀNH CÔNG ĐOÀN TRƯỜNG
NHIỆM KỲ XV (2010-2012)

Nguyễn Văn Linh
Chủ tịch

Trần Văn Hậu
UV TV

Trương Chí Hải
Phó Chủ tịch

Phạm Thị Vân
Phó Chủ tịch

Nguyễn Văn Duyệt
UV TV, Chủ nhiệm
UBKT

Lê Quang Anh
Ủy viên

Diệp Ngọc Dũng
Ủy viên

Doãn Thị Tú Hoa
Ủy viên

Phan Huy Hùng
Ủy viên

Phạm Thanh Liêm
Ủy viên

Nguyễn Thị
Kim Loan
Ủy viên

Lê Tấn Lợi
Ủy viên

Võ Thị Ngọc Mỹ
Ủy viên

Nguyễn Văn Tư
Ủy viên

Nguyễn Phan
Hải Yến
Ủy viên

**BAN CHẤP HÀNH CÔNG ĐOÀN TRƯỜNG
NHIỆM KỲ XVI (2012-2017)**

Nguyễn Văn Linh
Chủ tịch

Trần Văn Hậu
UV TV, Trưởng ban
chuyên môn

Trương Chí Hải
Phó Chủ tịch - Chủ
nhiệm UBKT

Nguyễn Văn Duyệt
Phó Chủ tịch

Dương Thị Tuyền
UV TV, Trưởng ban nữ
công

Lê Quang Anh
Ủy viên

Võ Văn Đẩu
Ủy viên

Phạm Minh Đức
Ủy viên

Huỳnh Văn Hiến
Ủy viên

Đoàn Thị Tú Hoa
Ủy viên

Võ Thị Ngọc Mỹ
Ủy viên

Nguyễn Thị
Kim Loan
Ủy viên

Lê Tấn Nghiêm
Ủy viên

Phạm Hữu Tài
Ủy viên

Nguyễn Phan
Hải Yến
Ủy viên

CÔNG ĐOÀN ĐẠI HỌC CẦN THƠ TỪ MỘT GÓC NHÌN

*(Phỏng vấn thầy Châu Văn Lực, nguyên Bí thư Đảng ủy,
Phó Hiệu trưởng Trường Đại học Cần Thơ)*

Bùi Thanh Thảo¹ (ghi)

Từ khi thành lập đến nay, Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ luôn thực hiện tốt vai trò một tổ chức chính trị- xã hội được đặt dưới sự lãnh đạo của Đảng, phối hợp tốt với các cấp chính quyền trong việc phát huy quyền làm chủ tập thể, bảo đảm quyền và lợi ích hợp pháp của cán bộ viên chức, người lao động. Thực tiễn đã cho thấy rõ những thành tựu mà Công Đoàn Đại học Cần Thơ đạt được trong bốn mươi năm qua là kết tinh công sức đóng góp của nhiều thế hệ cán bộ lãnh đạo công đoàn và tập thể công đoàn viên cùng với sự chỉ đạo sáng suốt, kịp thời của Đảng Bộ và sự phối hợp chặt chẽ của Ban Giám hiệu nhà trường.

Nhân kỷ niệm 50 năm thành lập Trường Đại học Cần Thơ và 40 năm thành lập Công đoàn Trường, chúng tôi đến gặp gỡ thầy Châu Văn Lực với mong muốn ghi nhận được những ý kiến quý báu của một người lãnh đạo kỳ cựu, từng đảm nhiệm chức vụ Bí thư Đảng ủy, Phó Hiệu trưởng Trường Đại học Cần Thơ, đã có nhiều năm gắn bó sát sao, quan tâm chỉ đạo, giúp cho mọi hoạt động của Công đoàn Trường luôn đi đúng hướng, phát huy được mọi nguồn lực và đạt được hiệu quả cao nhất.

Tiếp chúng tôi vẫn là một người thầy giản dị với giọng nói chậm rãi, phong thái từ tốn, ung dung quen thuộc. Rất chân tình và tâm huyết, thầy đã bộc bạch những suy nghĩ của mình khi nhìn lại

¹ Giảng viên Khoa Khoa học Xã hội và Nhân văn.

quá trình phát triển của Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ. Chúng tôi xin mạn phép ghi lại những lời nhắn nhủ của thầy qua cuộc trò chuyện dưới đây:

Chúng tôi: *Thưa thầy! Là người ở cương vị Bí thư Đảng ủy Trường, trực tiếp lãnh đạo tổ chức Công đoàn trong nhiều năm, thầy đánh giá thế nào về vai trò của Công đoàn?*

Thầy Châu Văn Lực: Công đoàn Đại học Cần Thơ hầu như suốt thời gian hoạt động đều được Liên đoàn Lao động Thành phố, Công đoàn Giáo dục Việt Nam đánh giá là tổ chức Công đoàn xuất sắc vững mạnh. Công đoàn Trường cũng luôn là tổ chức vững mạnh trong hệ thống chính trị nhà trường. Thành tích đó có được là vì Công đoàn luôn bám sát chức năng, nhiệm vụ của mình, gắn bó với nhiệm vụ chính trị của nhà trường. Tùy từng thời kỳ, từng điều kiện cụ thể, Công đoàn đề ra nội dung, hình thức hoạt động phù hợp, góp phần vào thành tích chung của nhà trường. Trong lúc kinh tế đất nước còn khó khăn, trọng tâm hoạt động của Công đoàn hướng vào việc tăng gia sản xuất góp phần cải thiện đời sống viên chức, người lao động. Điều đó giúp mọi người yên tâm công tác, gắn bó với nhà trường hơn. Khi điều kiện kinh tế tốt hơn, quy mô, phạm vi hoạt động của Trường Đại học Cần Thơ ngày càng lớn hơn, yêu cầu về chất lượng đào tạo cao hơn thì Công đoàn cũng đã có những hoạt động thiết thực để góp phần cùng nhà trường hoàn thành tốt nhiệm vụ. Những thành tích trên của Công đoàn có phần đóng góp quan trọng của nhiều thế hệ cán bộ Công đoàn các cấp, đầy nhiệt huyết và giàu kinh nghiệm.

Chúng tôi: *Bên cạnh vai trò và đóng góp tích cực của tổ chức Công đoàn đối với sự phát triển của nhà trường như trên, còn có điều gì làm Thầy trăn trở?*

Thầy Châu Văn Lực: Theo tôi, để tổ chức Công đoàn thực sự là người đại diện cho lợi ích chính đáng, hợp pháp của người lao động thì Công đoàn cần thể hiện tích cực hơn nữa vai trò tham gia xây dựng Đảng, tham gia quản lý nhà nước. Bên cạnh đó, Công đoàn cũng phải luôn bám sát, nắm bắt tâm tư, nguyện vọng của viên chức, người lao động để kịp thời phản ánh, đấu tranh cho quyền và lợi ích chính đáng của họ, chẳng hạn công bằng trong học tập nâng cao trình độ chuyên môn nghiệp vụ, trong việc được hưởng phúc lợi của nhà trường, đơn vị,...

Đ/c Châu Văn Lực trao bằng khen cho các cá nhân có thành tích xuất sắc trong Phong trào “Giỏi việc trường - Đảm việc nhà”, giai đoạn 2005- 2009.

Chúng tôi: *Được biết, thầy đã từng đảm nhận vai trò Chủ tịch Công đoàn Trường. Thầy có thể chia sẻ thêm về quãng thời gian đó được không ạ?*

Thầy Châu Văn Lực: Tôi được Đảng ủy phân công và tổ chức Công đoàn tín nhiệm cử làm Chủ tịch Công đoàn trong điều kiện nhà trường còn rất nhiều khó khăn: đời sống viên chức, người lao động còn chật vật; tình hình nhà trường khi đó cũng có nhiều vấn đề phức tạp, tế nhị,... Bản thân tôi chưa có kinh nghiệm trong hoạt động Công đoàn, lại kiêm nhiệm nhiều chức vụ: phó Bí thư Đảng ủy Trường, Trưởng Khoa, sau đó là Hiệu phó,... Mặc dù có nhiều khó khăn nhưng đối với tôi, đó cũng là một quãng thời gian với nhiều trải nghiệm và kỷ niệm đáng quý.

Thời gian đó, Công đoàn tiếp tục phát huy những hoạt động tích cực đã có, tranh thủ ý kiến của những cán bộ Công đoàn giàu kinh nghiệm, góp phần cùng nhà trường ổn định công tác tư tưởng của cán bộ. Để Công đoàn chủ động hơn trong các hoạt động, tôi đề xuất và tích cực hỗ trợ để Công đoàn có được sự tự chủ nhất định về tài chính. Trường đã đồng ý cấp cho Công đoàn nguồn quỹ để hỗ trợ viên chức, người lao động khi có khó khăn đột xuất, cũng là nguồn kinh phí để chủ động hơn trong các hoạt động Công đoàn,... Nói chung, Công đoàn vẫn tiếp tục duy trì tốt hoạt động, có phần chủ động hơn về kinh phí. Tuy nhiên về phần mình, với vai trò Chủ tịch Công đoàn, tôi vẫn chưa thật sự hài lòng.

Chúng tôi: *Thưa thầy, trong giai đoạn khó khăn đó, thầy nhận thấy tinh thần của viên chức, người lao động trường mình đối với hoạt động Công đoàn như thế nào ạ?*

Thầy Châu Văn Lực: Lúc đó mọi thứ rất khó khăn nhưng đa phần viên chức, người lao động rất nhiệt tình với hoạt động chung. Đời sống còn chật vật nên hầu như nhà nào cũng tự tìm cách “tăng

gia sản xuất” riêng, nhưng khi có hoạt động chung thì mọi người đều rất sẵn lòng. Mà hoạt động khi đó cũng có điểm đặc thù chứ không như bây giờ. Tôi còn nhớ thời điểm đó cơ sở vật chất của trường rất hạn chế, vì thế đất trồng còn nhiều. Hầu như khoa nào cũng có khoảng đất riêng để trồng lúa, trồng khoai, nuôi cá,... nhằm tạo nguồn quỹ cho hoạt động của đơn vị. Những công việc đó đều do mọi người chung tay góp sức, dù vất vả, thiếu thốn nhưng ai cũng cảm thấy vui.

Chúng tôi: *Nhiều năm gần đây, Công đoàn Đại học Cần Thơ không chỉ tổ chức các hoạt động bảo vệ, chăm lo đời sống cho cán bộ viên chức trong trường mà còn có những hoạt động xã hội bên ngoài như vận động, quyên góp ủng hộ đồng bào bị thiên tai lũ lụt, góp phần xây dựng “Mái ấm Công đoàn” cho giáo viên vùng sâu vùng xa,... Thầy đánh giá thế nào về những hoạt động này?*

Thầy Châu Văn Lực: Tôi cũng đồng ý là Công đoàn ngày càng có nhiều hoạt động xã hội tốt hơn, cần tiếp tục phát huy. Tuy nhiên để duy trì, phát triển hoạt động này, Công đoàn phải luôn chú trọng đến tính dân chủ, công khai, minh bạch để viên chức, người lao động luôn tin tưởng, từ đó phát huy lòng nhân ái của mọi người. Chẳng hạn, chúng ta tham gia cuộc vận động xây dựng “Mái ấm Công đoàn” cho giáo viên vùng sâu là tốt. Tuy nhiên, Công đoàn cần phổ biến sâu rộng để Công đoàn viên hiểu rõ tính chất và ý nghĩa hoạt động này, tránh tâm lý so sánh kiểu “cán bộ trong trường cũng còn nhiều người khó khăn mà sao Công đoàn chăm lo nơi nào khác”. Tôi nghĩ khi đã hiểu rõ, không cán bộ nào ngần ngại hay so bì khi đóng góp cho những hoạt động ý nghĩa như vậy.

Chúng tôi: *Về nhiệm vụ lãnh đạo hoạt động Công đoàn, thầy có thể chia sẻ về một sự việc hoặc một quyết định khó khăn của Đảng ủy Trường trong thời gian thầy ở cương vị Bí thư Đảng ủy không ạ?*

Thầy Châu Văn Lực: Tôi luôn ý thức Công đoàn là tổ chức quan trọng trong hệ thống chính trị của trường. Nếu Công đoàn thực hiện tốt vai trò của mình thì sẽ góp phần đáng kể vào việc hoàn thành nhiệm vụ của trường. Chính vì vậy, dù ở cương vị nào, tôi cũng luôn ủng hộ, hỗ trợ hoạt động Công đoàn. Với tinh thần đó, tôi thấy cũng không có gì quá khó khăn về tổ chức Công đoàn.

Đ/c Châu Văn Lực phát biểu tại Lễ trao học bổng "Tâm lòng vàng Công đoàn Cần Thơ", 2007.

Chúng tôi: *Thầy nhận định thế nào về cơ hội kế thừa và phát triển của Công đoàn Trường trong giai đoạn hiện nay?*

Thầy Châu Văn Lực: Trường Đại học Cần Thơ có được như hôm nay là nhờ công sức của bao thế hệ cán bộ, sinh viên, trong đó có vai trò của tổ chức Công đoàn và các thế hệ cán bộ Công đoàn. Các thế hệ trước đã làm được nhiều việc nhưng cũng có nhiều việc

chưa làm tốt, tất nhiên một phần do mỗi giai đoạn có những điều kiện, hoàn cảnh khác nhau. Hiện nay, dù có không ít thách thức nhưng trường ta đang có rất nhiều cơ hội tốt để tiếp tục phát triển. Vì thế nhà trường nói chung, Công đoàn nói riêng, nên phát huy các thế mạnh vốn có của Trường để phát triển mạnh mẽ hơn nữa.

Chúng tôi: *Đánh giá về cơ cấu, tổ chức, hoạt động của Công đoàn, có người cho rằng, gần đây, Công đoàn được tổ chức quy củ hơn, có hệ thống văn bản pháp quy rõ ràng và các hoạt động phong phú, đa dạng hơn trước. Thầy nghĩ sao về ý kiến này ạ?*

Thầy Châu Văn Lực: Tôi đồng ý với nhận định trên. Ở đây có những yếu tố chủ quan như đội ngũ cán bộ Công đoàn ngày càng trưởng thành, giàu nhiệt huyết, nhiều kinh nghiệm, đời sống vật chất, tinh thần của viên chức, người lao động ngày càng tốt hơn,... Bên cạnh đó, sự tác động khách quan cũng rất lớn. Trong quá trình xây dựng nhà nước pháp quyền, tất cả các tổ chức trong hệ thống chính trị từ trung ương đến cơ sở cũng ngày càng hoạt động quy củ, nề nếp hơn. Đất nước phát triển về mọi mặt cũng tạo điều kiện thuận lợi cho hoạt động Công đoàn. Công đoàn trường ta cũng được hưởng những thuận lợi đó và đạt được nhiều thành tích đáng ghi nhận. Tuy nhiên, Công đoàn cũng không nên vì thế mà “ngủ quên” với thành tích có được, phải luôn bám sát nhiệm vụ chính trị của Trường và vai trò của tổ chức Công đoàn để thực hiện tốt nhiệm vụ của mình.

Chúng tôi: *Theo thầy, hiện nay Công đoàn Trường nên có những đột phá gì về phương pháp và nội dung hoạt động trong điều kiện mới?*

Thầy Châu Văn Lực: Hẳn nhiên tinh thần chung là cái gì đã tốt thì tiếp tục phát huy để ngày càng tốt hơn. Tôi xin góp ý về nguyên tắc: Cần luôn luôn bám sát nhiệm vụ chính trị của Trường,

chức năng, nhiệm vụ của tổ chức Công đoàn, tâm tư, nguyện vọng của viên chức, người lao động để đề ra những nội dung hoạt động thiết thực. Theo tôi, đời sống viên chức, người lao động trong trường ta ngày càng tốt hơn; do đó, nảy sinh nhiều nhu cầu mới mà Công đoàn cần kịp thời nắm bắt để đáp ứng tốt hơn. Bên cạnh đó, có lẽ cũng còn một bộ phận cán bộ (có thể không nhiều) còn gặp khó khăn, cần quan tâm nhiều hơn đến đối tượng này. Về phương pháp hoạt động, nên lấy hiệu quả làm thước đo, thu hút được sự tự nguyện tham gia của viên chức, người lao động, không gượng ép, không chạy theo phong trào, hình thức, không chạy theo thành tích,...

Đ/c Châu Văn Lực trong Ban Giám khảo cuộc thi nấu ăn nhân dịp Lễ kỷ niệm ngày Quốc tế Phụ nữ 8.3. 2010.

Chúng tôi: *Với nhiều năm làm công tác Đảng, trực tiếp lãnh đạo tổ chức Công đoàn, thầy có điều gì nhấn nhủ để Công đoàn Trường ngày càng phát triển hơn?*

Thầy Châu Văn Lực: Tôi chỉ có mấy điều tâm huyết thế này:

- Thứ nhất, Công đoàn cần thấy mình là tổ chức quan trọng trong hệ thống chính trị nhà trường, dưới sự lãnh đạo của Đảng ủy. Từ đó, trên cơ sở chức năng, nhiệm vụ, Công đoàn cần có tiếng nói, hoạt động mạnh mẽ, kịp thời để thể hiện tốt nhất vai trò của mình.

- Thứ hai, Công đoàn cần luôn gần gũi, nắm bắt kịp thời tâm tư, nguyện vọng, ý tưởng hay của viên chức, người lao động để phản ánh, giải quyết, góp phần giúp cho mọi người luôn thấy gần bó, tin tưởng vào sự phát triển của nhà trường.

- Thứ ba, nhà trường là một bộ phận của xã hội, luôn có sự tương tác với xã hội, cái tốt, xấu của xã hội luôn tác động vào trường và ngược lại, trong đó cần chú ý đến sự tác động tiêu cực. Từ đó, Công đoàn cần thể hiện tốt hơn chức năng giám sát của mình để kịp thời phát hiện, ngăn chặn các tiêu cực (nhất là trong đào tạo), tham nhũng, lãng phí,... để góp phần xây dựng một môi trường giáo dục thật lành mạnh, giúp nhà trường hoàn thành tốt nhất nhiệm vụ của mình.

Xin cảm ơn Thầy về cuộc trò chuyện hôm nay. Kính chúc Thầy luôn dồi dào sức khỏe!

NHỮNG NĂM THÁNG KHÔNG QUÊN

*Huỳnh Cẩm Hoa*¹

Đó là khoảng thời gian chín năm tôi đảm nhiệm chức vụ Chủ tịch Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ, chín năm gắn bó, làm việc cùng tập thể, chín năm được học hỏi, thực hành trong vai trò người lãnh đạo tổ chức công đoàn ở một trường đại học có nhiều khoa, phòng ban với hàng nghìn cán bộ viên chức,... Với tôi, chín năm ấy lưu giữ nhiều kỷ ức đẹp và đáng tự hào. Có những việc bây giờ nhớ lại vẫn thấy vui.

Tháng 11 năm 1988, đang làm Phó Phòng Đào tạo, tôi nhận được quyết định chuyển sang làm Chủ tịch Công đoàn trường. Tôi suy nghĩ rất nhiều vì thấy công việc này quá khả năng của mình. Trước đó, từ năm 1965, tôi từng làm Thư ký Công đoàn ngay khi mới chập chững bước vào nghề giáo nhưng chỉ ở phạm vi một trường phổ thông cấp 3 hay một khoa, phòng nhỏ trên dưới 70 đoàn viên công đoàn, có làm gì, lo gì cũng tương đối dễ giải quyết. Nay làm chủ tịch Công đoàn của một trường đại học lớn trong khi mình là một cử nhân Hóa, chỉ hiểu biết một chuyên khoa hẹp thì biết làm sao? Hơn nữa, công tác công đoàn lúc này đâu chỉ là cơm áo gạo tiền chung chung cho đời sống công đoàn viên.

Càng nghĩ càng lo. Không nhận là chống lại quyết định của cấp trên, không chấp hành sự phân công của trường, của Đảng, còn nhận thì liệu có phải là mình ham chức ham quyền hay không vì làm Chủ tịch Công đoàn Trường là lên chức mà! Để có được quyết định đúng đắn, tôi đã lên gặp chú Bảy Khai² để hỏi rõ về nhiệm vụ

¹ Nguyên Chủ tịch Công đoàn trường Đại học Cần Thơ, nay đã nghỉ hưu.

² Tức Đ/c Phạm Sơn Khai, nguyên Hiệu trưởng Trường Đại học Cần Thơ.

được giao. Chú Bảy lúc ấy vừa là Hiệu trưởng vừa là Bí thư Đảng ủy Trường, người mà tôi rất kính trọng, yêu quý. Gặp chú, tôi bày tỏ băn khoăn của mình: Không rõ việc điều tôi sang làm Chủ tịch Công đoàn Trường có phải là do nhu cầu công tác, do tôi thật sự có kinh nghiệm trong công tác công đoàn hay vì tôi đã không làm tròn trách nhiệm Phó Phòng đào tạo phụ trách quản lý sinh viên, quá nguyên tắc, cứng rắn, gây nhiều khó khăn cho sinh viên, phụ huynh và làm ảnh hưởng đến công tác chỉ đạo chung của nhà trường? Chú Bảy cười, ân cần động viên tôi. Chú nói: “Việc cháu đang làm, cơ bản là tốt, còn giao việc mới thì Đảng ủy, Ban Giám hiệu đã cân nhắc kỹ, thấy cháu có kinh nghiệm và có thể làm tốt nhiệm vụ mới được giao. Có khó khăn gì trong công tác, cháu cứ gần bó chặt chẽ với tập thể cán bộ viên chức và nếu cần thì gặp lãnh đạo để được góp ý, tư vấn,...”. Chia tay chú Bảy ra về, tôi cảm thấy vui và tự tin hơn rất nhiều.

Vậy là tôi mạnh dạn nhận quyết định về Văn phòng Công đoàn với quyết tâm hoàn thành tốt nhiệm vụ được giao. Bỏ qua mọi e ngại, băn khoăn, tôi bắt tay vào tìm hiểu kỹ lại xem chức năng, quyền hạn và nhiệm vụ của Công đoàn trong một trường đại học lớn là những gì và phải làm những công việc cụ thể nào để hoàn thành tốt những nhiệm vụ đó. Ôi trời ôi, cả một mớ bòng bong! Đọc đi đọc lại các tài liệu, lúc nào cũng thấy: “Công đoàn là tổ chức chính trị xã hội rộng lớn của giai cấp công nhân, của người lao động, là thành viên trong hệ thống chính trị dưới sự lãnh đạo của Đảng, là đại diện cho cán bộ viên chức, người lao động, cùng Nhà nước chăm lo và bảo vệ quyền và lợi ích của người lao động. Công đoàn tham gia quản lý nhà nước, quản lý kinh tế xã hội, tham gia thanh kiểm tra, giám sát hoạt động của chính quyền nhà nước;

tuyên truyền vận động người lao động nâng cao trình độ, chấp hành pháp luật, xây dựng và bảo vệ tổ quốc”,...

Quá nhiều việc vượt tầm với của tôi! Hết sức lo lắng, tôi đã tìm gặp các đồng chí từng làm Chủ tịch Công đoàn các nhiệm kỳ trước đây như cô Tư Thanh³, anh Hai Hoành⁴, đ/c Đỗ Quốc Trung⁵ để trao đổi học hỏi kinh nghiệm. Các đồng chí ấy đều động viên và giúp đỡ tôi chí tình. Tôi đã suy nghĩ rồi dần nhận ra cái gì mình phải trực tiếp làm, cái gì mình chỉ tham gia đóng góp ý kiến với tư cách đại diện trách nhiệm và quyền lợi của CBVC, cái gì mình phải hợp tác với chính quyền, với các ban ngành, đoàn thể để cùng thực hiện. Với sự giúp sức tận tình của các đồng chí trong Văn phòng Công đoàn, tôi đã cùng các thành viên trong Ban chấp hành Công đoàn trường nắm lại tình hình chung của các Công đoàn bộ phận và đi sâu tìm hiểu các cơ sở phục vụ đời sống cán bộ viên chức của Trường lúc bấy giờ. Qua một thời gian tìm hiểu, tôi thấy khá nhiều công việc mình có thể làm được nhờ vốn liếng kinh nghiệm của một cán bộ công đoàn trước đây.

Chính nhờ kinh nghiệm, ý thức trách nhiệm và lòng nhiệt tình, tôi bắt đầu tiếp cận, giải quyết công việc nhanh chóng, tự tin hơn và rất mừng là tôi luôn hoàn thành tốt nhiệm vụ trong suốt thời gian đảm trách cương vị Chủ tịch Công đoàn Trường. Ngoài việc đóng góp ý kiến cho các hoạt động chung của Trường, tôi và các thành viên trong Ban chấp hành Công đoàn trường đã phối hợp tổ chức tốt các Hội nghị Công nhân viên chức để công đoàn viên, các công đoàn bộ phận có ý kiến đóng góp cụ thể với Trường; tổ chức tốt các tổ Thanh tra Nhân dân; phân công các ủy viên Ban chấp

³ Đ/c Võ Thị Thanh, nguyên Chủ tịch Công đoàn Trường từ 1981 đến 1986.

⁴ Đ/c Tô Văn Hoành, nguyên Chủ tịch Công đoàn trường từ 1976 đến 1981.

⁵ Đ/c Đỗ Quốc Trung, nguyên Chủ tịch Công đoàn Trường từ 1986 đến 1990.

hành đi dự đại hội công đoàn các bộ phận để nắm chắc tình hình. Công đoàn Trường luôn liên hệ chặt chẽ với Liên đoàn Lao động thành phố, với Ban chấp hành Công đoàn ngành để nắm rõ các chế độ chính sách liên quan đến công đoàn viên và vận dụng thực hiện cho tốt.

Ngoài ra Công đoàn còn đi sâu chăm lo đời sống đoàn viên thông qua việc xét trợ cấp khó khăn, sắp xếp chỗ ở trong khu tập thể cho CBVC, thăm hỏi và vận động đoàn viên toàn trường giúp đỡ các công đoàn viên mắc bệnh hiểm nghèo, lo tổ chức Tết và chăm lo cho các công đoàn viên xa nhà, lo tổ chức lại Nhà trẻ mẫu giáo cho có chất lượng tốt để giúp các cô dạy trẻ yên tâm giảng dạy và công tác. Công đoàn cũng phối hợp với Đoàn Thanh niên tổ chức Tết Trung thu, lễ Quốc tế thiếu nhi, tổ chức sinh hoạt hè cho các cháu, tổ chức cho công đoàn viên tham quan nghỉ dưỡng, mỗi năm có kết hợp xét thêm một vài cán bộ về hưu vào danh sách tham quan và vận động Trường hỗ trợ một phần kinh phí để những cán bộ này có điều kiện tham gia. Đặc biệt, Ban chấp hành Công đoàn đã tổ chức phong trào “Giỏi việc trường đảm việc nhà” cho nữ công đoàn viên, có nội dung thi đua, có tiêu chuẩn, có bình chọn dân chủ những cá nhân tiêu biểu để biểu dương và học tập chung v. v.. Với thành tích đạt được, Công đoàn trường luôn được anh em CBVC tin tưởng và ủng hộ, Công đoàn Đại học Cần Thơ nhiều năm được Liên đoàn Lao động Thành phố và Công đoàn ngành khen thưởng.

Đ/c Huỳnh Cẩm Hoa (thứ tư, từ phải qua) chụp ảnh lưu niệm cùng Bộ trưởng Bộ GD và ĐT Nguyễn Minh Hiền và đ/c Nguyễn Ngọc Quyên, Phó Chủ tịch BCH Công đoàn ngành GD-ĐT nhân dịp tham dự Hội nghị Giới việc trường Đảm việc nhà của ngành tại Hà Nội.

Đ/c Huỳnh Cẩm Hoa (đứng giữa hàng đầu) chụp ảnh lưu niệm cùng Phó Chủ tịch nước Trương Mỹ Hoa tại Hội nghị Giới việc trường - Đảm việc nhà.

*Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ nhận cờ thưởng luân lưu
Công đoàn xuất sắc ngành GD - ĐT.*

Thành tích thì nhiều, khó thể kể hết, tôi chỉ muốn nhắc lại vài kỷ niệm khó quên trong thời gian hoạt động công đoàn, đó là việc cải tạo lại Nhà trẻ mẫu giáo của Trường và việc tổ chức tham quan cho công đoàn viên. Còn nhớ, thời kỳ này, hằng năm, Công đoàn Trường đều tổ chức những chuyến tham quan nghỉ dưỡng cho cán bộ đoàn viên, khi thì ở Đà Lạt, khi thì ở Nha Trang, Huế,... Tuy nhiên, có một chuyến đi làm tôi cùng nhiều người rất vui và ấn tượng mãi đó là chuyến tham quan Hà Nội, Hải Phòng, Quảng Ninh, Lạng Sơn, Trung Quốc, quãng hành trình xa nhất và đòi hỏi công tác tổ chức phức tạp nhất tính tới thời điểm đó. Tôi nhớ khi mới đưa ý kiến ra, ai cũng phát hoảng: lấy tiền đâu mà đi, tổ chức đi như thế nào, những ai được đi v.v và v.v. Tôi đã bàn với đồng chí Tổ Loan⁶ để xem kinh phí tổ chức ra sao. Sau khi cân đối trước

⁶ Đ/c Ngô Thị Tổ Loan, nguyên Phó Chủ tịch Công đoàn Trường, nay đã nghỉ hưu.

sau, nhận thấy có thể tổ chức được nếu có sự đóng góp thêm của các cá nhân, sự giúp đỡ thêm của các đơn vị và sự phối hợp chặt chẽ với các nơi đến tham quan, chúng tôi hạ quyết tâm tổ chức chuyến đi này cho đoàn viên. Sau khi lên kế hoạch, định tiêu chuẩn chọn người đi, tôi báo cáo với Đảng ủy, Ban Giám hiệu và nhận được sự ủng hộ cao. Trường còn quyết định cho thêm ít kinh phí tổ chức và cung cấp xe đưa đi đón về đoạn Cần Thơ - TP Hồ Chí Minh. Chúng tôi thông báo xuống các đơn vị. Vì tiêu chuẩn đi là người chưa biết Hà Nội, ít có điều kiện đi lại nên các cán bộ là người miền Nam được đi nhiều. Anh chị em phấn khởi lắm. Tôi nhận làm trưởng đoàn lo liên hệ với Công đoàn Ngành và Công đoàn giáo dục ở các địa phương dự định sẽ đến tham quan để nhờ giúp đỡ phương tiện đi lại, nơi ăn ở,... Đồng chí Tố Loan, phó đoàn, lên danh sách lo tiền nong, thuốc men đem theo.

Chuyến đi thắng lợi mỹ mãn. Có người đi về đã cảm ơn tôi. Anh ấy nói: tôi cũng là người được đi Hà Nội hợp nhiều, nhưng chỉ biết từ sân bay đến chỗ họp rồi về, ngoài ra đâu có biết gì. Nhờ đi chuyến này, tôi được biết nhiều tỉnh miền Bắc. Hà Nội, Hải Phòng, Quảng Ninh, Lạng Sơn đâu đâu cũng đẹp. Anh chị em được đi kể lại chuyện cho người chưa được đi, ai cũng xúc động, háo hức và đề nghị nên tổ chức thêm nhiều chuyến nữa.

*CBCNV Trường Đại học Cần Thơ chụp ảnh kỷ niệm
trước Bảo tàng Lịch sử (Hà Nội) và trước Hữu Nghị Quan
ở biên giới Việt Nam - Trung Quốc.*

CBCNV Trường Đại học Cần Thơ tại Đà Lạt.

Đ/c Huỳnh Cẩm Hoa (thứ hai, từ phải qua) chụp ảnh lưu niệm với cán bộ hưu trí đi cùng đoàn CBCNV tham quan tại Đà Lạt.

Việc cải tạo lại Nhà trẻ mẫu giáo thành một trường học đúng chuẩn chứ không chỉ có tính chất như một nơi trông giữ trẻ cũng hết sức khó khăn, nan giải. Lúc đó, cơ sở vật chất của Nhà trẻ rất thiếu thốn, đội ngũ cô giáo còn quá yếu, chưa qua đào tạo chuyên môn. Hơn nữa, công việc chăm sóc, dạy dỗ trẻ rất nặng nhọc, các cháu đông, nội bộ cũng còn nhiều phức tạp,... Thế là tôi cùng các thành viên trong Ban chấp hành Công đoàn lại xắn tay áo, suy nghĩ, bàn bạc cùng với nhà trường để tìm giải pháp.

Từ kinh phí hạn hẹp của nhà trường, Công đoàn đã tranh thủ quan hệ quen biết của cán bộ viên chức trong trường với một số cơ quan bên ngoài để vận động xin thêm tài trợ giúp đỡ. Kết quả là Nhà trẻ mẫu giáo của Trường Đại học Cần Thơ đã có được một cơ sở khang trang với nơi ăn, ngủ, học đànghoàng, chỗ chơi cũng đẹp và rộng rãi, mát mẻ. Để tăng cường đội ngũ chuyên môn, Ban chấp hành Công đoàn đã phối hợp với Phòng Giáo dục thành phố, xin một số giáo viên mầm non về bổ sung cho Nhà trẻ. Mặt khác, để động viên tinh thần và giúp các cô có thêm kinh nghiệm, tôi đã đề nghị Ban Giám hiệu cho các cô được đi tham quan các trường mầm non khác tại thành phố Cần Thơ và tổ chức cho các cô một chuyến tham quan các trường mầm non ở thành phố Hồ Chí Minh. Được đi tham quan, các cô vui vẻ, phấn khởi lắm. Đa số các cô chưa từng được đi xa, có cô lần đầu tiên được qua khỏi bắc Cần Thơ nên đến đâu cũng thấy lạ, thấy ngỡ ngàng, tội nghiệp lắm. Sau chuyến đi thăm các trường mầm non ở thành phố Hồ Chí Minh, Công đoàn đã tổ chức họp rút kinh nghiệm, từ khâu tổ chức, biên chế lớp, phân công cô dạy, cô nuôi, tổ chức họp định kỳ hàng tháng, cải tiến các bữa ăn v.v.. Nhờ đó, việc giảng dạy, chăm sóc ở Nhà trẻ mẫu giáo được cải thiện nhiều. Các cô rất phấn khởi, nhiều người còn tích cực phát biểu, đóng góp ý kiến giúp cho Nhà trẻ ngày càng tốt hơn.

Ai ai cũng vui khi thấy nhiều cán bộ ở các cơ quan ngoài trường bắt đầu tin tưởng, mong muốn gửi con nhỏ tại Nhà trẻ mẫu giáo Trường Đại học Cần Thơ.

*Các cô nuôi dạy trẻ trường Đại học Cần Thơ tham quan
Đầm Sen, TP Hồ Chí Minh.*

Một điều cũng làm tôi thấy cảm động, vui sướng đó là được nhìn thấy các cháu nhỏ, con em của cán bộ viên chức trường ngày trước, giờ đã trưởng thành, có gia đình, đóng góp tích cực cho xã hội, thậm chí, nhiều cháu hiện nay đang là cán bộ giảng dạy của Trường. Còn nhớ, lúc làm Chủ tịch Công đoàn, tôi đã quan tâm rất nhiều đến các cháu thanh thiếu niên là con em cán bộ viên chức của Trường. Hằng năm, tôi cùng Ban chấp hành Công đoàn luôn đặc biệt quan tâm đến khâu tổ chức các ngày lễ tết như Tết Trung thu, lễ Quốc tế thiếu nhi và các kỳ nghỉ hè sao cho các cháu luôn cảm thấy mới mẻ, thiết thực. Công đoàn còn bàn bạc cùng với Đoàn

thanh niên để tổ chức thi đua trong sinh hoạt hè, chọn các cháu chăm ngoan cho đi chơi Sóc Trăng thăm hồ Nước ngọt, thăm các chùa,... hoặc đi Đồng Tháp thăm lăng cụ Phó bảng Nguyễn Sinh Sắc. Các cháu vui lắm, cha mẹ cũng rất vui. Về già, thấy lớp con em được mình thương yêu, chăm sóc lúc nhỏ, nay đã trở thành những công dân tử tế, thật không có hạnh phúc nào lớn hơn.

Các cháu thiếu nhi con em CBCNV đi chơi trong dịp hè.

Nhìn lại những năm tháng đảm nhiệm chức vụ Chủ tịch Công đoàn Trường, tôi cảm thấy vui và tự hào vì khả năng của tôi lúc bấy giờ cũng có hạn nhưng nhờ ý thức trách nhiệm, lòng nhiệt tình, tôi đã làm được nhiều việc tốt cho nhà trường và tích lũy được nhiều kinh nghiệm. Tôi nghĩ: Nếu muốn làm bất kỳ một công việc gì tốt cho đoàn viên công đoàn thì mình cần bàn bạc, thống nhất trong Ban chấp hành, xin ý kiến chỉ đạo của Đảng ủy, Ban Giám hiệu rồi quyết tâm làm cho bằng được chứ không nên quá nguyên

tắc, gò bó với những quy định chức năng, nhiệm vụ này nọ ghi trong các văn bản hành chính,... Tuy nhiên, theo tôi, điều quan trọng nhất đối với người làm công tác công đoàn vẫn là phải biết thương yêu, chăm lo cho đời sống của đoàn viên công đoàn, phải làm cho cuộc sống của họ giảm bớt khó khăn, căng thẳng từ đó vui vẻ, yên tâm công tác, yên tâm giảng dạy và nghiên cứu khoa học.

Bây giờ Công đoàn phải biết cách khơi dậy, đẩy mạnh dân chủ trong trường học, góp phần nghiên cứu đề xuất chế độ lương thưởng, chính sách đãi ngộ sao cho tốt nhất với giảng viên, cán bộ quản lý và anh chị em nhân viên trong toàn trường. Hơn nữa, đội ngũ làm công tác công đoàn hiện nay có lợi thế là được đào tạo bài bản, hiểu biết nhiều, quan hệ rộng hơn chúng tôi hồi đó, nên chắc chắn, các đồng chí sẽ làm được nhiều việc hơn, đem lại nhiều quyền lợi hơn cho đoàn viên, đáp ứng tốt hơn sự tín nhiệm, mong đợi của anh chị em công đoàn viên.

CÔNG ĐOÀN TRƯỜNG VÀ TÔI - TẢN MẠN VÀI KỶ NIỆM

Trương Chí Hải¹

Vài tuần trước, dự tiệc cưới Lan Anh - Vũ Nguyên, tình cờ, tôi ngồi chung bàn với thầy Lạc², anh Bùi Trọng Nghĩa, anh Nguyễn Văn Linh. Trong lúc nói chuyện vui chờ tiệc, bỗng dưng, thầy Lạc nhìn tôi và nói “Sáu Hải nhớ không, tính đến nay, Trường mình đã có 5 đời Chủ tịch Công đoàn³ từng làm tại Phòng Đào tạo đó”. Một ngày sau, tôi vẫn còn lằng lằng với phát hiện của thầy Lạc, điểm lại, thấy quả đúng như vậy. Đó là:

1. Cô Tư Thanh (Võ Thị Thanh), từ Trường Phòng Giáo vụ chuyển qua làm Chủ tịch Công đoàn (chuyên trách), giai đoạn 1981-1986.

2. Chị Huỳnh Cẩm Hoa, từ Phó Phòng Đào tạo chuyển qua làm Chủ tịch Công đoàn (chuyên trách), giai đoạn 1990- cuối 1996.

3. Anh Châu Văn Lực (khi đó là Phó Hiệu trưởng) từng là chuyên viên Phòng Quản lý Học sinh từ tháng 7/1978 (sau nhập chung về Phòng Đào tạo), làm Chủ tịch Công đoàn nhiệm kỳ 1998-2000.

4. Anh Bùi Trọng Nghĩa (đã từng là chuyên viên Khoa Đại học Tại chức, sau đó nhập chung với Phòng Đào tạo, 12/1986), làm Chủ tịch Công đoàn nhiệm kỳ 2000-2002.

¹ Phó Chủ tịch thường trực CĐ Trường, Trưởng Phòng phụ trách Văn phòng Hội đồng Chức danh Giáo sư cơ sở & Thi đua-Khen thưởng (nguyên Đảng ủy viên Trường, Chủ tịch CĐ Trường giai đoạn 2002-2010).

² Đ/c Phạm Xuân Lạc, nguyên Trưởng Phòng Đào tạo, nay đã nghỉ hưu.

³ Trong số 9 người đã từng đảm nhiệm chức vụ Chủ tịch Công đoàn ở ĐHCT.

5. Trương Chí Hải (từng là Phó Trưởng khoa Khoa Đại học Tại chức (4/1986), sau nhập chung với Phòng Đào tạo, là Chuyên viên Phòng Đào tạo (10/1979-9/1983) và Phó Phòng Đào tạo (1983-1989), làm Chủ tịch Công đoàn giai đoạn 2002 đến 2010⁴.

Nhìn lại một chặng đường dài, thấy nao nao, bồi hồi, nhận ra mình đã gắn bó với hoạt động Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ như một “duyên nợ”.

Tốt nghiệp Trường Đại học Cần Thơ vào tháng 10/1979, dù có quyết định về làm cán bộ giảng dạy tại Bộ môn Lúa (Khoa Trồng trọt) của thầy Võ Tòng Xuân (nay là MDI, Viện Nghiên cứu phát triển Đồng bằng sông Cửu Long) nhưng tôi lại “bị” thuyết phục về công tác tại Phòng Giáo vụ của Trường (nay là Phòng Đào tạo) vẫn với chức danh cán bộ giảng dạy và được “hứa hẹn” chỉ tạm làm việc tại đây trong hai năm đầu tập sự⁵. Ban đầu, tôi rất phân vân nhưng vốn mang tâm lý xông xáo từ khi làm Ban Cán sự, Ban Chấp hành Chi đoàn lớp Trồng trọt 3C “vang bóng một thời” (từng đạt danh hiệu “Tập thể Học sinh XHCN” đầu tiên ở Phía Nam và năm 1978 được nhận Cờ danh hiệu này tại Quy Nhơn), lại được nhà trường động viên quyết liệt nên cuối cùng tôi đồng ý. Những tưởng chỉ công tác tạm thời, nào ngờ, “cuộc đời phòng ban” đã theo tôi suốt 37 năm.

⁴ Bốn Chủ tịch CĐ khác là: đ/c Tô Văn Hoành, chuyên trách (từ 1976 đến 1981), đ/c Đỗ Quốc Trung, chuyên trách (từ 1986 đến 1990), đ/c Võ Xuân Thắng (từ cuối 1996 đến đầu 1998) và đ/c Nguyễn Văn Linh (từ 2010 đến nay).

⁵ Thời điểm này khi được giữ lại Trường hay mới tuyển dụng thì có phân biệt rõ ràng: cán bộ giảng dạy mức lương là 64 đồng/tháng (tương ứng mức hiện nay là chuyên viên/giảng viên bậc 1, hệ số 2,34) và cán bộ phục vụ giảng dạy (như cán bộ quản lý hành chính, cán bộ không giảng dạy hiện nay là 60 đồng/tháng).

24 tuổi (1980), tôi được vào Công Đoàn Việt Nam⁶. 27 tuổi (1983), tôi đảm nhiệm chức vụ Phó Trưởng Phòng Đào tạo. 30 tuổi (1986), tôi trưởng thành đoàn và giữ từ cương vị Bí thư Khối Đoàn Phòng Ban, Phó Bí thư Đoàn Trường năm 1989 để “nhảy qua” làm Chủ tịch Công đoàn Phòng Đào tạo (kiêm nhiệm). Trong thời gian này, tôi được phân công làm thành viên của Ban Tổ chức bầu Hiệu trưởng Trường Đại học Cần Thơ lần đầu tiên và cũng là lần duy nhất vào tháng 4 năm 1989. Cho đến nay, những kỷ niệm của tôi khi tham gia tổ chức sự kiện đặc biệt này vẫn còn in đậm trong ký ức và tôi nghĩ, xung quanh sự kiện, vẫn còn “nhiều câu chuyện muốn nói” đối với những người từng công tác tại Trường trong thời gian đó.

Sau khi tham gia vào Ban Chấp hành Công đoàn Trường một nhiệm kỳ (1990-1993), tôi phải tạm ngưng để tập trung làm công tác chuyên môn và được đi học Thạc sĩ Nông học tại Trường và MBA tại Hà Lan. Thế rồi, một lần nữa, tôi lại có duyên với Công đoàn khi nhận nhiệm vụ mới vào tháng 9 năm 1998 tại Phòng Đời sống (chỉ có Nhà ăn đang xây), sau đổi tên là Trung tâm Dịch vụ (nay là Trung tâm Dịch vụ và Chuyển giao công nghệ) và lại được bầu làm Tổ trưởng Công đoàn Phòng. Sau hơn một năm làm cho Nhà ăn “nổi đình nổi đám” với mô hình “nhà ăn kiểu mới- tự chọn” và nhận Bằng khen đột xuất của Bộ trưởng Bộ Giáo dục và Đào tạo, năm 2000 tôi được giới thiệu và trúng cử làm Phó Chủ tịch Công đoàn Trường.

Cuối năm 2002 (lúc đó, tôi đang là Phó Chủ tịch Công đoàn Trường), một sự việc hết sức bất ngờ xảy ra khiến cho tôi và chị

⁶ Khi đó Công đoàn Trường ĐHTC là Công đoàn cơ sở, trực thuộc Liên hiệp Công đoàn Tỉnh Hậu Giang (nay là Liên đoàn Lao động Thành phố Cần Thơ) được thành lập tháng 6/1976.

Ngô Thị Tổ Loan (Phó Chủ tịch thường trực Công đoàn Trường) ngỡ ngàng, bối rối. Khi các công tác chuẩn bị (kể cả nhân sự) đã hoàn tất và chỉ còn hai ngày nữa là khai mạc Đại hội đại biểu Công đoàn Trường lần thứ XI (2002-2005), anh Bùi Trọng Nghĩa, Chủ tịch Công đoàn Trường điện thoại cho tôi nói rằng: *“Tôi thôi, không làm Công đoàn nữa, mệt mỏi quá rồi”*. Tôi đã hết sức thuyết phục nhưng anh Nghĩa vẫn cương quyết rút. Sáng hôm sau, tôi đến gặp để bàn với chị Loan và đề nghị chị lên thay vì chị là người có kinh nghiệm và làm công tác Công đoàn nhiều năm. Tuy nhiên, chị Loan cương quyết từ chối vì nhiều lý do và nói: *“Hải làm đi chứ ai bây giờ! Hải có nhiều thuận lợi hơn chị”*. Sau đó, tôi và chị Loan lên báo cáo xin ý kiến Thường Vụ Đảng ủy (anh Lực, Bí thư, Phó Hiệu trưởng) để tiếp tục triển khai Đại hội và dĩ nhiên, anh Nghĩa vẫn vui vẻ tiếp tục đảm nhiệm các phần việc đã được phân công tổ chức Đại hội. Tôi được bầu làm Chủ tịch Công đoàn Trường và được cơ cấu làm Ủy viên Ban Chấp hành Liên đoàn Lao động TP Cần Thơ hai nhiệm kỳ liên tục từ 2003 đến 2013⁷.

Trong thời gian làm Chủ tịch Công đoàn Trường, dù có lúc, không may gặp bệnh nặng (tai biến do cao huyết áp, tháng 8/2003) nhưng tôi vẫn cố gắng làm tốt nhiệm vụ, vừa hoàn thành và tốt nghiệp Lớp Cao cấp lý luận chính trị khóa 5 (6/2003- 12/2004) của Học Viện Chính trị Quốc Gia HCM (Phân Viện TP.HCM) vừa kề vai sát cánh với các đồng chí trong Ban Chấp hành Công đoàn góp phần xây dựng Công đoàn cơ sở vững mạnh xuất sắc, được nhận Huân chương Lao động Hạng 3, năm 2004.

⁷ Lúc này, Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ vẫn trực thuộc Liên đoàn Lao động TP Cần Thơ.

Đ/c Trương Chí Hải phát biểu trong Đại hội Đại biểu Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ, lần thứ XIV, Nhiệm kỳ 2007- 2010.

Cuối tháng 8/ 2005, một bước ngoặt quan trọng đã đến với Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ. Sau gần 30 năm trực thuộc Liên đoàn Lao động TP.Cần Thơ, với việc thực hiện Điều lệ mới-2003 của Công đoàn Việt Nam, Công đoàn cơ sở Trường Đại học Cần Thơ phải chuyển về trực thuộc và do Công đoàn Giáo dục Việt Nam trực tiếp quản lý toàn diện. Đây cũng là sự kiện để lại nhiều dấu ấn đối với tôi vì việc quyết định “trực thuộc ai” là vấn đề cần được phân tích, bàn bạc thấu đáo.

Thật ra, vấn đề này đã được bàn tán, thảo luận trong quá trình chuẩn bị đại hội toàn quốc Công đoàn Việt Nam. Tôi lại là Ủy viên Ban Chấp hành Liên đoàn Lao động TP Cần Thơ nên cũng

được biết và chuẩn bị tâm lý. Vậy mà gần hai năm sau, khi được triển khai chính thức đầu tháng 8/2005 để thực hiện, tôi và các đồng chí trong Ban Thường vụ Công đoàn Trường vẫn bị lúng túng vì cần phải trả lời những câu hỏi khó: “đi hay ở, thuận lợi, khó khăn ra sao”, “quan hệ với Liên đoàn Lao động TP Cần Thơ và Công đoàn Giáo dục Việt Nam như thế nào”, “về với Công đoàn Giáo dục Việt Nam thì rất xa trong khi Liên đoàn Lao động TP thì sát bên”. Xét bối cảnh thực tế thì lúc này, Đảng ủy Trường vẫn trực thuộc Thành Ủy Cần Thơ, Đoàn Thanh niên Trường vẫn trực thuộc Thành Đoàn Cần Thơ. Mặt khác, Công đoàn các Trường ĐH tại TP Hồ Chí Minh vẫn trực thuộc Liên đoàn Lao động TP Hồ Chí Minh, “chưa chịu về” Công đoàn Giáo dục Việt Nam,... Tập thể Ban Thường vụ Công đoàn Trường cần phải nghiên cứu kỹ để giải đáp các vấn đề nêu trên và nếu cần thì đề xuất với Thường vụ Đảng Ủy Trường và Ban Thường vụ Liên đoàn Lao động TP Cần Thơ vì suy cho cùng thì ý kiến của Ban Thường vụ Công đoàn Trường vẫn là ý kiến quyết định.

Sau nhiều phiên họp của Ban Thường vụ Công đoàn Trường, kết hợp tham khảo ý kiến của nhiều người, chúng tôi quyết định cần phải chấp hành Điều lệ Công đoàn Việt Nam mới (2003), theo đó Công đoàn cơ sở Trường Đại học Cần Thơ sẽ trực thuộc và do Công đoàn Giáo dục Việt Nam trực tiếp quản lý toàn diện. Quá trình bàn giao đã được chuẩn bị và báo cáo Thường vụ Đảng ủy Trường, Liên đoàn Lao động TP Cần Thơ và Công đoàn Giáo dục Việt Nam. Ngày 25 tháng 8 năm 2005, với sự tham dự của đồng chí Vũ Thị Thanh Bình, Phó Chủ tịch Công đoàn Giáo dục Việt Nam, đồng chí Nguyễn Văn Bảy, Ủy viên Thường vụ, Chủ nhiệm Ủy ban Kiểm tra Công đoàn Giáo dục Việt Nam, đồng chí Châu Văn Lực, Bí thư Đảng ủy, Phó Hiệu trưởng Nhà trường và đại diện Ban

Thường vụ Liên đoàn Lao động TP Cần Thơ, Ban Thường vụ Công đoàn Trường đã tổ chức Lễ bàn giao Công đoàn cơ sở Trường Đại học Cần Thơ về trực thuộc Công đoàn Giáo dục Việt Nam.

*Buổi tiếp Đoàn Đại diện Công đoàn Giáo dục Việt Nam
đến khảo sát hoạt động và việc chuẩn bị tổ chức
Đại hội CĐ Trường ĐHCT, ngày 21. 11. 2012.*

Hơn 10 năm qua, từ khi về với Công đoàn Giáo dục Việt Nam, Công đoàn cơ sở Trường Đại học Cần Thơ “được” hơn hay “thiệt” hơn là vấn đề mà có thể nhiều người cần phải ngẫm nghĩ, nhìn lại. Riêng tôi thì vẫn còn nhớ rằng mình đã phát biểu tại Lễ bàn giao 25/8/2005: “Tuy có nhiều thuận lợi, khó khăn khác nhau so với trước đây nhưng dù ở đâu Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ vẫn phải hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ chính trị của một tổ

chức Công đoàn cơ sở và phải luôn luôn phấn đấu đạt Công đoàn vững mạnh xuất sắc. Trường Đại học Cần Thơ nói chung và Công đoàn Trường nói riêng ở rất xa Bộ và Công đoàn ngành nhưng luôn hy vọng rằng Công đoàn Trường sẽ thường xuyên nhận được sự quan tâm, hỗ trợ của cấp trên và luôn mong muốn tiếp tục duy trì quan hệ chỉ đạo, giúp đỡ của Liên đoàn Lao động TP Cần Thơ”.

Đến nay, tôi vẫn thấy cái nhìn và quan điểm bàn giao Công đoàn Trường về Công đoàn Giáo dục Việt Nam vẫn đúng. Công đoàn Trường vẫn tiếp tục được quan tâm, hỗ trợ của Liên đoàn Lao động TP Cần Thơ, nhất là hoạt động Nữ công, các hoạt động phong trào và các hoạt động mang tính thời sự của địa phương TP Cần Thơ và khu vực ĐBSCL. Hằng năm, Công đoàn Trường vẫn được tiếp tục nhận được khen thưởng của Liên đoàn Lao động TP Cần Thơ. Với Công đoàn Giáo dục Việt Nam, Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ không phải lo mình ở “rất xa” Bộ vì đã được quan tâm, chăm sóc thường xuyên hơn và quan trọng là được hoạt động chung trong ngành giáo dục nói chung và các trường đại học nói riêng.

Cũng rất muốn ôn lại một sự kiện khó quên, đó là sau hơn 10 năm “đeo đuổi” của bao đời Chủ tịch Công đoàn Trường, qua nhiều lần lấy ý kiến và hiệp thương, ngày 23 tháng 12 năm 2008, Hiệu trưởng Nguyễn Anh Tuấn và Ban Chấp hành Công đoàn Trường (Chủ tịch Trương Chí Hải) đã cùng ký văn bản chính thức “Quy chế phối hợp về Quan hệ công tác giữa chính quyền và Công đoàn các cấp trong Trường”. Văn bản này rất có ý nghĩa với những ai đã và đang làm công tác Công đoàn. Thực ra, khi chưa có văn bản này thì các hoạt động của Công đoàn và sự hỗ trợ, phối hợp của các cấp chính quyền trong Trường vẫn diễn biến tốt đẹp. Tuy nhiên, có một văn bản quy chế phối hợp thì vẫn tốt hơn và những

người làm Công đoàn cũng cảm thấy yên tâm, tự tin hơn. Vì vậy, cho đến nay, mỗi đầu nhiệm kỳ quy chế này đều được Công đoàn Trường phổ biến, tập huấn, nhắc lại.

Đ/c Trương Chí Hải (đầu tiên, từ trái qua) tại Hội nghị Tổng kết hoạt động Công đoàn và Phong trào CNVCNLD năm học 2012- 2013.

Sau thời gian dài liên tục làm Chủ tịch Công đoàn Trường (từ 2002 đến 2010 với 8 năm, 3 nhiệm kỳ) cộng với một nhiệm kỳ làm Phó Chủ tịch trước đó (2000-2002), tôi đã có suy nghĩ tìm người để giới thiệu làm Chủ tịch Công đoàn khi chuẩn bị đại hội nhiệm kỳ XV (2010-2013). Qua nhiều năm làm Công đoàn và làm công tác phòng ban, không phải là giảng viên hay người giảng dạy, tôi luôn luôn phải nghiên cứu và tìm mọi cách cân bằng giữa hai “mảng” này (có lẽ ở Trường nào cũng vậy) và vẫn thường có “cái nhìn qua lại”. Đặc biệt, khi Công đoàn Trường đã về với Công đoàn Giáo dục Việt Nam thì có lẽ, việc chọn một giảng viên làm

Chủ tịch Công đoàn sẽ là lựa chọn tốt hơn. Tôi trình bày suy nghĩ này với anh Lực khi chuẩn bị phương án nhân sự cho nhiệm kỳ mới và được anh tán đồng. Anh nói với tôi: “Vây, ông coi trong Đảng ủy có thấy ai thì giới thiệu với tôi”. Vây là tôi giới thiệu ngay. Không ai khác hơn, đó là anh Nguyễn Văn Linh, Giảng viên chính, Đảng ủy viên Trường, Phó Trưởng Khoa, trước đây đã từng là Chủ tịch Công đoàn Khoa. Lúc đó tôi giới thiệu anh Linh nhưng vẫn thấy áy náy vì anh Phan Huy Hùng đang là Phó Chủ tịch thường trực Công đoàn Trường và là Ủy viên Ban Chấp hành Công đoàn Giáo dục Việt Nam.

Đ/c Trương Chí Hải (thứ hai, hàng đầu từ trái qua) và GS Trần Công Phong Chủ tịch CĐGDVN (thứ hai, hàng đầu từ phải qua) tại Hội nghị tuyên dương cán bộ CĐ cơ sở tiêu biểu của CĐ GDVN nhân kỷ niệm 85 năm thành lập CĐVN, ngày 15/8/2014.

Đại hội nhiệm kỳ XV thành công tốt đẹp, anh Nguyễn Văn Linh lên làm Chủ tịch Công đoàn Trường liên tục đến nay. Còn tôi thì sao? Sau khi thống nhất giới thiệu anh Nguyễn Văn Linh, anh Châu Văn Lực nói với tôi: *“VẬY, ông cũng rà luôn danh sách Ban Thường vụ Công đoàn để tôi báo luôn với Thường vụ Đảng ủy”*. Trong quá trình “rà” này, anh Châu Văn Lực và cả anh Nguyễn Hoàng Vinh (Phó Bí thư Đảng ủy) nói với tôi: *“Nếu không ngại thì ông nên tiếp tục làm Công đoàn, làm Phó để tiếp cho ông Linh”*. Tôi cũng suy nghĩ rất nhiều, bởi có lẽ nhiều người sẽ nghĩ rằng: Đã nghỉ thì nghỉ hẳn. Tuy nhiên, như đã nói từ đầu, Công đoàn rất “có duyên” với tôi, tôi đã theo “nghịệp phòng ban” rồi, và hơn nữa vẫn đề là công việc, công tác, chứ không phải “trưởng thì làm, phó thì thôi” như đã có người từng tuyên bố. Vì vậy, tôi nói với anh Châu Văn Lực, anh Nguyễn Hoàng Vinh rằng: *“Nếu thấy tôi còn làm được và vẫn được tín nhiệm thì tôi sẵn sàng, không ngại”*. Vậy là, tôi tiếp tục công tác Công đoàn từ tháng 4/2010 đến nay với cương vị Phó Chủ tịch thường trực Công đoàn.

Cũng chính trong giai đoạn này, việc hình thành và triển khai Dự án “Khu nhà ở giáo viên Trường ĐHCT” cũng để lại trong tôi nhiều ký ức vui buồn. Đó là cả một hành trình gian nan qua nhiều đời lãnh đạo Nhà trường, lãnh đạo Công đoàn Trường với sự góp sức của nhiều Phòng Ban của Trường, đặc biệt là Phòng Quản trị-Thiết bị, Ban Quản lý Công trình, Phòng Tài vụ, Phòng Kế hoạch-Tổng hợp, trong đó không thể không nhắc đến công sức của anh Nguyễn Trọng Hiếu, anh Nguyễn Văn Thọ,...

Đ/c Dương Thanh Long, bên phải, Trưởng Phòng Kế hoạch-Tổng hợp và Đ/c Trương Chí Hải, Phó Chủ tịch CĐ Trường tại Lễ khởi công xây dựng Khu nhà ở CB-GV Trường ĐHCT, ngày 16/7/2011.

Thật khó mà quên được những ngày đầu thực hiện Dự án. Khi tổ chức họp dân để triển khai quyết định bồi thường, thu hồi đất, có hộ dân trong vùng giải tỏa đã mắng chửi không tiếc lời, gọi chúng tôi là “đồ ăn cướp, lấy của người này cho người khác,...”. Các anh em chúng tôi- những người thực hiện Dự án - vô cùng nản chí, thậm chí không biết “bao giờ mới đến tháng Mười”. Vậy mà, nhiều người trong trường không hiểu và thông cảm, luôn trách móc. Buồn phiền một lẽ, chúng tôi còn rất lo lắng bởi dự án có nguy cơ bị kết luận là “dự án treo” và sẽ bị Ủy ban nhân dân Thành phố Cần Thơ ra quyết định hủy bỏ. Đến giai đoạn của nhiệm kỳ Hiệu trưởng Nguyễn Anh Tuấn và Chủ tịch Công đoàn Nguyễn Văn Linh, đứng trước áp lực rất lớn từ nhiều phía, Nhà trường đã quyết định giao cho Thường vụ Công đoàn cùng Ban Quản lý Dự

án mạnh dạn dùng phương án “đổi đất lấy đất” để thúc đẩy tiến độ. Nhờ đó, việc giải phóng mặt bằng được đẩy mạnh, đạt hơn 60%, thoát khỏi nguy cơ dự án bị hủy bỏ. Đã thấy ánh sáng cuối đường hầm, các bên cùng nỗ lực vượt bậc để cho Lễ khởi công xây dựng “Khu nhà ở” được tổ chức vào ngày 16 tháng 7 năm 2011 và dấu hiệu khởi sắc đáng mừng của “mùa thu hoạch” là sự kiện bắt đầu phân giao nền nhà đợt I đến những công chức viên chức có nhu cầu vào tháng 8/2015.

Đến nay, nhân kỷ niệm 50 năm thành lập Trường (31/3/1966- 31/3/2016) và gần 40 năm hoạt động của Công đoàn Trường ĐHCT (6/1976- nay), tôi vẫn nhớ về Công đoàn, từ lúc trở thành công đoàn viên hay là Tổ trưởng Công đoàn (Phòng Đời sống) đến khi làm Chủ tịch nhiều năm và ngay cả khi “xuống” Phó. Tôi luôn hãnh diện về quá trình công tác hoạt động của mình và luôn nhớ về những người đã từng hỗ trợ, dìu dắt mình. Tôi thầm cảm ơn ba má tôi và gia đình luôn chia sẻ khi gặp khó khăn, bệnh tật hoặc gặp thất bại, thầm cảm ơn những lãnh đạo, thầy, cô và bạn bè, đồng nghiệp luôn đồng hành với tôi từ lúc chập chững mới ra trường đến những lúc được biểu dương, nhận các phần thưởng cao quý. Năm tháng rồi sẽ qua đi nhưng những ký ức này sẽ vẫn còn mãi mãi trong tôi.

Tôi vẫn luôn tin tưởng rằng, sắp tới đây, dù là cộng đồng ASEAN và có thêm TPP, dù có thể thêm hình thức hay loại hình hoạt động nào khác thì Công đoàn nói chung và Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ nói riêng vẫn sẽ tiếp tục phát triển mạnh mẽ, với đội ngũ lãnh đạo nhiệt tình, giàu kiến thức, trình độ, được tập huấn, bồi dưỡng hoàn chỉnh, được chuẩn bị và quy hoạch đầy đủ, mãi mãi giữ gìn và phát huy tốt các thành quả những năm qua.

Cần Thơ, 22/12/2015

CHỦ TỊCH CÔNG ĐOÀN, TÔI LÀM GÌ?

Nguyễn Văn Linh ¹

Chuẩn bị kỷ niệm 50 năm thành lập Trường, cũng là 40 năm hoạt động Công đoàn Trường, Ban chấp hành Công đoàn Trường đã tổ chức một cuộc gặp gỡ cán bộ công đoàn qua các thời kỳ để cảm ơn các vị tiền bối đã tham gia công tác công đoàn, đồng thời mong muốn các anh chị viết bài cho cuốn sách của Công đoàn Trường. Sách đã được đăng ký với nhà xuất bản, nhưng số bài viết còn quá ít làm tôi rất lo lắng sợ kế hoạch thất bại. Lúc đầu tôi không có ý định viết bài vì công việc mình đang làm chưa xong, “nói trước sợ bước không qua”, nhưng trước tình hình thiếu vắng bài viết như vậy, tôi đành viết vài câu chuyện, mục đích đóng góp vào nội dung để cuốn sách có thể ra đời.

Các câu chuyện này đều có đề cập đến người thật, việc thật trong Trường, nhưng do thời gian đã trôi qua, trong quá trình công tác tôi không có ghi chép lại các sự việc nên nếu có gì sai sót, rất mong được tha thứ.

Tôi làm Chủ tịch Công đoàn

Khoảng đầu năm 2010, lúc đó tôi đang là Bí thư Đảng ủy, Phó trưởng Khoa Công nghệ Thông tin và Truyền thông, một hôm anh Lực² gọi tôi lên làm việc. Sau khi hỏi thăm tình hình công việc tại Khoa, anh Lực nói đại ý: “Lâu nay, chức Chủ tịch Công đoàn Trường thường do các cán bộ phòng ban đảm trách, nói chung họ đều hoàn thành tốt nhưng cũng có hạn chế do vai trò các phòng

¹ Ủy viên Ban thường vụ Đảng ủy, Ủy viên Ban chấp hành Công đoàn Giáo dục Việt Nam, Chủ tịch Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ.

² Đ/c Châu Văn Lực, Bí thư Đảng ủy 2 nhiệm kỳ từ 2000 đến 2010; Phó Hiệu trưởng 3 nhiệm kỳ từ 1998 đến 2011, nay đã nghỉ hưu.

ban là tham mưu, giúp việc cho Ban Giám hiệu nên trong mối quan hệ giữa Chủ tịch Công đoàn và Hiệu trưởng thường bị mất đi sự bình đẳng cần có để phối hợp với nhau trong thực hiện nhiệm vụ. Vì vậy, nhiệm kỳ này, Ban Thường vụ Đảng ủy mong muốn có một giảng viên có khả năng thảo luận một cách thẳng thắn với Hiệu trưởng để làm Chủ tịch Công đoàn Trường. Sau khi xem xét cân nhắc các khía cạnh, Ban Thường vụ đề nghị Linh đảm nhận công tác này, ý kiến của Linh thế nào?” Tôi nói với anh Lực rằng tôi cũng muốn thử sức nhưng anh cho một tuần để cân nhắc, và lại chỉ sợ sức khỏe không đảm bảo. Tôi nói về sức khỏe vì lâu nay tôi bị bệnh rung nhĩ, một loại bệnh tim có tỷ lệ đột tử rất cao. Anh Lực dặn tôi suy nghĩ thêm rồi trả lời anh sau và lo điều trị bệnh, giữ gìn sức khỏe.

Nhớ lại năm 1979, khi mới chân ướt, chân ráo từ trường Đại học Sư phạm Vinh (nay là Đại học Vinh) được Bộ phân công về nhận công tác tại Khoa Toán Lý, Trường Đại học Cần Thơ, anh Hai Đào³ đề cử tôi vào chức vụ Bí thư Đoàn khoa. Đối với một sinh viên mới tốt nghiệp như tôi, đây thực sự là một thử thách lớn. Tôi tìm mua các cuốn sách nói về công tác Đoàn và tôi thực sự hứng thú với cuốn “Xây dựng tập thể sinh viên xã hội chủ nghĩa” của tác giả Hoài An, vốn là Bí thư một chi đoàn xã hội chủ nghĩa của Trường Đại học Sư phạm Hà Nội. Cuốn sách viết về công tác Đoàn Thanh niên nhưng không khô khan, ngược lại rất hấp dẫn. Thông qua các sự kiện diễn ra trong một tập thể sinh viên, tác giả đã cung cấp những kinh nghiệm bổ ích về công tác Đoàn. Qua cuốn sách, tôi học được rất nhiều điều, cộng với sự giúp đỡ của các anh chị đi trước, tôi đã đưa đoàn Khoa Toán Lý trở thành một trong

³ Đ/c Nguyễn Thành Đào, Chủ nhiệm Khoa Toán Lý lúc bấy giờ. Sau này có thời kỳ anh giữ chức vụ Quyền Bí thư Đảng ủy Trường.

những đơn vị dẫn đầu Đoàn Trường, những năm 1980-1985. Thành công trong công tác thanh niên thời tuổi trẻ cộng với những kinh nghiệm công tác Đảng trong những năm qua đã giúp tôi có sự tự tin để nhận nhiệm vụ với anh Lục.

Tháng 4 năm 2010, tại Đại hội Đại biểu Công đoàn Trường, với sự giới thiệu của Đảng ủy, tôi được bầu làm Chủ tịch với số phiếu khá cao. Người tiền nhiệm của tôi là anh Hải⁴ nay tiếp tục giữ chức vụ Phó Chủ tịch, điều này khiến tôi yên tâm vì có người cộng sự rất giàu kinh nghiệm công tác. Thông thường khi người ta đã giữ một chức vụ cấp trưởng thì ở nhiệm kỳ tiếp theo nếu không tiếp tục hoặc giữ chức vụ cao hơn, họ sẽ xin nghỉ chứ không làm cấp phó. Việc anh Hải chịu làm phó cho tôi thể hiện tinh thần phục vụ rất cao, không nề hà địa vị. Vì thế, khi phát biểu trong tiết mục ra mắt Ban Chấp hành mới, tôi đã dành những lời nói chân thành để cảm ơn anh Hải. Thực tế, trong quá trình công tác cùng nhau, với kinh nghiệm của mình, anh Hải đã hỗ trợ tôi rất nhiều.

Trở thành Chủ tịch Công đoàn Trường rồi, tôi chưa biết mình sẽ làm gì? Một hôm anh Phương⁵ nói: *“Có làm gì phải làm ngay nhé, chứ để lâu sẽ không làm được gì đâu”*. Ý anh Phương muốn tôi có những đổi mới trong công tác công đoàn, nhưng thực sự tôi chưa biết phải làm như thế nào.

Xây dựng quy chế chi tiêu nội bộ

Nhiệm vụ đầu tiên của tôi với vai trò Chủ tịch Công đoàn Trường là tham gia xây dựng Quy chế chi tiêu nội bộ và Quy định quản lý chuyên môn đối với cán bộ giảng dạy.

⁴ Đ/c Trương Chí Hải, hiện là Trưởng phòng, Văn phòng Hội đồng chức danh giáo sư cơ sở & Thi đua Khen thưởng Trường, Phó Chủ tịch Công đoàn Trường.

⁵ GS. TS. Nguyễn Thanh Phương, lúc đó là Trưởng Khoa Thủy sản. Hiện nay anh Phương là Đại biểu Quốc Hội, Ủy viên Ban Thường vụ Đảng ủy, Phó Hiệu trưởng.

Thực hiện điều này, Trường thành lập một Ban chỉ đạo do anh Tuấn⁶ làm trưởng ban, chị Hiền⁷ và tôi làm phó ban, một tổ thư ký gồm đại diện các Phòng Tài vụ, Tổ chức-Cán bộ, Đào tạo, Quản lý Khoa học,... do anh Hải làm tổ trưởng.

Ban chỉ đạo và Tổ thư ký đã làm việc rất cật lực (có khoảng 10 cuộc họp đã được tổ chức) để xây dựng nên hai bản quy chế mà ngày nay Trường đang sử dụng. Có rất nhiều nội dung trong hai văn bản này đã được bàn thảo và quyết định. Ở đây tôi chỉ trình bày một vài chi tiết có tính đột phá trong Quy chế chi tiêu nội bộ. Đó là vấn đề tiền giảng cho giảng viên và thu nhập tăng thêm cho cán bộ viên chức.

Trước đó, Trường cũng đã có quy chế chi tiêu nội bộ, theo đó giảng viên được chi trả tiền giảng từ giờ giảng đầu tiên với đơn giá được xác định hàng năm dựa vào quyết toán tài chính của năm trước. Ở lần xây dựng quy chế này, anh Tuấn yêu cầu mỗi giảng viên đều phải chịu một số giờ nghĩa vụ quy định theo chức danh, và chỉ có những giờ vượt nghĩa vụ mới được chi trả tiền giảng. Tất cả các hoạt động của giảng viên (giảng dạy, nghiên cứu khoa học, biên soạn giáo trình, hướng dẫn luận văn,...) đều phải quy ra giờ (G). Tôi đánh giá cao ý kiến của anh Tuấn, vì các giảng viên đã được trả lương hàng tháng thì phải hoàn thành một số giờ nghĩa vụ, như vậy mới sòng phẳng và công bằng. Vấn đề là tiền vượt giờ trả theo đơn giá nào cho thỏa đáng?

Trong những lúc “trà dư, tửu hậu”, anh em cán bộ viên chức có nói mấy ý mà tôi rất lưu tâm, đại loại: “*Chỉ cần 8 sinh viên đóng học phí là đủ trả tiền giảng cho giảng viên, trong khi số các lớp*

⁶ GS. TS. Nguyễn Anh Tuấn, Ủy viên Ban thường vụ Đảng ủy, Hiệu trưởng nhiệm kỳ 2006-2011.

⁷ PGS. TS. Trần Thị Thanh Hiền, Thành ủy viên, Bí thư Đảng ủy, Phó Hiệu trưởng.

là 80 hoặc hơn, số tiền còn lại rất lớn, không biết Trường sử dụng vào việc gì?”. Họ lại nói: “Trường ta sử dụng nguồn học phí để xây dựng cơ sở vật chất quá nhiều, trong khi các trường khác dùng học phí để cải thiện đời sống cán bộ, còn xây dựng trường thì dùng ngân sách nhà nước”.

Suy nghĩ từ yêu cầu của Hiệu trưởng, đối chiếu với các quy định và dư luận của quần chúng, tôi đề nghị Ban chỉ đạo cần quy định tỷ lệ các khoản chi lớn là chi tiền giảng vượt giờ và chi thu nhập tăng thêm. Nhưng tỷ lệ như thế nào lại là một điều khó xác định.

Để giải quyết vấn đề, tôi gặp anh Nam⁸ xin các file số liệu thu chi của Trường trong 3 năm gần đây (2007-2009). Sử dụng phần mềm Excel để xử lý số liệu, tôi thấy có thể dùng 31% tiền học phí để chi trả tiền giảng, đồng thời dùng 60% chênh lệch thu chi để chi thu nhập tăng thêm, 40% còn lại được chia làm 4 quỹ, trong đó có quỹ phát triển hoạt động sự nghiệp mà Hiệu trưởng được quyền chi cho sự phát triển của Trường. Trên cơ sở đề xuất của tôi, anh Tuấn kết luận, thống nhất tỷ lệ chi thu nhập tăng thêm là 60% chênh lệch thu chi, chi cho tiền giảng là 30% tiền học phí các loại. Hàng năm, căn cứ vào tỷ lệ 30% để xác định tổng số tiền, chia cho tổng số giờ vượt để xác định đơn giá, chi trả cho giảng viên.

Năm 2011 là năm đầu tiên áp dụng quy chế mới, cũng có chút trục trặc. Nguyên do từ đầu năm Phòng Tài vụ tạm chi trả tiền giảng theo đơn giá 50.000 đồng/G, đến cuối năm, sau 4 đợt chi trả, số tiền theo tỷ lệ 30% học phí vẫn còn và có thể điều chỉnh đơn giá cao hơn. Tôi đến Phòng Tài vụ đề nghị tiếp tục chi trả bổ sung theo quy chế chi tiêu nội bộ mới, nhưng được giải thích “Năm nay đã hoàn tất việc chi trả, đơn giá tính theo tỷ lệ 30% sẽ là cơ sở để xác

⁸ Đ/c Vũ Xuân Nam, Phó Trường Phòng Tài vụ.

định đơn giá cho năm sau”, nghĩa là vẫn theo cách làm cũ, tôi buồn bực trong lòng nên không biết nói gì hơn. Trong cuộc họp Ban Thường vụ Công đoàn sau đó, khi tôi kể lại chuyện này thì anh Duyệt⁹ nói: “Phòng Tài vụ trả lời như vậy là không thực hiện đúng quy chế, Công đoàn cần đấu tranh để quy chế được thực thi”. Ban Thường vụ Công đoàn Trường thống nhất với ý kiến anh Duyệt và giao cho tôi thực hiện. Nhưng tôi chưa biết phải làm thế nào thì có cuộc họp Đảng ủy mở rộng.

Trong cuộc họp Đảng ủy mở rộng quý I, năm 2012, tôi phát biểu về vấn đề này và đề nghị Trường thực hiện đúng quy chế. Anh Toàn¹⁰ lúc đó mới được bổ nhiệm Hiệu trưởng đồng ý ngay và thế là Tết năm đó các thầy cô rất phấn khởi vì có thêm món tiền bổ sung.

Qua câu chuyện này mới thấy việc ban hành chính sách và đưa chính sách đi vào cuộc sống cũng trải qua nhiều khó khăn, đó là trong phạm vi nhỏ của Trường, còn trên phạm vi cả nước, chắc có khó khăn hơn nhiều.

Cho em xin ra khỏi công đoàn

Đảm nhận chức vụ Chủ tịch công đoàn Trường chưa được bao lâu, tôi được một đồng chí Chủ tịch Công đoàn Khoa báo cáo có một đoàn viên viết đơn xin ra khỏi Công đoàn. Công đoàn Khoa đã nhiều lần trao đổi, thậm chí đã nhờ cả đồng chí Bí thư Đảng ủy, Trường khoa nói hộ nhưng chưa thành công, nay chuyển cho Công đoàn Trường giải quyết. Chuyện này chưa từng có trong lịch sử Công đoàn Trường. Sẽ gay go đây!

⁹ Đ/c Nguyễn Văn Duyệt, lúc đó là giảng viên khoa Kinh Tế, UV Ban Thường vụ, nay là Đảng ủy viên, Trưởng phòng Tài vụ, Phó Chủ tịch Công đoàn Trường.

¹⁰ PGS. TS. Hà Thanh Toàn, Phó Bí thư Đảng ủy, Hiệu trưởng Nhà trường.

Qua tìm hiểu được biết đây là một thầy giáo mới được đào tạo tiến sĩ ở nước ngoài về. Trong đơn, đồng chí này trình bày do cuộc sống khó khăn, Công đoàn không giúp được gì, lại còn phải nộp thêm công đoàn phí nên xin ra khỏi Công đoàn.

Tôi bàn với anh Hải, hai anh em sẽ mời đồng chí đó đến gặp gỡ, trao đổi cụ thể xem bản chất sự việc là gì rồi từ đó mà vận động, thuyết phục.

Tại cuộc gặp gỡ, đồng chí đó vẫn trình bày lý do như trong đơn và còn cho biết thêm vợ là giáo viên trung học phổ thông nhưng chưa có việc làm, xin việc cho vợ tại Cần Thơ cũng gặp khó khăn.

Tôi và anh Hải ra sức thuyết phục bằng cách nói rõ các chính sách đã được ghi rõ trong quy chế chi tiêu nội bộ của Trường mới được ban hành, nào là tiền giảng vượt giờ, nào là thu nhập tăng thêm, nào là đảm bảo mức thu nhập tối thiểu cho giảng viên có trình độ tiến sĩ, cuối năm nếu thu nhập ít hơn mức tối thiểu thì Trường sẽ chi trả bù, ... Anh Hải còn nói: *“Nên xin cho vợ công tác tại đại học Tây Đô, nếu có khó khăn thì anh Linh nói với anh Thom¹¹ một tiếng là được chứ gì”*. Thực tình thì tôi thấy xin việc là khó khăn, nhưng nghĩ đến mối thân tình với anh Thom, nhất là nhằm giúp đoàn viên của mình ổn định cuộc sống nên tôi hứa chắc chắn tôi sẽ giúp được. Nếu có gì khó khăn, tôi sẽ nhờ Ban Giám hiệu giúp.

Tưởng rằng với lời hứa xin việc cho vợ, đồng chí này sẽ từ bỏ ý định xin ra khỏi công đoàn. Nhưng không! Thế là hết cách?

Tôi nghĩ, đồng chí này là một tiến sĩ trẻ, là một tấm gương cho rất nhiều cán bộ trẻ khác. Nếu bây giờ mình chấp thuận cho

¹¹ Đ/c Phan Văn Thom, nguyên là Phó Bí thư Đảng ủy Đại học Cần Thơ, nguyên là Hiệu trưởng Trường Đại học Tây Đô.

đồng chí này ra khỏi công đoàn, thì có thể sẽ gây ra một phản ứng dây chuyền, một “vết dầu loang”, có thể sẽ có nhiều người khác cũng xin ra nữa. Nghĩ vậy nên tôi đành nói thật suy nghĩ của mình với tình cảm thầy trò: *“Việc em ra khỏi công đoàn là dễ, nhưng tôi sợ rằng sẽ có nhiều người theo em, lúc đó công đoàn Trường không còn ai, tôi bị kỷ luật là chắc rồi. Em nên nể tình tôi mà ở lại”*.

Sau một hồi suy nghĩ, thầy giáo trẻ nói: *“Thầy đã nói vậy thì vì thầy, em xin rút đơn, em cũng xin cảm ơn hai thầy, chuyện xin việc cho bà xã, em tự lo được”*

Thật là một thành công bất ngờ! Sau này trong chuyên đề tập huấn về công tác vận động quần chúng do Công đoàn Giáo dục Việt Nam tổ chức, tôi có kể lại câu chuyện này và mọi người đều thống nhất *“Thà cứ nói thật như vậy lại hay”*.

Cũng từ đó về sau, trong công tác Công đoàn, tôi luôn suy nghĩ phải làm gì để bảo vệ quyền, lợi ích chính đáng và không ngừng nâng cao đời sống vật chất, tinh thần của các cán bộ, viên chức, thầy cô giáo trong Trường. Công đoàn phải thực sự trở thành tổ ấm của đoàn viên thì họ mới thiết tha và đóng góp nhiều cho tổ chức công đoàn.

Không được phép nâng lương trước thời hạn hai lần liên tiếp

Nâng lương trước niên hạn do có thành tích xuất sắc trong công tác là một chủ trương đúng đắn của Nhà nước nhằm khuyến khích, động viên mọi người phấn đấu nâng cao hiệu quả công tác. Tuy nhiên, đây là một vấn đề rất nhạy cảm, dễ mất đoàn kết, mất dân chủ vì hàng năm chỉ có 5% (từ năm 2014 đã tăng lên 10%) cán bộ viên chức được nâng lương trước niên hạn. Để giải quyết vấn đề này, Trường đã ban hành quy chế nâng lương trước niên hạn, trong đó nêu ra 18 thành tích (các danh hiệu, các hình thức khen thưởng

đã đạt được) từ cao đến thấp để căn cứ vào đó xét chọn người nâng lương sớm. Hội đồng lương các đơn vị còn lượng hóa bằng cách cho điểm các thành tích và dựa vào số điểm đạt được của từng người mà xếp thứ tự ưu tiên. Nói chung cách làm khá khoa học và công bằng. Tuy nhiên, trên thực tế chỉ có các “sếp” mới có nhiều khen thưởng và do vậy mới được tăng lương sớm, còn “lính trơn” hầu như ít có cơ hội, mặc dù họ cũng hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ nhưng điểm vẫn thấp hơn các “sếp”. Đã có những cán bộ được nâng lương trước thời hạn 3 lần liên tiếp, cứ 2 năm tăng một bậc, như vậy trong vòng 6 năm người đó được tăng 3 bậc lương, trong khi người bình thường chỉ được tăng 2 bậc!

Tại cuộc họp Hội đồng lương của Trường năm 2010, Hiệu trưởng Tuấn nêu vấn đề mỗi cá nhân không được tăng lương sớm 2 lần liên tiếp. Cô Hiền năm đó mới trúng Bí thư Đảng ủy Trường cũng rất hăng hái ủng hộ và còn dự kiến ra Nghị quyết về việc cán bộ lãnh đạo, quản lý không nhận tăng lương trước thời hạn.

Nhờ chủ trương đó của Ban giám hiệu và Đảng ủy nên nhiều cán bộ viên chức, dù không giữ chức vụ gì mà có thành tích đều được nâng lương trước thời hạn. Mặc dù cô Hiền không ra Nghị quyết nhưng nhiều cán bộ lãnh đạo đã chủ động nhường suất tăng lương cho người khác.

Sau này, khi quy định đã được thực hiện, nhiều cán bộ bình thường được nâng lương, gặp tôi họ đều nói “*Nhờ ông Linh làm Chủ tịch công đoàn nên tôi mới được tăng lương sớm*”. Thực chất đây là đề xuất của Hiệu trưởng. Qua đây tôi muốn cải chính sự hiểu lầm này để sự việc được hiểu đúng như thực tế nó đã diễn ra.

“Cho tớ đi nước ngoài một chuyến”

Trường Đại học Cần Thơ là một trong những trường đại học hàng đầu trong cả nước về hợp tác quốc tế. Trường có những dự án

lớn như MHO hợp tác với Hà Lan, chương trình VLIR hợp tác với Bỉ. Thông qua các chương trình này, Nhà trường được nâng cấp về mọi mặt như cơ sở vật chất, trang thiết bị phòng thí nghiệm, tài liệu phục vụ giảng dạy, học tập và nghiên cứu khoa học. Đặc biệt là nâng cao chất lượng đội ngũ cán bộ. Đã có rất nhiều cán bộ của Trường được cử ra nước ngoài để học tập, nghiên cứu, tập huấn, tham quan, học hỏi. Không chỉ cán bộ lãnh đạo mà nhân viên, không chỉ cán bộ giảng dạy, cán bộ nghiên cứu mà cán bộ quản lý các phòng ban chức năng cũng được cử đi nước ngoài. Có những thời điểm, mấy chục cán bộ của Trường cùng lúc học tập, công tác tại Bỉ, tại Hà Lan, nhiều đến nỗi người của các trường khác phải thốt lên: *“Sao người Đại học Cần Thơ sang đây nhiều thế”*. Cứ mỗi dịp lễ, tết, trên đất nước bạn xa xôi, anh em Đại học Cần Thơ lại quây quần bên nhau ăn uống thật là vui. Tất nhiên tất cả đều đi công tác, học tập nhưng cũng là dịp được tham quan, được biết thêm nhiều vùng đất mới, nhiều nền văn hóa khác. Bản thân tôi cũng đã được đi nhiều nước châu Âu và Bắc Mỹ.

Tuy nhiên vẫn còn rất nhiều cán bộ khác, kể cả cán bộ giảng dạy chưa một lần được đi nước ngoài bao giờ. Có thể do đặc thù chuyên môn, có thể do hạn chế về ngoại ngữ, có thể do vị trí công tác,... nên một lần được ra nước ngoài đối với họ vẫn là niềm mơ ước.

Một hôm khi tôi đang ngồi trong phòng làm việc, có một thầy giáo tóc đã bạc đến chơi nói chuyện văn và thầy đó nói rằng: *“Mang tiếng là giảng viên Đại học Cần Thơ mà tớ chưa biết mùi nước ngoài là gì, trong khi người khác đi còn nhiều hơn đi chợ! Công đoàn Trường làm sao tạo điều kiện cho mọi người được đi một chuyến trong đời”*. Tôi nói: *“Bây giờ đi nước ngoài dễ lắm, thầy đăng ký với tour du lịch nào mà chả được?”*. *“Nói như cậu thì*

tớ đến Công đoàn tâm sự làm gì!” - thầy giáo già nói hơi bực bội rồi cáo từ.

Tôi thấy đúng là Công đoàn cần tổ chức những chuyến tham quan nước ngoài cho cán bộ viên chức, tạo điều kiện cho mọi người được đi nước ngoài ít nhất một chuyến, dù chỉ là các nước trong khu vực Đông Nam Á.

Nhưng kinh phí đâu để tổ chức? Trước đây trong quy chế chi tiêu nội bộ, Trường có dành cho Công đoàn mỗi năm khoảng 60 triệu để tổ chức các chuyến tham quan, nghỉ mát cho cán bộ viên chức. Với kinh phí như vậy, Công đoàn chỉ có thể tổ chức những chuyến đi trong nước đến các điểm du lịch gần Trường như Vũng Tàu, Nha Trang, Đà Lạt,... Các chuyến đi đó cứ lặp lại nên cũng chán mà đi xa hơn thì kinh phí không cho phép. Trong lần điều chỉnh quy chế chi tiêu nội bộ, tôi đề xuất Trường mỗi năm dành cho mỗi cán bộ viên chức 300 ngàn đồng và giao cho Công đoàn tổ chức tham quan, nghỉ mát. Với khoản tiền này, Công đoàn Trường không chỉ tổ chức các chuyến đi trong nước xa hơn như Hà Nội, Hạ Long, Sapa, Ninh Bình,... mà còn các chuyến đi Campuchia, Thái Lan, Singapore, Malaysia, Trung Quốc với mức kinh phí hỗ trợ cho mỗi người 3,5 triệu và riêng đối với cán bộ chuẩn bị nghỉ hưu là 6,5 triệu.

Nhiều thầy cô rất phấn khởi vì lần đầu được đi nước ngoài. Thầy Huy¹², sau chuyến đi Thái Lan về có gặp tôi kể chuyện rôm rả, nhất là mấy ông “sồn sồn” rủ nhau đi xem các cô chuyển giới biểu diễn và nhiều chuyện khác nữa,... Ngay cả những thầy cô đã nhiều lần đi nước ngoài công tác, nhưng nay đi với Công đoàn cũng rất vui vì được nghỉ ngơi hoàn toàn, không còn áp lực công

¹² Ông Đỗ Quang Huy, giảng viên Khoa Sư phạm, nay đã nghỉ hưu.

việc. Sau chuyến đi Trung Quốc về, thầy Tuấn¹³ khẳng định: “Chuyến đi rất rẻ và rất thành công, cảm ơn Công đoàn”.

Đoàn tham quan của cán bộ viên chức trường Đại học Cần Thơ chụp ảnh trước một nhà hàng ở Bắc Kinh, Trung Quốc.

“Hạnh phúc của người làm cán bộ Công đoàn, chính là mang lại niềm vui cho công đoàn viên của mình.” Câu nói này quả là rất đúng.

Kỷ niệm thành lập Trường, ai cũng vui

Trường Đại học Cần Thơ được thành lập vào ngày 31 tháng 3 năm 1966 với tên gọi là Viện Đại học Cần Thơ. Sau ngày thống nhất đất nước, vào các năm chẵn, Trường đều tổ chức lễ kỷ niệm ngày thành lập. Đó là ngày đại lễ của Trường.

¹³ GS. TS. Nguyễn Anh Tuấn, Ủy viên Ban Thường vụ, Hiệu trưởng, nhiệm kỳ 2006-2011.

Các dịp đại lễ này có rất nhiều hoạt động diễn ra như hội thảo, họp mặt cựu sinh viên, triển lãm các thành tựu của Trường. Buổi lễ kỷ niệm tiến hành tại hội trường lớn rất hoành tráng với nhiều quan khách từ các tỉnh thành vùng đồng bằng sông Cửu Long tham dự và sau đó dĩ nhiên có tiệc chiêu đãi của Trường. Tuy vậy nhiều cán bộ viên chức của Trường cũng không có cơ hội tham gia, thậm chí có người còn nói *“Kỷ niệm thành lập Trường, lãnh đạo lo liên hoan, tiếp khách chứ cán bộ viên chức bình thường có thấy gì vui đâu!”*.

Những câu nói như vậy luôn quanh quẩn trong đầu tôi, mình phải làm gì để mọi thành viên của Trường được vui, được hãnh diện trong ngày kỷ niệm thành lập Trường?

Trong một chuyến đi công tác nước ngoài, tôi có đến thăm nhà các anh Lê Tang Hồ và Võ Ngọc Đình, hai anh là Việt kiều, giáo sư tại trường đại học Moncton, Canada. Anh Đình và anh Hồ đã nhiều lần về Việt Nam giảng dạy tại Khoa Công nghệ Thông tin và Truyền thông và có nhiều giúp đỡ quý báu cho các cán bộ của Khoa đến công tác tại Moncton. Đặt trang trọng trong phòng khách nhà anh Đình là một biểu trưng của trường Moncton, ghi nhận công lao của anh đối với trường này. Anh chị Đình tỏ ra rất tự hào với kỷ vật này.

Tôi nghĩ Trường mình cũng có thể làm các biểu trưng như thế để tôn vinh các thầy cô. Đề nghị này trình bày trong cuộc họp Ban tổ chức Lễ kỷ niệm 45 năm ngày thành lập Trường thì được các thành viên nhất trí cao và giao cho Công đoàn Trường thiết kế biểu trưng, phòng Tổ chức Cán bộ lập danh sách tôn vinh. Đối tượng được tôn vinh là cán bộ viên chức, đã công tác tại Trường từ 30 năm trở lên đối với nam và 25 năm trở lên đối với nữ, kèm theo biểu trưng là phần thưởng một triệu đồng.

Tại Lễ kỷ niệm 45 năm ngày thành lập Trường, năm 2011 đã có hơn 270 cán bộ viên chức, kể cả số đã nghỉ hưu được tôn vinh. Từ đó về sau mỗi năm vào dịp Ngày Nhà giáo Việt Nam, 20/11 Trường lại tổ chức tôn vinh vài chục cán bộ viên chức. Đến nay đã có 506 thầy cô, cán bộ viên chức được tôn vinh. Tất cả các thầy cô được Nhà trường tôn vinh đều cảm thấy ấm lòng và tự hào vì những cống hiến của mình đối với Trường. Ngày nay đến nhà các thầy cô, chúng ta đều có thể nhìn thấy biểu trưng tôn vinh của Trường được đặt trang trọng trong phòng khách.

Đến nay đã có 506 cán bộ viên chức được Nhà trường tặng biểu trưng như thế này.

Nhưng chỉ có những cán bộ đã lớn tuổi, công tác tại Trường lâu năm mới được tôn vinh, còn đại đa số cán bộ viên chức khác thì sao? Cũng tại cuộc họp Ban tổ chức nói trên, tôi đề nghị nên có

một khoản tiền tặng cho tất cả cán bộ viên chức. Để tăng thêm trọng lượng cho đề nghị của mình, tôi nói “Đây là theo sách của Hưng Đạo Đại Vương khoan thư sức dân để làm kế sâu rễ bền gốc”. Trong khi tôi đang phân vân chưa biết đề nghị số tiền là bao nhiêu thì anh Hiếu¹⁴ nói: “Mỗi năm 10 ngàn, 45 năm tức là 450 ngàn”. Anh Tuấn cười rất tươi đồng ý. Tôi thầm nghĩ về nụ cười của anh Tuấn, chắc anh ấy rất tâm đắc về kế sách của người Anh hùng Dân tộc Trần Hưng Đạo!

Khi tôi viết những dòng này thì công tác chuẩn bị cho lễ kỷ niệm 50 năm thành lập Trường đang rất khẩn trương. Cứ theo đà cũ thì lần này mỗi cán bộ viên chức sẽ được 500 ngàn đồng tiền Lễ. Nhưng tôi nghĩ, nếu Trường tặng quà thì sẽ có ý nghĩa hơn. Trong Hội nghị giữa nhiệm kỳ của Công đoàn Trường, đã có ý kiến đề xuất may đồng phục cho cán bộ viên chức. Tôi thấy đây là dịp tốt để thực hiện, tuy nhiên đồng phục phải đẹp, có ý nghĩa mà giá cả cũng chấp nhận được. Tôi liên hệ với công ty Thái Tuấn để trình bày ý tưởng dệt vải may đồng phục cho Trường. Họ rất ủng hộ và tư vấn các mẫu dệt đẹp, trang nhã mà vẫn nổi bật logo của Trường với giá cả nằm trong giới hạn 500 ngàn một người. Theo đó mỗi cán bộ nữ sẽ có vải để may một bộ áo dài, nam sẽ có áo sơ-mi và cà-vạt.

Sau khi đã chuẩn bị xong ý tưởng, cần trao đổi với Hiệu trưởng để thống nhất chủ trương. Tranh thủ giờ giải lao trong Hội nghị công chức viên chức Trường, tôi trình bày với anh Toàn và được anh Toàn hoàn toàn nhất trí. Trong phần kết luận Hội nghị, anh Toàn đã công bố luôn quyết định tặng đồng phục mang đặc trưng của Trường cho mọi cán bộ viên chức.

¹⁴ Đ/c Nguyễn Văn Hiếu, lúc đó là Trưởng Phòng Tài vụ, nay đã nghỉ hưu.

Mọi việc với công ty Thái Tuấn đang được chuẩn bị gấp rút và hy vọng mọi người sẽ có trang phục đẹp, ý nghĩa trong ngày Lễ kỷ niệm của Trường sắp tới.

Thầy bị nhân xơ tử cung?!

Trong quy chế chi tiêu nội bộ ban hành năm 2010, mỗi cán bộ viên chức có 100 ngàn đồng để khám kiểm tra sức khỏe định kỳ hàng năm và giao cho Công đoàn Trường tổ chức thực hiện. Công đoàn Trường phổ biến cho cán bộ viên chức tự đi khám, đưa hóa đơn về thanh toán 100 ngàn đồng, số tiền còn lại cán bộ tự chi trả. Sau 3 năm thực hiện quy chế này, số cán bộ viên chức đi khám kiểm tra sức khỏe chỉ đếm được trên đầu ngón tay.

Có hai nguyên nhân chủ yếu là tiền hỗ trợ quá thấp và cán bộ viên chức ngại đi khám.

Trong đợt điều chỉnh quy chế năm 2013, tôi đề nghị tăng số tiền hỗ trợ lên 200 ngàn đồng. Mặc dù biết số tiền đó vẫn chưa đủ để thực hiện một gói kiểm tra sức khỏe cơ bản khoảng 500 ngàn đồng, nhưng đề nghị số tiền lớn hơn sẽ không có nguồn chi.

Có 200 ngàn đồng rồi, giờ phải làm sao tổ chức thực hiện. Tham khảo bảng giá tại Bệnh viện Đa khoa Trung ương Cần Thơ, thấy rằng với 200 ngàn đồng, chỉ có thể khám tổng quát, xét nghiệm đường huyết, soi ổ bụng tổng quát dạng bình thường. Những xét nghiệm quan trọng như xét nghiệm công thức máu, siêu âm tim, X-quang phổi,... không thực hiện được mà đó lại là những xét nghiệm quan trọng giúp sớm phát hiện các bệnh phổ biến. “Tình hình rất chi là tình hình!”

Có ý kiến đề xuất giải pháp nên tổ chức đi khám theo kiểu “văn công”, nghĩa là ai đi khám năm nay thì vài ba năm sau mới đến lượt đi nữa. Giải pháp này không ổn vì kiểm tra sức khỏe phải được thực hiện định kỳ hàng năm, thậm chí sáu tháng một lần. Lại

có đề xuất chỉ nên tổ chức khám sức khỏe cho những cán bộ viên chức từ 40 tuổi trở lên vì dưới 40 tuổi “còn khỏe, chưa có bệnh”. Điều này không đúng vì ngày nay các bệnh phổ biến xuất hiện ở đủ mọi lứa tuổi, chứ không chỉ ở người lớn tuổi. Mặt khác, như vậy là không công bằng, vì Trường hỗ trợ tiền cho mọi người, không kể tuổi tác.

Đang lúc gặp khó khăn, thì có Hội nghị tổng kết hợp tác nghiên cứu khoa học và đào tạo giữa Trường Đại học Cần Thơ và Trường Đại học Y Dược Cần Thơ. Tôi được mời tham dự Hội nghị với tư cách là ủy viên Thường vụ Đảng ủy. Báo cáo tổng kết đánh giá rất cao kết quả hợp tác của hai Trường, đặc biệt trong nhiều công trình nghiên cứu khoa học có sự tham gia, kết hợp của các nhà khoa học hai bên, hay trong công tác tuyển sinh đại học. Ở phần thảo luận, tôi xin phát biểu đầu tiên, tôi nói: “Thông thường các mối quan hệ hợp tác từng lĩnh vực đã thành công thì sẽ nâng lên thành hợp tác toàn diện. Hai trường cũng nên ký kết hợp tác toàn diện, trong đó có lĩnh vực công tác công đoàn, Trường Đại học Y Dược có thể giúp Đại học Cần Thơ tổ chức khám sức khỏe định kỳ cho cán bộ viên chức. Tuy nhiên, kinh phí của Đại học Cần Thơ có hạn, có thể nhờ Trường Đại học Y Dược hỗ trợ thêm”. Anh Linh¹⁵ thống nhất với đề nghị của tôi và giao cho Bệnh viện Đại học Y Dược phối hợp với Công đoàn Đại học Cần Thơ tổ chức thực hiện theo tinh thần hỗ trợ tối đa cho cán bộ viên chức.

Triển khai thực tế, Bệnh viện Đại học Y Dược Cần Thơ xây dựng một gói khám kiểm tra sức khỏe trị giá 500 ngàn đồng, trong đó Bệnh viện hỗ trợ 300 ngàn. Thông tin này được Công đoàn Trường phổ biến đến tất cả cán bộ viên chức và trở thành một tin “nóng” trong Trường. Văn phòng Công đoàn Trường phối

¹⁵ GS. TS. Phạm Văn Linh, Hiệu trưởng Trường Đại học Y Dược Cần Thơ.

hợp với công đoàn các đơn vị lập kế hoạch thực hiện. Năm 2014 đã có hơn 1000 cán bộ viên chức tham gia khám sức khỏe. Thông qua đợt kiểm tra sức khỏe này, nhiều cán bộ viên chức đã phát hiện ra các bệnh như cao huyết áp, tiểu đường, tim mạch... để có hướng điều trị kịp thời. Nhìn chung, lãnh đạo hai Trường và cán bộ viên chức trường Đại học Cần Thơ đều đánh giá cao hiệu quả của công tác này.

Tổ chức khám sức khỏe định kỳ cho cán bộ viên chức.

Tuy nhiên, cũng có vài trục trặc, nhất là nội dung kết luận trong hồ sơ khám sức khỏe. Xin kể ra đây vài trường hợp, chủ yếu để mọi người đọc cho vui.

Trong hồ sơ của một cô giáo của Khoa Công nghệ Thông tin và Truyền thông, phần khám mắt có kết quả 10/10, nhưng trong phần kết luận tư vấn, bác sĩ ghi “Nên đi khám để được điều trị về

mắt”. Một cô giáo khác được khuyên “giảm uống rượu bia” trong khi cô giáo này hầu như chưa uống bia rượu bao giờ. Nhưng có lẽ buồn cười nhất là trường hợp một thầy giáo có kết quả siêu âm bị nhân xơ tử cung (chắc thầy này có tên giống phụ nữ?).

Trong cuộc họp tổng kết công tác phối hợp khám sức khỏe giữa Công đoàn Trường và Bệnh viện Đại học Y Dược Cần Thơ, mọi vấn đề đã được mổ xẻ, rút kinh nghiệm để các năm tiếp theo thực hiện tốt hơn.

“Những người cùng khổ”

Cứ mỗi lần gặp nhau, hoặc trong các cuộc vui liên hoan, anh Tính¹⁶ thường nói: *“Tôi và thầy Linh là những người cùng khổ!”*

Tại sao anh Tính lại nói như vậy?

Số là, anh Tính và tôi là Trưởng và Phó Ban Quản lý dự án khu nhà ở cán bộ, giáo viên Trường Đại học Cần Thơ. Dự án này đã được phê duyệt từ năm 2003 và từ đó đến nay Ban Quản lý dự án đã thay đổi nhân sự mấy lần. Có thể nói tất cả những ai đã tham gia quản lý dự án này đều là “người cùng khổ” cả chứ không riêng gì anh Tính và tôi. Dự án hiện nay vẫn chưa hoàn thành và câu chuyện “cùng khổ” vẫn còn tiếp tục.

Ở đây xin kể ra đây một vài nỗi khổ mà tôi đã hứng chịu để chia sẻ cùng mọi người.

Để giải phóng mặt bằng, Trường đã ký hợp đồng với Trung tâm Phát triển quỹ đất quận Ninh Kiều thực hiện các công tác thu hồi, đền bù cho người dân bị thiệt hại bởi dự án. Ủy ban Nhân dân quận Ninh Kiều cũng thành lập Hội đồng bồi thường, hỗ trợ và tái định cư để hỗ trợ dự án. Ủy ban Nhân dân thành phố Cần Thơ cũng ủng hộ tối đa. Tuy nhiên, dự án của Trường không phải là một dự án công ích nên việc đền bù giải phóng mặt bằng theo khung giá

¹⁶ PGS. TS. Trần Trung Tính, Đảng ủy viên, Phó Hiệu trưởng.

của Nhà nước rất khó khăn, từ đó Ban quản lý dự án, thay mặt Trường với tư cách là chủ đầu tư phải thương lượng với dân. Quan điểm của Trường là thực hiện dự án không lợi nhuận, nhằm bán nền cho cán bộ viên chức với giá thấp nhất. Điều đó cũng là một khó khăn khi thương lượng với dân làm sao thỏa thuận được ở mức cả hai bên cùng chấp nhận được. Nhìn chung người dân cũng ủng hộ Nhà trường, sẵn sàng nhận tiền đền bù theo giá Nhà nước hoặc theo giá thỏa thuận với Trường. Nhưng cũng có không ít trường hợp khó khăn. Tôi làm nghề thầy giáo năm nay đã 36 năm, luôn được sinh viên và xã hội kính trọng, nhưng nay đi thương lượng giải phóng mặt bằng thì bị người dân mắng mỏ, coi thường. Có trường hợp một lãnh đạo doanh nghiệp vốn là cựu sinh viên của Trường, nhưng có đất bị ảnh hưởng bởi dự án, khi chúng tôi đến nhà, anh ta không bắt tay, không mời ngồi, còn nói Trường làm ăn kiểu lợi ích nhóm, cướp đất của dân. Có trường hợp tôi đang đi ăn sáng gặp một người dân đã thương lượng mấy lần chưa thành công, nay gặp nhau trong quán, sau mấy câu chào hỏi, ông ta bất ngờ la lối tôi ngay trước mặt mọi người với những lời lẽ nặng nề.

Đa số cán bộ viên chức của Trường đều thông cảm, chia sẻ với Ban quản lý trong quá trình thực hiện dự án khó khăn này. Nhưng không phải ai cũng hiểu việc mình làm. Có trường hợp trong một cuộc nhậu, một giảng viên nói thẳng vào mặt tôi rằng: *“Chắc ông phải được một nền miễn phí thì mới tích cực làm như thế!”* Thực chất thì lúc đầu tôi không định mua nền trong dự án vì tôi đã có nhà nên muốn nhường cho cán bộ khác (một vài thành viên trong Ban giám hiệu cũng có ý như vậy). Nhưng khi biết điều này, cán bộ viên chức lại thắc mắc lãnh đạo Nhà trường không mua thì chắc dự án sẽ không thành công. Trước tình thế đó, tôi đã sắp xếp để mọi cán bộ lãnh đạo Trường đều đăng ký mua nền, thể hiện

niềm tin và xây dựng quyết tâm hoàn thành dự án. Vào cuối năm 2012, Trường tổ chức một cuộc họp với số cán bộ viên chức đã nộp tiền vào dự án. Do tiến độ thực hiện dự án chậm nên tại cuộc họp này có nhiều ý kiến chất vấn Ban quản lý dự án, thậm chí có ý kiến cho rằng có cảm giác bị lừa,...Sau buổi họp một cán bộ hưu trí vỗ vai tôi nói: “*Cậu đã sáng mắt ra chưa?*” Thực là chua chát! Có lẽ ông ấy nghĩ mình được hưởng lợi nhiều từ dự án này, nay bị cán bộ viên chức phê bình cho “sáng mắt ra”.

Nỗi khổ còn đến từ phía các đơn vị đối tác, trong đó đặc biệt là công ty Giai Đạt, đơn vị ký hợp đồng với Trường để tài trợ vốn và thi công xây dựng cơ sở hạ tầng. Tài trợ vốn tức là công ty ứng vốn trước để thực hiện dự án, sau đó Trường thanh toán lại theo từng giai đoạn. Trong quá trình thực hiện, thời gian đầu công ty cũng có ứng vốn, nhưng về sau, do làm ăn không thuận lợi nên công ty hết khả năng tài chính để đầu tư cho dự án. Để kịp tiến độ, Ban chỉ đạo dự án cho phép Ban quản lý dự án ứng tiền trong nguồn vốn của cán bộ viên chức đóng mua nền nhà để thực hiện công tác giải phóng mặt bằng và cho công ty tạm ứng để xây dựng cơ sở hạ tầng. Chủ tịch Công đoàn Trường được Hiệu trưởng ủy quyền ký hợp đồng với cán bộ viên chức và quản lý số tiền do cán bộ viên chức đóng góp, tôi thực sự rất lo lắng. Nếu mình cho công ty tạm ứng mà họ bỏ trốn thì đi tù như chơi. Thành ra phải chia dự án làm nhiều công đoạn, công ty thực hiện được tới đâu thì nghiệm thu đến đó và cho họ tạm ứng số tiền tương ứng với giá trị công trình.

Đ/c Nguyễn Văn Linh (thứ hai, từ trái qua) tại lễ khởi công xây dựng Khu nhà ở cho Cán bộ - Giáo viên Trường Đại học Cần Thơ.

Tuy nhiên trong quá trình thực hiện dự án cũng có những niềm vui. Chuyện vui thứ nhất là tôi đã mua được một “con đường máu” để đi vào khu dự án. Chuyện là thế này, Ủy ban Nhân dân Thành phố Cần Thơ đã quy hoạch cho Trường được mở con đường vào khu dự án từ đường Nguyễn Văn Linh, đối diện con đường vào khu dân cư 91B. Tuy nhiên việc giải phóng mặt bằng để thực hiện con đường này rất khó khăn. Thời điểm năm 2012, vẫn chưa giải phóng được con đường, trong khi đã giải phóng được 70% diện tích khu đất và có thể xây dựng cơ sở hạ tầng. Nhưng đường đi không có thì làm sao vận chuyển nguyên vật liệu và máy móc vào xây dựng? Một hôm, tôi đang đi dự Đại hội điểm Công đoàn Đại

học Thái Nguyên thì anh Hiếu¹⁷ điện thoại xin ý kiến: “Có người dân muốn bán một nền nhà rộng 4,5m, dài 20m, nối liền con đường bên cạnh Bệnh viện Đa khoa Trung ương với khu đất của Trường với giá 700 triệu đồng. Anh có mua không?” Tôi trả lời anh Hiếu là sẽ về ngay để giải quyết. Ngay buổi chiều hôm đó, sau khi xuống sân bay tôi đã trao đổi với anh Hiếu là cần phải mua miếng đất này để mở “con đường máu” vào khu dự án, cho dù một số người chê đất quá. Sau một hồi trả giá với người bán mà họ chẳng bớt một đồng tôi vẫn quyết định mua và thế là tối hôm đó, tôi đã cầm sổ đỏ trong tay để ngày hôm sau xin ý kiến Ban chỉ đạo cho phép chi tiền để lấy miếng đất đó. Nhờ có con đường này mà vật tư, máy móc mới đi vào được khu đất để không chỉ xây dựng cơ sở hạ tầng cho cả dự án mà còn để cán bộ viên chức xây nhà.

Chuyện vui thứ hai là sau khi hoàn thành khu 1 của dự án, Công đoàn Trường tổ chức bốc thăm cho 93 cán bộ viên chức nhận nền. Có người nói đùa: “*Ông Linh làm bất động sản tài thật, chỉ trong một buổi mà bán được cả trăm nền nhà, thu về mấy chục tỷ*”. Thực sự tôi rất vui, vì sau bao khó khăn vất vả, nay cũng đã hoàn thành được một nửa dự án. Những thầy, cô cần đất để xây nhà ngay thì nay cũng đã có.

Sau này, khi dự án đã hoàn thành, nơi đây sẽ trở thành khu dân cư đông đúc. Lúc đó tôi đã nghỉ hưu, nếu có dịp đi qua đây, chắc sẽ gặp được nhiều cán bộ, viên chức của Trường, có thể vào thăm nhà để cùng chung vui với họ. Đó có thể sẽ là một niềm vui lớn của tôi.

¹⁷ Đ/c Nguyễn Trọng Hiếu, Phó Trường Phòng Kế hoạch Tổng hợp, Phó trưởng Ban Quản lý dự án.

Làm công đoàn chỉ lo “ăn chơi nhảy múa”?

Trong một lần giao lưu với công đoàn các trường đại học khu vực Hà Nội, trên diễn đàn buổi giao lưu hôm đó, có một Chủ tịch công đoàn trường bạn nói rằng “*Người ta thường nói công đoàn chỉ lo ăn chơi, nhảy múa!*”. Có lẽ đây chỉ là câu nói đùa, nhưng cũng phần nào phản ánh một thực trạng là công đoàn chưa hoàn thành hết vai trò nhiệm vụ của mình, chỉ mới có những hoạt động phong trào, bề nổi, chưa đi sâu vào các hoạt động chuyên môn.

Đối với Công đoàn Trường, đã thành truyền thống, công tác chuyên môn thường được quan tâm, thể hiện ở việc lập ra một Ban chuyên môn, do một đồng chí trong Ban chấp hành làm trưởng ban. Đây là một ban đặc biệt, chỉ có ở Công đoàn Trường mới có. Nhiệm vụ của ban này là tổ chức các hoạt động chuyên môn nhằm nâng cao trình độ, năng lực của đội ngũ viên chức, người lao động góp phần cùng với chính quyền hoàn thành nhiệm vụ chính trị của Nhà trường.

Từ khi tôi làm Chủ tịch Công đoàn Trường, tôi rất chú ý đến hoạt động của Ban chuyên môn này. Ban chuyên môn bao gồm nhiều giảng viên có học hàm, học vị cao tại các đơn vị và do đồng chí Phó Giáo sư Trần Văn Hậu¹⁸, ủy viên Ban thường vụ Công đoàn Trường làm Trưởng ban.

Đầu mỗi nhiệm kỳ, Ban chấp hành Công đoàn Trường đều xây dựng Kế hoạch hoạt động toàn khóa, trong đó có các hoạt động của Ban chuyên môn.

¹⁸ PGS. TS. Trần Văn Hậu, Ủy viên Ban Thường vụ, Trưởng Ban chuyên môn Công đoàn Trường.

Các hội thảo chuyên môn của Công đoàn Trường bao giờ cũng có đại diện Ban Giám hiệu tham gia chủ trì.

(Trong ảnh: Đ/c Trần Thị Thanh Hiền, Bí thư đảng ủy, Phó Hiệu trưởng; đ/c Nguyễn Văn Linh, Chủ tịch và đ/c Trần Văn Hâu, UV BTV, Trưởng Ban chuyên môn CDT đồng chủ trì hội thảo “Nâng cao chất lượng đào tạo sau đại học”.

Dựa vào Kế hoạch toàn khóa này, hàng quý, hàng năm, Ban chuyên môn đã tổ chức được nhiều hoạt động có hiệu quả, đặc biệt là tổ chức các hội thảo chuyên môn để cùng trao đổi kinh nghiệm về các chủ đề như: công tác đào tạo theo học chế tín chỉ, phương pháp sử dụng giáo trình điện tử, phương pháp đánh giá người học, về nâng cao chất lượng đào tạo sau đại học, kinh nghiệm viết và đăng các bài báo khoa học, về định hướng cho sinh viên đầu khóa,... Các hội thảo này đều được đông đảo cán bộ quản lý các cấp và giảng viên tham gia và được đánh giá cao. Các hội thảo

chuyên môn của Công đoàn Trường đều được tổ chức rất chu đáo từ việc lập kế hoạch, chuẩn bị nội dung cho đến việc lựa chọn thành phần tham gia, trong đó bao giờ cũng mời đại diện Ban giám hiệu tham gia chủ trì hội thảo. Các tham luận tại hội thảo cũng được đánh giá phản biện như tại các hội thảo khoa học và được in thành kỷ yếu nghiêm túc. Chính vì vậy, trong đợt xây dựng quy chế quản lý giảng viên vừa qua, Ban chỉ đạo đã thống nhất các tham luận tại hội thảo chuyên môn của Công đoàn Trường cũng được tính giờ như các chuyên đề tổ chức tại các đơn vị đào tạo.

Qua đó, những kinh nghiệm hay, những việc làm tốt đã được trao đổi, thảo luận và nhân rộng trong toàn Trường góp phần hoàn thành sứ mạng của trường Đại học Cần Thơ là trung tâm đào tạo, nghiên cứu khoa học chuyển giao công nghệ hàng đầu của quốc gia đóng góp hữu hiệu vào sự nghiệp đào tạo nhân lực chất lượng cao, bồi dưỡng nhân tài và phát triển khoa học phục vụ phát triển kinh tế - xã hội vùng và quốc gia.

Lựa chọn thủ lĩnh phụ nữ

Phụ nữ với phẩm chất chịu thương chịu khó, biết quan tâm đến người khác nên rất thích hợp với công tác công đoàn. Trong lịch sử Công đoàn Trường đã có nhiều cô, nhiều chị đảm nhận vai trò cán bộ chủ chốt như cô Tư Thanh¹⁹, chị Cẩm Hoa²⁰, chị Hòa²¹, chị Tổ Loan²²,... Các cô, các chị đã hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ của mình, góp phần xây dựng Công đoàn Trường vững mạnh, để lại nhiều thành quả cho các thế hệ hôm nay và mai sau.

¹⁹ Đ/c Võ Thị Thanh, Đảng ủy viên 1977-1981, Ủy viên Ban thường vụ Đảng ủy 1981-1986. Chủ tịch Công đoàn Trường (Đã từ trần).

²⁰ Đ/c Huỳnh Cẩm Hoa, Đảng ủy viên 1988-1991, Ủy viên Ban thường vụ Đảng ủy 1991-1996. Chủ tịch Công đoàn Trường 1988-1996, nay đã nghỉ hưu.

²¹ Đ/c Nguyễn Thị Hòa, Trưởng ban nữ công Công đoàn Trường, nay đã nghỉ hưu.

²² Đ/c Ngô Thị Tổ Loan, UVBCH sau đó là Phó Chủ tịch Công đoàn Trường 1986-2006, nay đã nghỉ hưu.

Trong nhiệm kỳ 2010-2012, chị Vân²³ là Phó Chủ tịch, phụ trách nữ công đã hoàn thành rất tốt nhiệm vụ của mình, không chỉ trong công tác nữ mà còn hỗ trợ các anh em khác trong Ban thường vụ hay văn phòng Công đoàn Trường. Ngay cả lúc này, khi đã nghỉ hưu, chị Vân vẫn sẵn sàng tham gia hỗ trợ các công việc của Công đoàn Trường một cách vui vẻ, nhiệt tình.

Chuẩn bị Đại hội Công đoàn, nhiệm kỳ 2012-2017, chị Vân không còn đủ tuổi để tiếp tục tham gia công tác. Vấn đề đặt ra cho Ban thường vụ là tìm một nhân vật thay thế chị Vân trong vai trò Trưởng Ban nữ công Trường. Thông thường sẽ lựa chọn chị đang là Phó Trưởng ban, hoặc các chị trong Ban chấp hành hoặc các chị là lãnh đạo đơn vị. Tóm lại là những người đã có kinh nghiệm công tác, đã được quần chúng biết đến, có uy tín trong cán bộ viên chức. Tuy nhiên các nhân vật mà Ban thường vụ nhắm đến, khi trao đổi trực tiếp với họ thì đều gặp khó khăn. Có chị thì bận công tác chuyên môn, chị thì vì điều kiện gia đình nên không tham gia công tác Công đoàn được. Ngày Đại hội sắp đến mà nhân sự chưa xong làm Ban Thường vụ rất lo lắng.

Từ khi làm Chủ tịch Công đoàn, trong các lần đến các đơn vị dự Hội nghị cán bộ viên chức hoặc Đại hội công đoàn, tôi có chú ý phát hiện những nhân tố mới để bổ sung vào đội ngũ cán bộ Công đoàn về sau. Trong số đó, tôi thấy cô Tuyền²⁴, trước đây đã có thời gian làm Chủ tịch công đoàn Khoa Khoa học Tự nhiên có thể đảm nhận được chức vụ Trưởng Ban Nữ công Trường. Vì tôi thấy Công đoàn Khoa Khoa học Tự nhiên có nhiều hoạt động tích cực, sáng tạo thì Chủ tịch phải là người có tâm huyết và năng động. Điểm bắt

²³ Đ/c Phạm Thị Vân, Phó Chủ tịch Công đoàn, Trưởng Ban Nữ công 2005-2012, nay đã nghỉ hưu.

²⁴ Đ/c Dương Thị Tuyền, Ủy viên Ban Thường vụ, Trưởng Ban Nữ công Trường.

lợi của cô Tuyền lúc đó là mọi người chưa biết đến nhiều (tại thời điểm Đại hội, cô Tuyền giữ chức vụ Bí thư Chi bộ, Phó Trưởng bộ môn Toán thuộc Khoa Khoa học Tự nhiên), đưa ra Đại hội bầu mà không trúng thì việc bố trí phân công công tác trong Ban chấp hành sẽ gặp khó khăn. Để chắc ăn, tôi gặp chị Liên²⁵ và chị Bửu Huê²⁶ trình bày về ý định của mình và được các chị ủng hộ. Khi trao đổi trực tiếp thì cô Tuyền cũng có những băn khoăn về khả năng của mình và còn ít được biết đến trong phạm vi toàn Trường. Tuy nhiên khi tôi nói “Tuyền đã được hai “sếp” rất khắt khe là cô Liên và cô Bửu Huê ủng hộ, đánh giá cao rồi, Đảng ủy Trường cũng sẽ ủng hộ nên chắc chắn em sẽ làm được” thì cô Tuyền đồng ý tham gia.

Tại Đại hội, Ban Thường vụ thống nhất đề nghị cô Tuyền tham gia Đoàn Chủ tịch để bước đầu giới thiệu với Đại hội. Kết quả là cô Tuyền trúng cử vào Ban chấp hành và được Ban chấp hành bầu vào Ban Thường vụ và được phân công làm Trưởng ban Nữ công. Sau này Trường còn bổ nhiệm cô Tuyền làm Phó Trưởng ban Vì sự tiến bộ của phụ nữ Trường.

Trải qua ba năm hoạt động, cô Tuyền đã có nhiều đóng góp cho công tác Công đoàn và đặc biệt là công tác nữ công với nhiều hình thức hoạt động phong phú, được Đảng ủy, Ban Giám hiệu và Công đoàn Trường đánh giá cao. Cô Tuyền cũng đã được Tổng liên đoàn Lao động Việt Nam tặng Bằng khen.

²⁵ Đ/c Trần Ngọc Liên, UVBCH Đảng bộ Trường từ 2000-2010, Trưởng Khoa Khoa học Tự nhiên nhiệm kỳ 2006-2011. Nay đã nghỉ hưu.

²⁶ Đ/c Bùi Thị Bửu Huê, UVBCH Đảng bộ Trường từ 2010, Trưởng Khoa Khoa học Tự nhiên.

Đ/c Dương Thị Tuyền, Ủy viên Ban thường vụ, Trưởng ban nữ công CĐT vinh dự nhận Bằng khen của Tổng liên đoàn Lao động Việt Nam.

Qua câu chuyện này cho thấy, lựa chọn người tham gia công tác công đoàn luôn luôn là một việc khó khăn, vì tâm lý chung của mọi người là không thích làm “dâu trăm họ”. Nhưng không phải là không có những con người với đầy đủ năng lực và nhiệt huyết để phục vụ cho sự nghiệp Công đoàn, vấn đề là phải tìm tòi, phát hiện, tạo điều kiện để họ phát huy.

Làm Công đoàn vất vả mà vui

Có thể nói trong những năm gần đây, Công đoàn Trường có nhiều việc phải làm. Tất cả cán bộ công đoàn đều kiêm nhiệm và bận nhiều công tác chuyên môn, Văn phòng Công đoàn chỉ có 2 cô vì vậy các cô làm việc rất vất vả. Ban Thường vụ, Ban Chấp hành chủ yếu bàn chủ trương, giải pháp lớn, mọi người đều bận nên ít có điều kiện làm cụ thể; mọi việc từ A đến Z đều do Tú Hoa²⁷ với vai trò

²⁷ Đ/c Đoàn Thị Tú Hoa, UVBCH, Chánh Văn phòng Công đoàn Trường.

Chánh Văn phòng, và cô Thom²⁸ thực hiện. Đặc biệt, Tú Hoa phải làm việc ngoài giờ nhiều, kể cả thứ bảy và chủ nhật mà chẳng có thù lao gì. Thực sự thì Ban Thường vụ Công đoàn có đề nghị Tú Hoa tự chấm công làm việc ngoài giờ để trả thêm tiền từ kinh phí Công đoàn, nhưng chẳng thấy cô ấy kê khai gì cả thành ra cũng thôi.

Trong các cuộc tiếp xúc với cán bộ công đoàn các trường bạn hay với công đoàn cấp trên, hầu như mọi người đều biết Tú Hoa và đều có lời khen ngợi cô ấy. Họ thường nói: “Trường anh có Tú Hoa làm công đoàn là tuyệt vời rồi”. Minh nghe cũng thấy sung sướng và tự hào.

Đ/c Trương Chí Hải, Phó Chủ tịch và đ/c Doãn Thị Tú Hoa, Ủy viên BCH Công đoàn Trường được Công đoàn Giáo dục Việt Nam tôn vinh là “Cán bộ công đoàn cơ sở tiêu biểu”.

²⁸ Đ/c Nguyễn Thị Hoa Thom, Chuyên viên Văn phòng Công đoàn Trường.

Có hai chuyện làm tôi cứ bứt rứt vì cảm thấy mình chưa làm tốt để tạo thuận lợi hơn cho Tú Hoa.

Chuyện thứ nhất là đầu nhiệm kỳ Hiệu trưởng 2012-2017, tôi có đề xuất bổ nhiệm cô Tú Hoa chức vụ Phó Phòng, phụ trách Văn phòng Công đoàn Trường nhưng không được vì tuổi cô ấy không đủ để đảm nhiệm hết nhiệm kỳ mặc dù cô ấy xứng đáng. Giá mà tôi đề xuất việc này sớm hơn, từ nhiệm kỳ trước thì có lẽ đã được chấp thuận và như vậy thì công tác của Công đoàn Trường sẽ thuận lợi hơn.

Chuyện thứ hai là trong Hội nghị giữa nhiệm kỳ hồi tháng 8-2015, có một số ý kiến đề nghị phân bổ tiền tham quan nghỉ mát về cho công đoàn các đơn vị. Với cương vị Chủ tịch đoàn Hội nghị, tôi đã giải thích rằng không thể làm như thế, Ban thường vụ Công đoàn Trường đã bàn bạc và có hướng đổi mới công tác tổ chức tham quan này rồi và sẽ áp dụng từ các chuyến tổ chức vào tháng 12-2015. Đây là một việc tế nhị, có thể có ai đó nghĩ rằng Công đoàn Trường muốn giữ quyền tổ chức các chuyến tham quan để hưởng tiền hoa hồng của các công ty du lịch. Thực sự điều đó là không có. Một số công ty cũng có gợi ý trích phần trăm cho tôi và Tú Hoa nhưng chúng tôi đều nói thay vì trích hoa hồng thì nên giảm giá tour cho tất cả mọi người. Đúng ra trong Hội nghị giữa nhiệm kỳ tôi phải nói rõ điều này để giải tỏa tâm lý cho Tú Hoa.

Mặc dù vất vả như vậy nhưng Tú Hoa luôn vui vẻ, hoàn cảnh gia đình cô ấy cũng rất khó khăn, nhưng tôi chưa bao giờ thấy cô ấy than vãn một câu nào. Mỗi khi tôi đề xuất một hoạt động mới cho Công đoàn Trường là Tú Hoa lại nói: *“Lại bận tới tận mặt mũi rồi đây, nhưng không sao anh ạ, vất vả mà vui”*.

“Vất vả mà vui” có thể là một nhận định khái quát về công tác Công đoàn.

Khác với làm công tác Đoàn thanh niên những năm 80 của thế kỷ trước, lần làm công tác Công đoàn này, tôi không tìm kiếm sách vở để đọc thêm gì cả, ngoại trừ mấy cuốn tài liệu tập huấn về công tác công đoàn. Có thể bây giờ không có thời gian, có thể mình đã già nên lười đọc, có thể thời đại bây giờ văn hóa đọc đã bị mai một?

Không đọc được sách vở để làm cho bài bản, tôi cứ tâm niệm việc gì góp phần nâng cao đời sống vật chất, tinh thần cho cán bộ viên chức, cho đoàn viên thì mình cố gắng hết sức để làm. Việc lắng nghe ý kiến của cán bộ, công đoàn viên cũng là một kênh thông tin tham khảo rất bổ ích để bổ sung vào nội dung, phương hướng công tác Công Đoàn. Chắc chắn công tác Công đoàn Trường thời gian qua chưa thực sự đầy đủ, rất mong được các thế hệ nối tiếp sẽ rút kinh nghiệm để thực hiện tốt hơn.

MỘT THỜI ĐÁNG NHỚ

Ngô Thị Tố Loan ¹

*“Nếu là con chim, chiếc lá
Thì con chim phải hót, chiếc lá phải xanh
Lẽ nào vay mà không trả
Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình”*

Đến bây giờ, đi qua hơn nửa đời người, tôi vẫn còn nhớ mãi những câu thơ của Tố Hữu trong bài “Một khúc ca xuân” vì rất tâm đắc với quan niệm: Đã sống là phải có trách nhiệm cống hiến, phải làm được một điều gì đó có ích cho cuộc đời, cho mọi người. Tôi đã mang theo điều tâm niệm đó trong suốt thời gian công tác ở Trường Đại học Cần Thơ và đã thực sự tìm thấy niềm hạnh phúc, cảm giác sung sướng, tự hào khi đóng góp được một phần công sức nhỏ bé của mình vào quá trình phát triển mạnh mẽ của Nhà trường. Trong ký ức của tôi về những năm tháng được làm việc, được cống hiến đó, dấu ấn sâu đậm nhất chính là quãng thời gian tôi được kề vai sát cánh cùng các đồng chí trong Ban chấp hành công đoàn Trường, được tham gia bàn bạc, thực hiện những điều tâm huyết, góp phần bảo vệ quyền lợi, chăm lo đời sống vật chất và tinh thần cho công đoàn viên.

Kể ra thì tôi đã có “duyên nợ” với các hoạt động công đoàn từ năm 1986, khi còn là Phó Trưởng phòng Tài vụ Trường Đại học Cần Thơ. Lúc ấy, Công đoàn trường đề nghị tôi tham gia BCH với mong muốn tôi có thể phát huy được lĩnh vực chuyên môn của mình để giúp Công đoàn hoạt động tốt hơn. Tôi nhận lời nhưng chủ yếu chỉ mới học hỏi, tìm hiểu kinh nghiệm của những người đi

¹ Nguyên Phó Chủ tịch Công đoàn Trường, nay đã nghỉ hưu.

trước. Những đóng góp thực sự của tôi cho công tác công đoàn trong thời gian này chưa có gì đáng kể.

Đến năm 1988, với vai trò Ủy viên thường vụ, tôi mới bắt đầu phát huy được những gì mình đã học hỏi, tìm hiểu trước đó. Nhận nhiệm vụ phụ trách công tác tài chính của công đoàn, tôi bắt tay vào nghiên cứu thực hiện cách thức để sử dụng tài chính công đoàn một cách hiệu quả, sao cho vừa đúng qui định của Tổng Liên đoàn Lao động VN, vừa phù hợp với tình hình thực tế của Trường. Khoảng thời gian đó, cả nước vẫn còn rất nhiều khó khăn, đời sống của cán bộ viên chức - người lao động ở Đại học Cần Thơ cũng không phải là ngoại lệ. Vì thế, một trong những mục tiêu quan trọng nhất của Công đoàn trường lúc đó - nói như chị Cẩm Hoa² - là phải gắn với nỗi lo “com áo gạo tiền” của mọi công đoàn viên. Đây cũng là công tác trọng tâm của Ban thường vụ Công đoàn. Mặc dù không chia sẻ hết được gánh nặng của công đoàn viên, nhưng những hành động thiết thực như thăm hỏi lúc ốm đau, ma chay, hiếu hỷ, trợ cấp khó khăn đột xuất, trợ cấp cho cán bộ công chức khi nghỉ hưu,... đã làm ấm lòng mọi người, giúp mọi người gắn bó hơn với Trường, và vì thế càng nhiệt tình cống hiến cho Trường. Cũng trong thời gian này, Công đoàn Đại học Cần Thơ đã xây dựng và dần hoàn thiện định mức chi tiêu của Công đoàn cho các hoạt động trên và cả những phần việc khác như tham quan nghỉ mát, thể thao, văn nghệ, giao lưu, nữ công,... Sự chăm sóc về cả vật chất và tinh thần của Công đoàn đã thực sự tạo được hiệu ứng tốt trong mỗi đoàn viên.

Không chỉ chăm lo đời sống vật chất và tinh thần cho cán bộ của trường, tôi cùng các đồng chí trong Ban chấp hành Công đoàn Đại học Cần Thơ còn bàn bạc, thống nhất những phương

² Đ/c Huỳnh Cẩm Hoa, Chủ tịch Công đoàn Trường vào thời điểm đó.

hướng hoạt động cụ thể để tích cực tham gia các công tác xã hội khác như đóng góp quỹ Tấm lòng vàng, đóng góp những phần quà đầu năm học cho học sinh các trường, xây dựng nhà tình nghĩa, nhà công vụ cho giáo viên các trường vùng sâu vùng xa có hoàn cảnh khó khăn,... Những hoạt động này thể hiện sự quan tâm chia sẻ với cán bộ trong ngành, được Liên đoàn Lao động Tỉnh và Công đoàn Giáo dục Việt Nam đánh giá cao.

Đ/c Ngô Thị Tố Loan trao học bổng cho học sinh tại Lễ trao học bổng "Tấm lòng vàng", 2006.

Đặc biệt, trong 10 năm với vai trò Phó Chủ tịch Công đoàn trường, trải qua nhiều nhiệm kỳ, lòng tôi vẫn còn giữ mãi những ấn tượng tốt đẹp về các cán bộ nữ làm công tác Trường ban nữ công của Công đoàn Trường như chị Nguyễn Thị Nghiêm, Đỗ Thị Chính, Nguyễn Thị Hòa, Phạm Thị Vân,... Vì các chị đều là cán bộ giảng dạy, thời gian đôi lúc bị động, nên tôi đã chủ động tạo điều

kiện và phối hợp hỗ trợ cho các chị hoạt động tốt công tác nữ công, từ các phong trào “Giỏi việc trường - Đảm việc nhà”, phong trào nghiên cứu khoa học trong cán bộ nữ đến tổ chức các hoạt động ngày 8/3, 20/10, ngày gia đình Việt Nam 28/6,... Các chị đã thể hiện sự linh hoạt, sáng tạo với nhiều hình thức phong phú như tọa đàm, hái hoa dân chủ, nấu ăn, cắm hoa,...

Với định kỳ tổng kết phong trào “Hai giỏi” (5 năm), nhiều chị em được bình xét khen thưởng. Đặc biệt là trong thời làm Trưởng ban nữ công, chị Hòa đã thành lập Câu lạc bộ Nữ công thu hút rất nhiều chị em tham gia. Đây là nơi sinh hoạt vui chơi cho nữ công đoàn viên, giúp chị em được thư giãn sau những giờ căng thẳng với công tác chuyên môn. Câu lạc bộ nữ công trường đến nay vẫn duy trì với định kỳ sinh hoạt hàng quý.

Đ/c Ngô Thị Tố Loan (bìa trái) tại Lễ Kỷ niệm 80 năm ngày thành lập Hội Liên hiệp Phụ nữ Việt Nam (1930- 2010).

Điều mà tôi tâm đắc và hạnh phúc nhất trong thời kỳ hoạt động công đoàn chính là việc tổ chức thành công những tham quan, nghỉ mát cho cán bộ. Bây giờ, nhắc lại vẫn còn thấy vui và tự hào. Đó là quãng thời gian cuối những năm 80 đầu những năm 90 (thế kỷ XX). Bây giờ, hàng năm, Liên đoàn Lao động Tỉnh đều tổ chức những chuyến đi nghỉ dưỡng sức. Trường Đại học Cần Thơ cũng được phân giao chỉ tiêu mỗi năm khoảng 10 người, nhưng đôi khi đoàn viên cũng khó tham gia vì đặc thù thời gian công tác tại trường không hoàn toàn phù hợp với kế hoạch của Liên đoàn Lao động Tỉnh. Vì thế, Ban Thường vụ Công đoàn Trường đề nghị Liên đoàn Lao động Tỉnh giao phần kinh phí nghỉ dưỡng sức lại để Công đoàn trường chủ động tổ chức, sau đó sẽ quyết toán lại. Đề nghị này được tỉnh chấp thuận và nhờ đó hoạt động công đoàn của Trường được mở thêm một trang mới. Hàng năm, Công đoàn trường bình xét theo danh sách từ các Công đoàn bộ phận giới thiệu lên và tổ chức được những chuyến đi nghỉ ở Vũng Tàu, Đà Lạt, Nha Trang,... Toàn bộ kinh phí cho những chuyến nghỉ mát này được tài trợ nên mọi người đều rất phấn khởi. Tuy nhiên, sau đó không lâu, cơ quan Bảo hiểm Xã hội Việt Nam được thành lập, kinh phí Bảo hiểm xã hội được chuyển về cơ quan mới quản lý chứ không còn thuộc Liên đoàn Lao động Tỉnh nữa. Trước khi bàn giao phần kinh phí nghỉ dưỡng sức còn tồn, chị Cẩm Hoa bàn với Ban thường vụ tổ chức chuyến tham quan Hà Nội- Hải Phòng- Lạng Sơn và Bàng Tường (một tỉnh thuộc Trung Quốc, sát biên giới Lạng Sơn). Mặc dù kinh phí chuyến đi chỉ được Bảo hiểm xã hội chi một phần, phần còn lại do cá nhân đóng góp nhưng mọi người hưởng ứng rất nhiệt tình. Thế là đoàn tham quan được hình thành, trong đó ưu tiên cho người lớn tuổi và công tác lâu năm, đồng thời ưu tiên cho cán bộ là người miền Nam chưa từng được tham quan

miền Bắc,... Nhờ tài “ngoại giao” của chị Cẩm Hoa nên chuyến đi rất thuận lợi và thành công. Những trải nghiệm của đa số cán bộ như lần đầu được đi tàu hỏa, lần đầu được tham quan các danh lam thắng cảnh miền Bắc, nhất là lần đầu được viếng Lăng Bác Hồ,... đã trở thành kỷ ức rất đẹp trong lòng mọi người.

*Đoàn tham quan của CBVC Đại học Cần Thơ
tại Đồ Sơn - Hải Phòng năm 1995.*

Sau đó, từ nguồn kinh phí Bảo hiểm xã hội phân giao cho Trường để tổ chức nghỉ dưỡng sức tại chỗ theo định mức, Công đoàn trường đã tổ chức cho đoàn viên đi nghỉ ở Vũng Tàu, Đà Lạt, Nha Trang, Đà Nẵng, Huế, Phong Nha. Đồng thời, Ban thường vụ cũng quyết định tổ chức thêm một chuyến đi Hà Nội - Hạ Long - Móng Cái và quyết định này được nhiều người ủng hộ. Được vài năm, khoản kinh phí này không còn nữa. Ban thường vụ chuyển sang xin Trường phân giao cho một khoản kinh phí hoạt động gồm

chi trợ cấp khó khăn đột xuất, tham quan nghỉ mát, đối với cán bộ công chức khi nghỉ hưu được hưởng mức ưu tiên cao hơn các đoàn viên khác khi tham gia chuyến đi. Ngoài ra, khoảng năm 2006, sau khi được tham gia chuyến đi Côn đảo do Công đoàn Giáo dục Việt Nam tổ chức (cho các ủy viên Ban chấp hành Công đoàn Giáo dục Việt Nam), tôi đề xuất ý tưởng tổ chức một chuyến đi như vậy cho lãnh đạo công đoàn đơn vị và được Ban thường vụ đồng ý. Đó cũng là một chuyến đi đáng nhớ, để lại cho mọi người thật nhiều cảm xúc: cả xúc động lẫn tự hào khi đứng cúi đầu trước những tấm gương anh hùng bất khuất hy sinh cho sự nghiệp dân tộc, khi nghe đọc điệu văn tại Nghĩa trang Hàng Dương, khi chứng kiến tận mắt những nhà tù, những dụng cụ tra tấn dã man của đế quốc Mỹ,...

*Đ/c Ngô Thị Tố Loan cùng Đoàn đại biểu Công đoàn Trường ĐHCT
viếng và thắp hương tại Nghĩa trang liệt sĩ Hàng Dương
và nhà tù Côn Đảo, tháng 5/2007.*

Không chỉ tổ chức các chuyến tham quan, nghỉ dưỡng cho cán bộ viên chức, Công đoàn trường còn tổ chức được vài chuyến đi tham quan học tập cho Chủ tịch hoặc Phó Chủ tịch Công đoàn bộ phận tại các trường đại học như Đại học Nông Lâm, Đại học Sư phạm Kỹ thuật TP. Hồ Chí Minh, Đại học Đà Lạt, Đại học Nha Trang, Đại học Tây Nguyên, đặc biệt là trong nhiệm kỳ anh Nghĩa³, anh Hải⁴ làm Chủ tịch, ... Qua những chuyến đi này, cán bộ công đoàn đã giao lưu, học hỏi được nhiều kinh nghiệm, có dịp hiểu thêm vai trò công đoàn trong các mặt hoạt động từ chuyên môn giảng dạy, NCKH đến công tác xã hội,...

³ Đ/c Bùi Trọng Nghĩa.

⁴ Đ/c Trương Chí Hải.

Đoàn CB Đại học Cần Thơ chụp ảnh lưu niệm trong Buổi giao lưu với Trường Đại học Nông Lâm TP Hồ Chí Minh.

Cán bộ nữ công các Công đoàn bộ phận Trường Đại học Cần Thơ tại TP Hồ Chí Minh.

Hơn 20 năm hoạt động trong phong trào Công đoàn Trường, đó là một quãng đường dài, nhiều kỷ niệm vui buồn. Chính những kỷ niệm ấy đã khiến tôi càng thêm trân trọng những năm tháng gắn bó với Trường Đại học Cần Thơ. Trong quá trình hoạt động công đoàn, tôi vừa làm vừa học ở anh chị em đi trước, ở các trường bạn để cố gắng đem những điều hay về áp dụng cho hoạt động thực tế của trường. Kết quả mà tôi và anh chị em cán bộ công đoàn đạt được luôn gắn liền với nhiệt tình, tâm huyết, với tinh thần xem Công đoàn là nơi mọi người có thể tâm sự, gần gũi nhau hơn, được chia sẻ trong mọi mặt từ đời sống vật chất đến tinh thần. Những năm tháng gắn bó với Công đoàn đã đem đến cho tôi nhiều trải nghiệm quý, nhiều kỷ niệm đẹp, giúp tôi thêm thấm thía câu thơ của Tố Hữu rằng hạnh phúc thực sự nằm ở chỗ: Sống là phải biết cho đi chứ không chỉ nghĩ cách nhận riêng mình.

TỪ “MỌI NGƯỜI VÌ MÌNH” ĐẾN “MÌNH VÌ MỌI NGƯỜI”

Phạm Thị Vân ¹

Hơn ba mươi năm trước, tôi đã từng một mình đối mặt với biết bao khó khăn trong cuộc sống, thậm chí, có những lúc cảm thấy mệt mỏi, nản lòng, tưởng như khó có thể vượt qua. Vào thời điểm khó khăn đó, thật may mắn, tôi đã nhận được những lời động viên chân thành, những bàn tay nâng đỡ ấm áp của bạn bè, đồng nghiệp và đặc biệt là Ban Chấp hành Công đoàn. Tất cả những người thân yêu đã giúp cho tôi nhận ra một chân lý giản đơn và một con đường mà tôi quyết tâm sẽ đi trong suốt quãng hành trình gắn bó cuộc đời mình với Đại học Cần Thơ. Đó là con đường từ chỗ “mọi người vì mình” đến chỗ “mình vì mọi người”.

Từ “mọi người vì mình”...

Thời đó, khi tôi vừa bước chân vào nghề, con gái tôi chưa đầy 3 tuổi, chồng tôi đi nghĩa vụ, là bộ đội, không được hưởng tiền lương. Chỉ với đồng lương giáo viên ít ỏi của tôi mà phải lo toan, gánh vác mọi thứ trong gia đình. Tôi phải gửi một ít cho chồng, một ít còn lại cho hai mẹ con sinh sống. Dù đã chi tiêu tằn tiện nhưng cứ khoảng giữa tháng là hết lương. Không có tiền đi chợ, mẹ con tôi xoay sở với đám rau sẵn có trong vườn. Cuộc sống của thế hệ chúng tôi lúc bấy giờ sao mà khó khăn đến thế! Tội nghiệp con gái tôi, cũng vì ăn uống thiếu thốn mà bị suy dinh dưỡng, đau ốm triền miên! Biết anh chị em đều khổ cả nên tôi cũng chẳng dám nhờ vả hay than thở với ai.

¹ Nguyên Phó Chủ tịch, nguyên Trưởng Ban Nữ công Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ, nay đã nghỉ hưu.

Vậy mà các anh chị trong Ban chấp hành Công đoàn lại biết. Đến bây giờ tôi vẫn còn xúc động khi nhớ lại buổi sáng hôm đó. Gần cuối tháng, trong nhà không còn đồng nào để đi chợ mà cái gì cũng hết, nhất là con tôi không có sữa. Vốn tính mặc cảm, tôi không bao giờ dám hỏi mượn bạn bè, người thân để chi tiêu. Đang lo lắng chưa biết tính sao thì chợt thấy anh Dũng, Tổ trưởng Công đoàn Bộ môn đến nhà tôi (nhà tập thể của Trường ở Khu II). Anh đưa cho tôi một số tiền (tôi không nhớ rõ là bao nhiêu) và nói đó là tiền trợ cấp khó khăn của Công đoàn trường. Tôi cảm lấy và cảm thấy rất xúc động khi biết rằng mọi người xung quanh tôi, Nhà trường, Công đoàn vẫn luôn quan tâm và sẵn sàng giúp đỡ. Dù số tiền không nhiều nhưng cũng đủ cho tôi giải quyết được những khó khăn trước mắt. Cầm tiền trong tay, tôi thực sự cảm thấy ấm lòng. Tôi biết rằng mình không hề đơn độc.

Khoảng năm 1990 - 1995, tình hình đất nước bắt đầu khởi sắc, cuộc sống khấm khá hơn, mọi người trong Khoa bắt đầu động viên nhau đi học để nâng cao trình độ, đặc biệt là học ngoại ngữ. Riêng tôi thì vẫn còn gánh nặng cơm áo gạo tiền. Ngoài giờ dạy ở trường, tôi làm đủ mọi việc để kiếm thêm thu nhập. Tôi học tập mọi người, cũng chăn nuôi, cũng làm kem chuối, sinh tố,... để bán nhưng cuộc sống của tôi vẫn khó khăn. Mặc dù rất muốn đi học ngoại ngữ để có cơ hội đi học nước ngoài, vừa nâng cao trình độ vừa tận tiện chút đỉnh để kinh tế đỡ hơn nhưng tôi không thể cùng anh em đi học được. Một phần là do tôi không sắp xếp được thời gian, một phần tôi cũng ngần ngại không biết là có ngoại ngữ rồi Trường có cử mình đi học không?

Sự khuyến khích của Công đoàn đã tạo động lực lớn giúp tôi thành công trong việc học tập, nâng cao trình độ. Một hôm anh Dương Thái Công - Chủ tịch Công đoàn Khoa - đến nhà thăm tôi

(lúc đó tôi vẫn ở tập thể Khu II) và khuyên tôi sắp xếp thời gian để học ngoại ngữ. Trước khi ra về, anh còn nhấn mạnh: *“Những lời này vừa là lời động viên của một đồng nghiệp vừa là yêu cầu của Công đoàn nên có tính bắt buộc đó nhé”*. Anh cũng nói với tôi, Ban chủ nhiệm Khoa và Công đoàn sẽ tạo mọi điều kiện sắp xếp cho tôi đi học. Tôi yên tâm tranh thủ thời gian để học ngoại ngữ. Đến tháng 7/ 1995 tôi mới xong lớp A nhưng Đảng ủy, Công đoàn, Ban Chủ nhiệm Khoa đã ưu tiên xét cho tôi đi tập huấn ở Thái Lan 2 tháng. Đúng là đi một ngày đàng học một sàng khôn, tôi thấy việc học tập nâng cao trình độ thật cần thiết và bổ ích. Đến tháng 6/1997 một lần nữa tôi lại được cử đi học 10 tháng ở Hà Lan. Đến năm 2000, lúc đó đã 40 tuổi, tôi lại khăn gói lên đường ra Hà Nội một năm, học giai đoạn 1 thạc sĩ AIT - Thái Lan và 1 năm ở Thái.

Để vượt qua khó khăn và đạt được thành công như hôm nay, ngoài sự nỗ lực không ngừng nghỉ của bản thân, tôi còn nhận được sự quan tâm, giúp đỡ của Ban Giám hiệu, Ban Chủ nhiệm Khoa Công nghệ và Công đoàn. Đó chính là nguồn động lực mạnh mẽ giúp tôi luôn cảm thấy ấm áp, tự tin, vững vàng hơn trong từng bước tiến của mình. Hơn 20 năm giảng dạy tại Trường Đại học Cần Thơ, tôi đã từng nhận được nhiều đãi ngộ từ Công đoàn, từng cảm kích, xúc động trước tấm lòng “Mọi người vì mình”, nên tôi luôn băn khoăn với câu hỏi: “VẬY, mình phải làm gì cho mọi người?”

... đến “mình vì mọi người”

Với tâm niệm rằng mình phải làm một điều gì đó cho mọi người, tôi quyết định đồng ý đảm nhiệm vai trò Tổ trưởng tổ Công đoàn Bộ môn dù thực ra, lúc đó tôi cũng chưa hiểu rõ chức năng, nhiệm vụ, vai trò,... của Công đoàn cụ thể như thế nào và trong thời gian đầu, tôi cũng chỉ hoạt động trên cơ sở vừa làm vừa học hỏi những người đi trước. Đến nhiệm kỳ 2003-2005 tôi được bầu

vào Ban chấp hành Công đoàn Khoa Công nghệ, phụ trách kinh tế chính sách. Nhiệm vụ tôi được phân công là thăm hỏi cán bộ viên chức, gia đình cán bộ viên chức khi có ốm đau, hiếu hỉ, phụ trách vay vốn ngân hàng,... nhưng nhiệm vụ chính là công tác nữ công thì tôi không biết rõ. Hàng năm, tôi chỉ biết yêu cầu các chị em đăng ký “hai giỏi” các cấp theo yêu cầu, phân công các chị đi dự các hoạt động chào mừng các ngày lễ. Tất cả đều phụ thuộc vào hoạt động chung của Trường chứ chúng tôi chưa có sự chủ động trong công tác tổ chức.

Đến năm 2004, lúc bấy giờ anh Trương Chí Hải là Chủ tịch Công đoàn trường, chị Ngô Thị Tố Loan là Phó Chủ tịch, còn Trưởng Ban Nữ công là chị Nguyễn Thị Hòa. Để chuẩn bị nhân sự cho nhiệm kỳ mới, vì chị Hòa nghỉ hưu nên Công đoàn Trường tổ chức thi cán bộ Nữ công giỏi. Đơn vị đông nữ thì cử 1 đội gồm 3 người, đơn vị ít nữ thì ghép. Đội chúng tôi gồm Khoa Khoa học, Công nghệ Thông tin và Công nghệ. Ban chấp hành Công đoàn Khoa Công nghệ cử tôi tham gia. Khi đó tôi rất lo lắng vì nếu không làm tốt thì ảnh hưởng đến mọi người, nhưng chấp hành sự phân công của Công đoàn Khoa và sự khuyến khích của chị em, tôi đồng ý tham gia. Trong đội, các chị Khoa Khoa học phụ trách phần thi năng khiếu, Khoa Công nghệ Thông tin phụ trách phần giới thiệu, còn tôi lo phần thi ứng xử. Để không phụ lòng mọi người và cũng để cảm ơn tình cảm Công đoàn Khoa đã dành cho tôi bấy lâu nay, tôi đã cố gắng đọc tỉ mỉ xấp tài liệu dày gần cả 100 câu hỏi. Tôi rất vui khi đã tự tin trả lời những vấn đề Ban Giám khảo đưa ra.

Có lẽ qua cuộc thi đó các anh chị Ban chấp hành Công đoàn Trường đã “chấm” tôi, đưa vào danh sách giới thiệu vào Ban Chấp hành Công đoàn Trường nhiệm kỳ 2005-2007, dự kiến chức vụ Trưởng Ban Nữ công. Dù được mọi người tín nhiệm nhưng tôi vẫn

rất tự ti. Trước đó, có lần chị Hòa vận động tôi nhưng tôi đã từ chối. Tôi nghĩ mình học vị không cao lại là dân kỹ thuật, không khéo ăn nói, sợ không đảm đương nổi. Khi biết mình có tên trong danh sách đề cử vào Ban Chấp hành Công đoàn Trường, tôi không dám từ chối nhưng cứ đinh ninh chắc gì trúng cử. Nghĩ vậy, tôi trốn không dự Đại hội bằng cách đưa đoàn sinh viên đi tham quan thực tế. Khi đến Thành phố Hồ Chí Minh, tôi an tâm là trốn được rồi, nhưng sau đó tôi phải tách đoàn tham quan trở về dự Đại hội theo giấy triệu tập vì không vắng mặt được. Kết quả tôi được trúng vào Ban chấp hành. Trong phiên họp đầu tiên, tôi được bầu vào Ban Thường vụ - phụ trách Trường Ban Nữ công trường.

Đ/c Phạm Thị Vân phát biểu tại Lễ Kỷ niệm 81 năm ngày thành lập Hội Liên hiệp Phụ nữ Việt Nam (1930- 2011).

Nhận nhiệm vụ, tôi lo đến mất ăn mất ngủ, nhưng nhờ các anh chị trong Thường vụ - anh Hải, chị Loan và đặc biệt là Tú Hoa - những người giàu kinh nghiệm giúp đỡ, tôi dần dần mạnh dạn lên.

Ngoài ra, tôi được Công đoàn cử đi dự hội thảo, tập huấn về công tác nữ do Công đoàn Giáo dục Việt Nam tổ chức. Mỗi khi đi tập huấn, tôi chịu khó lắng nghe, học hỏi trao đổi kinh nghiệm với các chị làm công tác nữ nhiều năm. Nhờ vậy, tôi cảm thấy yên tâm và tự tin hơn rất nhiều.

Đ/c Phạm Thị Vân (bìa trái) chụp ảnh lưu niệm cùng các đại biểu trong Hội nghị Tổng kết 5 năm phong trào thi đua “Giỏi việc nước - Đảm việc nhà”, giai đoạn 2005- 2009.

Nhiệm kỳ 2007-2010, chị Loan về hưu. Tôi lên Phó Chủ tịch thay chị Loan, phụ trách thêm Trưởng Ban Kinh tế Chính sách. Tôi lại có thêm Hải Yến² phó ban giúp đỡ và tôi tiếp tục công tác này cho đến nhiệm kỳ 2010-2012. Đến cuối năm 2012, tôi không tái nhiệm vì đã đến tuổi nghỉ hưu. Như vậy là tôi tham gia Ban

² Đ/c Nguyễn Phan Hải Yến, Ủy viên Ban Chấp hành Công đoàn Trường.

Chấp hành Công đoàn Trường được 8 năm và phụ trách Trường Ban Nữ công 3 nhiệm kỳ. Từ những bờ ngõ, lo lắng ban đầu, tôi đã dần dần vững vàng trong công tác của mình. Điều làm tôi vui nhất là được san sẻ những khó khăn, vất vả của Công đoàn viên để các anh chị em yên tâm với trách nhiệm trồng người cao cả.

Đ/c Phạm Thị Vân (thứ ba, từ trái qua) nhận bằng khen tại Hội nghị Tổng kết hoạt động Công đoàn và phong trào CNVCNLD năm học 2012 - 2013.

Đ/c Phạm Thị Vân (đầu tiên, từ phải qua) trong buổi tiếp đại diện Công đoàn Giáo dục Việt Nam, đến khảo sát hoạt động và việc chuẩn bị tổ chức Đại hội CĐ Trường ĐHCT, ngày 21. 11. 2012.

Đến nay, mặc dù đã nghỉ hưu, tôi vẫn tâm đắc với thời gian làm công tác Công đoàn. Có rất nhiều kỷ niệm sâu sắc trong lòng tôi. Tôi nhớ những nụ cười rạng ngời của các chị em trong những buổi sinh hoạt 8/3, 20/10. Tôi nhớ tiếng hát ngân nga, điệu múa ngộ nghĩnh và ánh mắt thích thú của các cháu nhỏ khi nhận được quà nhân dịp Trung thu hay Quốc tế Thiếu nhi. Tôi nhớ cả những nụ cười và những giọt nước mắt cảm động khi cùng Ban chấp hành Công đoàn đi phát quà cho học sinh tiểu học vùng sâu, vùng xa hay những học sinh có hoàn cảnh khó khăn. Cảm động và ám áp nhất là những chuyến đi khảo sát xây nhà công vụ, nhà tình thương, nhà tình nghĩa,... cho những cá nhân, tập thể khó khăn. Nhờ những

hoạt động này, vị thế của trường Đại học Cần Thơ đối với cộng đồng, xã hội được nâng lên rất nhiều.

Đ/c Phạm Thị Vân (thứ hai, từ phải qua) cùng Đ/c Trần Thị Thanh Hiền, Bí thư Đảng bộ, Phó Hiệu Trưởng Trường Đại học Cần Thơ (thứ ba, từ phải qua) và các thành viên trong Ban Giám khảo Cuộc thi nấu ăn nhân Lễ kỷ niệm 8.3.2014.

Trong thời gian hoạt động trong Ban chấp hành Công đoàn, tôi đã trở nên quảng giao từ lúc nào không rõ. Tôi đã bỏ qua những mặc cảm nghèo khó của ngày trước để cùng mọi người chung tay đổi thay đời sống cho các Công đoàn viên. Tôi sẽ nhớ mãi Công đoàn trường Đại học Cần Thơ - nơi đã cho tôi niềm tin và tình yêu thương, nơi đã cho tôi biết thế nào là “mọi người vì mình” và “mình vì mọi người”.

MÁY MƯƠI NĂM – NHÌN LẠI...

*Bùi Văn Trinh*¹

Người ta thường bảo rằng, tuổi trẻ luôn hướng về tương lai, người già hay nhìn về quá khứ. Điều đó có lẽ cơ bản là đúng, vì nó hợp với quy luật phát triển của xã hội và quy luật tâm lý của con người. Nhưng điều đó không phải luôn luôn đúng. Trong những ngày tháng 3 này, khi Đại học Cần Thơ rộn ràng không khí chào đón kỷ niệm 50 năm thành lập trường (1966-2016), cán bộ và sinh viên của trường - không phân biệt tuổi tác- đều muốn được nhìn lại chặng đường nửa thế kỷ qua. Nhìn lại để biết, để nhớ, để tự hào, và cũng là để có động lực phấn đấu nhiều hơn, cống hiến nhiều hơn. Bản thân tôi cũng không phải là ngoại lệ. Trong biết bao vui buồn mấy mươi năm công tác, những kỷ ức về quá trình tham gia các tổ chức chính trị-xã hội-ngành nghề nghiệp, trong đó có tổ chức Công đoàn, là một trong những điều khó phai mờ nhất trong tôi.

Năm 1972, tôi mới 16 tuổi. Cũng như biết bao thanh niên thời ấy, tôi tình nguyện vào chiến khu, tham gia kháng chiến chống Mỹ cứu nước. Ở đây, tôi không chỉ thực hiện được nguyện vọng chiến đấu vì Tổ quốc mà còn được rèn luyện về nhiều phương diện. Nhiều đồng đội được chi viện từ hậu phương lớn (miền Bắc) khi ấy có học vấn cao, hiểu biết rộng, vì họ vốn là học sinh - sinh viên “xếp bút nghiên ra trận”. Trong khi đó, tôi chưa từng được đi học, chữ nghĩa thì may mắn biết đọc nhưng chưa biết viết được bao nhiêu. Chính đồng đội từ miền Bắc vào đã là những người thầy đầu tiên của tôi trong hoàn cảnh hết sức đặc biệt. Mỗi đêm, các anh dạy

¹ PGS. TS, Chủ tịch hội Cựu Chiến binh Trường, Giám đốc Nhà xuất bản Đại học Cần Thơ.

cho tôi vài chữ, và sau vài chữ đó, trên những chiếc võng buộc kề nhau, họ thủ thi cho tôi về Cách mạng, về chủ nghĩa Mác- Lê Nin, về Bác, về miền Bắc Xã hội chủ nghĩa,... Nhờ những người thầy đặc biệt và “lớp học” đặc biệt ấy mà chỉ một năm sau, tôi không những biết chữ nhiều hơn mà còn nhận thức được đúng đắn về Đoàn Thanh niên Nhân dân Cách mạng Việt Nam. Chính từ đây, tổ chức tin tưởng và giao nhiệm vụ để rèn luyện, thử thách tôi. Thử thách đáng nhớ nhất đối với tôi là được tổ chức giao xử lý 12 tấn gạo được viện trợ từ miền Bắc. Số gạo này đang được tạm trữ bên cạnh một con suối gần dốc Lò Xo, và nhiệm vụ của tôi là phải xử lý sao cho gạo không bị nước lũ cuốn trôi. Vượt qua thử thách này, tôi được vinh dự trở thành Đoàn viên Thanh niên Nhân dân Cách mạng Việt Nam vào lúc 19 giờ 15 phút, ngày 31/12/1973. Lễ kết nạp Đoàn viên diễn ra rất trang trọng tại vùng căn cứ cách mạng ở Trà My - Quảng Nam. Quyết định kết nạp được đọc xong (hồi đó không trao quyết định), tôi phấn chấn, mừng vui khôn xiết, vì kết quả tham gia chiến đấu và công tác từ lúc ở địa phương (1968) cho đến khi vào chiến khu (1972) đã được tổ chức ghi nhận. Đó là dấu mốc mà tôi khó có thể quên được trong cuộc đời mình.

Là Đoàn viên Thanh niên Nhân dân Cách mạng, tôi được cơ quan quy hoạch đưa vào diện xóa mù chữ. Giai đoạn này, Hiệp định Paris đã được ký kết, Khu ủy khu 5 được chuyển về đóng tại xã Phước Trà (Hiệp Đức), Nông Sơn - Trung Phước và chi khu Thượng Đức được giải phóng, vùng căn cứ có thêm điều kiện hoạt động thuận lợi hơn,... Tôi và 5 anh em khác được cấp sách giáo khoa của Nhà xuất bản Giáo dục Giải phóng, được cấp dầu hôi² (mỗi tháng một phần tư lít) để tự học. Thế là tối tối chúng tôi lại đốt đèn học bài, vừa học vừa canh gác, bất cứ khi nào nghe tiếng

² Dầu hôi: Tức dầu hỏa.

còi của trực ban (báo có máy bay Mỹ) thì phải tắt đèn ngay tức khắc. Chữ nào không hiểu, chúng tôi báo cho Bí thư Chi đoàn, chi đoàn sẽ cử người tập hợp lại và bố trí thời gian thích hợp để giảng giải. Một thời gian không lâu sau, tôi đọc được các tài liệu in ra từ máy đánh chữ, thế là tôi được dự thi xóa mù chữ và đạt kết quả. Giờ đây, các bạn trẻ nghe kể lại việc tôi học xóa mù chữ có lẽ sẽ thấy như chuyện cổ tích, vì ở tuổi các bạn sắp vào đại học thì tôi mới bắt đầu học chữ. Và điều thú vị là, hơn bốn mươi năm sau, tôi lại phụ trách một công việc liên quan nhiều đến “chữ nghĩa” (cả nghĩa đen lẫn nghĩa bóng): Giám đốc Nhà xuất bản ĐH Cần Thơ. Chính vị trí công tác hiện tại càng làm tôi thêm trân quý những năm tháng tuổi trẻ gian khổ nhưng vô cùng ý nghĩa, thêm kính nhớ những đồng đội đã dìu dắt tôi những bước đầu tiên trên cả con đường tham gia cách mạng lẫn con đường học vấn.

Không dừng lại ở những kết quả đạt được, khi đã là Đoàn viên thanh niên, đã hoàn thành xóa mù chữ, tôi lại tự tìm hiểu về Công Đoàn giải phóng Miền Nam Việt Nam. Tổ chức Công đoàn có tiền thân là Hội Lao động giải phóng Miền Nam Việt Nam, sau này đổi tên thành Liên hiệp Công đoàn giải phóng miền Nam (từ ngày 27 tháng 4 năm 1961), một tổ chức của những người lao động ở miền Nam, vượt qua nhiều gian truân và phát triển hào hùng. Nhìn xa hơn một chút, tổ chức Công đoàn khắp thế giới đã ra đời trên cơ sở bảo vệ quyền lợi cho giai cấp công nhân. Khi cuộc cách mạng công nghiệp nổ ra trên thế giới, giai cấp công nhân và giai cấp tư sản đối lập nhau về quyền lợi. Do bị bóc lột tàn tệ, giai cấp công nhân đã đấu tranh chống giai cấp tư sản. Những cuộc đấu tranh ấy từ lẻ tẻ, rời rạc, tự phát dần dần thành cuộc đấu tranh của cả một phân xưởng, một nhà máy, một ngành, một địa phương. Trong đấu tranh, công nhân nhận thấy cần tập hợp lực lượng, thống

nhất hành động mới bảo vệ được quyền lợi của mình. Do đó, tổ chức Công đoàn đã hình thành để đáp ứng yêu cầu ấy (ở Anh, Công đoàn ra đời vào đầu năm 1776, ở Pháp: năm 1789, ở Mỹ: năm 1827, ở Đức: năm 1848,...). Ở nước ta, giai đoạn 1919 – 1929, thực dân Pháp ồ ạt khai thác thuộc địa lần thứ II. Đây là lúc giai cấp công nhân Việt Nam tăng nhanh về số lượng và chuyển biến mau lẹ về chất lượng. Khi Công hội đỏ Bắc kỳ ra đời và đi vào hoạt động chính thức (28/7/1929), Việt Nam có một tổ chức quần chúng của công nhân và người lao động dưới sự lãnh đạo của Đảng. Tổ chức này đã góp phần cùng toàn dân tộc làm nên Cách mạng tháng Tám (1945) để có nhà nước Công Nông đầu tiên ở Đông Nam Á- Nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa. Nhân dân lao động Việt Nam từ chỗ là dân nô lệ mất nước đã đứng lên làm chủ đất nước, tiếp theo là làm nên chiến thắng Điện Biên Phủ chấn động địa cầu tháng 7/1954. Trong sự nghiệp cách mạng Xã hội chủ nghĩa ở miền Bắc và sự nghiệp giải phóng dân tộc ở miền Nam, Liên hiệp Công đoàn giải phóng miền Nam là một trong các thành phần của Mặt trận Dân tộc Giải phóng miền Nam Việt Nam (20/12/1960). Liên hiệp Công đoàn giải phóng miền Nam lúc bấy giờ đang cùng toàn Đảng, toàn dân thực hiện 3 yêu cầu chính yếu của cuộc đấu tranh cách mạng miền Nam:

(1) Hòa bình, thống nhất, độc lập và dân chủ là nguyện vọng của nhân dân ta;

(2) Tự do, dân chủ là yêu cầu bức thiết để bảo đảm tính mạng, tài sản, đời sống vật chất và tinh thần của nhân dân ta ở miền Nam;

(3) Công ăn việc làm, tiền lương đời sống cho thợ thuyền; giảm tô, giảm thuế, không được cướp lại ruộng đất của dân cày; bảo vệ và mở mang công thương nghiệp dân tộc; hạ giá sinh hoạt,

cải thiện đời sống; đó là đòi hỏi bức thiết của các tầng lớp nhân dân ở miền Nam.

Nhận thức được như vậy, tôi có nguyện vọng gia nhập vào Công Đoàn và tự nguyện phấn đấu. Phần việc mà tôi đăng ký phấn đấu xuất phát từ thực tế ở cơ quan (Bệnh viện 2 Khu 5). Lúc đó, muốn vào cơ quan tôi, mọi người phải đi ngược theo một con suối. Vào mùa nắng thì suối ít nước, có thể đi được, nhưng mùa mưa thì rất khó đi và cũng rất nguy hiểm. Vì thế tôi đã suy nghĩ và khảo sát xuyên rừng để tìm một lối đi khác, vừa ít dốc vừa không phải lội suối. Kết quả khảo sát của tôi được tổ chức chấp nhận. Thế là chúng tôi có con đường ra vào cơ quan, không chỉ người đi bộ mà cả ô tô cũng lưu thông được. Con đường đó dài khoảng 3 km, do Ban Giao thông Khu 5 phụ trách. Với kết quả này, tôi hết sức vinh dự và vô cùng tự hào trở thành Công Đoàn viên của Công Đoàn giải phóng miền Nam Việt Nam, Khu Trung Trung bộ (Khu 5) tại huyện Hiệp Đức - Quảng Nam, ngày 28 tháng 7 năm 1974. Con đường vào cơ quan vừa hoàn thành thì tôi được tham gia Ban Quân quản về tiếp quản Thành phố Đà Nẵng ngày 29 tháng 3 năm 1975.

Vậy là, cho đến thời điểm ấy, tôi đã trải qua một chặng đường sống, học tập, chiến đấu, lao động không ngừng. Từ nông thôn (vùng đồng bằng phía Bắc tỉnh Bình Định), tôi đã lên rừng tham gia kháng chiến, rồi lại xuống tiếp quản, hoạt động trong thành phố Đà Nẵng. Đến tháng 10 năm 1976, tôi sung sướng được tổ chức cử đi học. Hồ sơ Công đoàn viên của tôi được chuyển về Trường Bồi túc Văn hóa Công Nông tại thị xã Tam Kỳ (nay là Thành phố Tam Kỳ). Đến tháng 10 năm 1977, tôi được chuyển về học ở Trường Bồi túc Văn hóa Thanh Niên tại thị xã Quảng Ngãi (nay là Thành phố Quảng Ngãi). Tôi còn nhớ rất rõ là hồi đó, ở cả 2 trường tôi học, tổ chức sinh hoạt Công Đoàn giống nhau, lớp có

30/35 người là Công Đoàn viên, được chia làm 4 tổ Công đoàn, sinh hoạt định kỳ: tổ Công đoàn sinh hoạt hàng tuần, Công đoàn lớp sinh hoạt hàng tháng, Công đoàn trường thì 3 tháng mới họp một lần. Sau khi tốt nghiệp phổ thông hệ bổ túc văn hóa, tôi được Nhà nước cho dự thi đại học. Tháng 9 năm 1980, tôi nhận được giấy báo trúng tuyển của Trường Đại học Cần Thơ, thế là hồ sơ Công đoàn viên của tôi được chuyển từ Nghĩa Bình về Trường. Tuy nhiên, vì lúc đó tôi là sinh viên nên cô Châu Thị Hà (chuyên viên Văn phòng Công đoàn Trường) nói tạm thời chưa sinh hoạt Công Đoàn. Đến ngày tốt nghiệp Đại học, tôi được ở lại Trường và lại một lần nữa tôi lên Văn phòng Công Đoàn làm thủ tục xin được sinh hoạt. Lúc đó, trong thâm tâm, tôi cứ đinh ninh là mình sẽ được thử thách để kết nạp lại vào Công Đoàn (vì đã không sinh hoạt suốt quá trình học đại học). Tuy nhiên, cô Hà nói tôi đã giữ được hồ sơ như thế là quá tốt, xứng đáng là Công đoàn viên. Vậy là tôi được tiếp tục sinh hoạt Công đoàn và tuổi Công đoàn viên được tính từ ngày kết nạp (28/7/1974). Sự kiện này đối với tôi cũng là kỷ niệm khó quên trong quá trình hoạt động Công đoàn.

Nhớ lại suốt 42 năm được vinh dự là Đoàn viên Công đoàn, dù không giữ chức vụ gì, nhưng với bất kỳ hành động nào, công việc gì, từ chuyện riêng cho đến chuyện chung, tôi đều ý thức rằng mình là Đoàn viên Công đoàn. Tổ chức Công đoàn là niềm tin, là chỗ dựa để tôi phấn đấu và từng bước trưởng thành, nhất là những năm tháng học tập và công tác tại Trường Đại học Cần Thơ. Cái duyên giúp tôi gắn bó hơn với Công đoàn là từ khi tôi tham gia Hội cựu Chiến binh Trường Đại học Cần Thơ (năm 1991). Từ vị trí Hội viên, rồi Ủy viên Ban chấp hành, Ủy viên Thường vụ cho đến Chủ tịch Hội Cựu chiến binh Trường, tôi luôn nhận được sự hỗ trợ, giúp đỡ rất hiệu quả của Công đoàn Trường. Tôi tin rằng, sự hiểu biết,

sẵn lòng chia sẻ công việc chung của 2 tổ chức này sẽ góp phần tạo thêm sức mạnh cho Đại học Cần Thơ, để ngôi trường có bề dày lịch sử 50 năm của chúng ta ngày càng xứng đáng là cơ sở giáo dục đại học trọng điểm tại Đồng bằng sông Cửu Long.

*Đ/c Bùi Văn Trịnh (đầu tiên, từ phải qua)
cùng Đoàn thăm viếng Tết CBVC năm 2014.*

CÔNG ĐOÀN ĐẠI HỌC CẦN THƠ VỚI CÔNG TÁC XÃ HỘI TỪ THIỆN

Hoàng Nghĩa¹

Những năm qua, bên cạnh việc chăm lo quyền, lợi ích hợp pháp, chính đáng cho công chức, viên chức và người lao động, Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ còn động viên mọi công đoàn viên trong đơn vị tích cực hưởng ứng các hoạt động xã hội, từ thiện. Dưới sự chỉ đạo sâu sát của cấp ủy Đảng, sự quan tâm và tạo điều kiện của lãnh đạo chính quyền, Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ đã thường xuyên chỉ đạo, hướng dẫn Công đoàn cơ sở trực thuộc tuyên truyền vận động công chức, viên chức và người lao động phát huy tinh thần tương thân tương ái, đạo lý “Uống nước nhớ nguồn”, thể hiện nghĩa cử cao đẹp trong các hoạt động xã hội từ thiện bằng việc tích cực đóng góp tiền lương để góp phần ủng hộ, giúp đỡ các tập thể, cá nhân, gia đình thuộc đối tượng chính sách, hộ nghèo, đồng bào bị thiên tai, những số phận kém may mắn trong cuộc sống, xây dựng các công trình nhà ở công vụ, phục vụ giáo viên tại vùng sâu, vùng xa, vùng đặc biệt khó khăn. Có dịp tham gia vào những hoạt động xã hội này, tôi thực sự xúc động khi chứng kiến nụ cười hạnh phúc, cảm giác ấm lòng của những tập thể và cá nhân nhận được sự hỗ trợ kịp thời, thiết thực từ Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ.

Quan tâm đẩy mạnh công tác xã hội từ thiện

Công tác xã hội từ thiện, xóa đói giảm nghèo là một trong những nhiệm vụ chủ yếu của Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ. Hàng năm, Công đoàn Trường có nhiều văn bản chỉ đạo, triển khai

¹ Tổ trưởng Tổ công đoàn Phòng Công tác Chính trị.

hoạt động xã hội từ thiện, như tích cực tham gia chương trình “xóa đói giảm nghèo”, chương trình nhà ở “Mái ấm Công đoàn”, chương trình hỗ trợ xây nhà công vụ cho các trường vùng sâu còn nhiều khó khăn; kêu gọi đóng góp cứu trợ đồng bào bị thiên tai; thường xuyên thăm hỏi, trao học bổng, tặng quà cho các cháu học sinh nghèo vượt khó học giỏi.... Những hoạt động thiết thực này không chỉ góp phần giúp các địa phương, học sinh và gia đình đoàn viên, người lao động có thêm nghị lực vượt qua khó khăn, ổn định cuộc sống mà còn tạo ấn tượng, tình cảm tốt đẹp về tổ chức Công đoàn của một trường đại học có vị trí quan trọng ở Đồng bằng sông Cửu Long.

Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ đã hỗ trợ xây nhà công vụ cho Trường THCS Thanh Hiệp - Thanh Bắc - Tân Biên - Tây Ninh 150 triệu đồng; xây nhà công vụ cho Trường Võ Thị Hồng, huyện Trần Văn Thời, tỉnh Cà Mau 113 triệu đồng; xây nhà công vụ cho Trường Đất Mũi, huyện Ngọc Hiển, tỉnh Cà Mau 118,871 triệu đồng; chuyển cho Công đoàn Giáo dục Việt Nam hỗ trợ xây nhà công vụ trường Mẫu Giáo 20 triệu đồng; chuyển cho chương trình "Mái ấm tình thương" do Công đoàn Giáo dục Việt Nam phát động 20 triệu đồng; chi xây dựng nhà công vụ cho Trường THPT Vĩnh Thạnh, Thành phố Cần Thơ 120 triệu đồng; hỗ trợ xây nhà công vụ cho Trường THCS Vĩnh Trinh huyện Vĩnh Thạnh, TP Cần Thơ 140 triệu đồng; hỗ trợ xây nhà công vụ cho Trường THCS Vĩnh Trinh huyện Hòa An 3, TT Phụng Hiệp, tỉnh Hậu Giang 161,274 triệu đồng; xây nhà công vụ cho Trường Mẫu Giáo Vàng Anh, tỉnh Bạc Liêu 156,300 triệu đồng; nộp quỹ xây dựng “Mái ấm Công đoàn” do Công đoàn Giáo dục Việt Nam tổ chức 100 triệu đồng; xây nhà công vụ cho Trường Tiểu học Hòa An 3, huyện Phụng Hiệp, tỉnh Hậu Giang 161,274 triệu đồng....

Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ trao tặng Nhà Công vụ cho Trường Mẫu giáo Vàng Anh – Bạc Liêu.

Đại diện Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ tại Lễ bàn giao nhà công vụ cho Trường THPT Tâm Vu 3 tỉnh Hậu Giang.

*Trao tặng Nhà Công vụ cho Trường Tiểu học Hòa An 3,
Phụng Hiệp, Hậu Giang.*

*(Trong ảnh: Đ/c Nguyễn Văn Duyệt, Phó Chủ tịch CĐT, đứng giữa,
cắt băng khánh thành công trình).*

Ấm lòng nghĩa tình Công đoàn

Có dịp dự và chứng kiến niềm vui của những đoàn viên được hỗ trợ kinh phí từ chương trình “Mái ấm Công đoàn” mới thấy được ý nghĩa nhân đạo của chương trình này. Việc xây dựng một ngôi nhà ở kiên cố đối với người lao động có thu nhập ổn định đã khó, với cán bộ viên chức, người lao động nghèo thì chỉ có thể là mơ ước. Nhưng ước mơ tưởng chừng quá xa vời ấy đã trở thành hiện thực kể từ khi chương trình “Mái ấm công đoàn” được Tổng Liên đoàn lao động Việt Nam phát động. Với tinh thần “nhường cơm sẻ áo”, “lá lành đùm lá rách”, từ nguồn đóng góp 02 ngày lương của giảng viên, công chức, viên chức và các nguồn vận động khác, Trường Đại học Cần Thơ mong muốn chung tay tiếp sức, hỗ trợ quý thầy, cô giáo, đồng nghiệp tại trường và ở những vùng sâu,

vùng xa, vùng khó khăn có thêm điều kiện tốt hơn để tiếp tục cống hiến cho sự nghiệp trồng người, hoàn thành tốt nhiệm vụ đào tạo nhân lực cho địa phương và vùng Đồng bằng sông Cửu Long.

Đối với viên chức - người lao động của Trường Đại học Cần Thơ, Công đoàn đã chi hỗ trợ xây "Mái ấm công đoàn" cho cô Trần Thị Rỡ, Phòng Kế hoạch Tổng hợp 30 triệu đồng; hỗ trợ xây "Mái ấm công đoàn" cho cô Trương Thị Thiêu, Phòng Quản trị Thiết bị 60 triệu đồng. Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ cũng đã kết hợp với ngành giáo dục và lãnh đạo địa phương tỉnh Tiền Giang hỗ trợ thầy Nguyễn Diễm Phúc (sinh năm 1979), giáo viên Trường Tiểu học Tân Hòa Đông, Huyện Tân Phước, Tỉnh Tiền Giang. Hoàn cảnh của thầy thật sự khó khăn khi đang nuôi mẹ già hơn 70 tuổi, cùng người vợ và con nhỏ 24 tháng tuổi. Hơn 10 năm công tác gắn bó với nghề giáo (từ 2003), dù trong điều kiện kinh tế rất khó khăn, vất vả, trước đây phải sống trong ngôi nhà tạm tại Trường, nhưng thầy vẫn luôn rất nhiệt tình trong công tác, thường xuyên hỗ trợ, giúp đỡ đồng nghiệp và tận tâm, tận tụy dạy dỗ học trò. Thầy đã không ngần ngại phụ trách thêm các mảng công tác khác ngoài việc giảng dạy như công tác thư viện, công tác thiết bị y tế của Trường (do nguồn lực nhân sự của Trường còn hạn chế). Bằng tất cả lòng nhiệt tình và sự tận tụy của mình, thầy Phúc luôn được sự tin tưởng, yêu thương, quý mến của đồng nghiệp, quý phụ huynh và các em học sinh, luôn sống trong sự yêu thương, đùm bọc giữa tình nghĩa xóm làng, tình đồng nghiệp, đồng hương. Hiểu rõ hoàn cảnh của thầy Phúc, Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ đã hỗ trợ cho thầy 30 triệu đồng; địa phương hỗ trợ thêm 28 triệu đồng nữa từ nguồn vốn vay ưu đãi cho giáo viên khó khăn. Xúc động trong ngày dọn về nhà mới, thầy đã tâm sự rằng đây chính là nguồn động lực mạnh mẽ giúp thầy thêm tin tưởng, gắn bó và phấn

đều đóng góp nhiều hơn nữa cho sự nghiệp giáo dục của quê hương mình.

*Đ/c Doãn Thị Tú Hoa, Ủy viên Ban Chấp hành Công đoàn,
Phó Trưởng Ban Nữ Công-Công đoàn Trường trao quyết định bàn giao
“Mái ấm Công đoàn” cho thầy Nguyễn Diễm Phúc.*

Bên cạnh việc hỗ trợ xây dựng nhà “Mái ấm công đoàn”, công đoàn Trường còn vận động cán bộ viên chức người lao động phát huy truyền thống “Uống nước nhớ nguồn”, tích cực tham gia phong trào “Đền ơn đáp nghĩa”, nhận phụng dưỡng suốt đời 03 Bà Mẹ Việt Nam anh hùng với mức trợ cấp 500.000 đồng/Bà mẹ/tháng; tặng quà các Bà mẹ nhân dịp Tết Nguyên đán, ngày Thương binh, liệt sĩ (27/7), ngày Quốc khánh (02/9),...; xây dựng 01 ngôi nhà tình nghĩa cho hộ Nguyễn Hòa Phong, xã Thới Thạnh, huyện Thốt Nốt, TP Cần Thơ 20 triệu đồng; chi hỗ trợ sửa nhà ở cho ông Huỳnh Hữu Phái ở Khu vực 6, phường An Khánh, TP Cần Thơ 20 triệu đồng; hỗ trợ xây dựng nhà tình thương cho cô giáo

Nguyễn Kim Hoàng, trường Mầm non Bông Sen, TP Mỹ Tho 20 triệu; chi hỗ trợ xây nhà Đại đoàn kết cho em Chung Quốc Bảo ở số 229 ấp Mỹ Ái, xã Phong Điền, TP Cần Thơ 32 triệu; chi hỗ trợ sửa nhà cho mẹ liệt sĩ Trần Thị Tròn ở xã Long Bình, huyện Long Mỹ, tỉnh Hậu Giang 10 triệu; chi hỗ trợ mua tập, viết cho học sinh nghèo, trợ cấp đầu năm học cho các cháu vùng sâu, vùng xa 154,964 triệu đồng; nộp vào Quỹ Tấm lòng vàng (từ 2010 đến 2015) 263 triệu đồng,...

Có thể nói, Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ là một tổ chức rất tận tình và tâm huyết với công tác xã hội từ thiện. Những kết quả hết sức ý nghĩa đạt được từ việc thực hiện công tác xã hội, từ thiện không chỉ giúp cho lòng bao dung nhân ái, hướng thiện không ngừng tỏa sáng mà còn góp phần không nhỏ vào việc nâng cao vị thế, chức năng của tổ chức công đoàn trong sự nghiệp phát triển của đất nước.

QUÊ MẸ

Vũ Xuân Mẫn¹

Năm 1997, hưởng ứng phong trào “Đền ơn đáp nghĩa” do Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ phát động, Công đoàn Khoa Sư phạm nhận phụng dưỡng Mẹ Việt Nam anh hùng Nguyễn Thị Đồi ở Xã Thanh Hòa, huyện Phụng Hiệp, tỉnh Cần Thơ (nay thuộc tỉnh Hậu Giang). Mẹ có chồng và hai con hi sinh trong sự nghiệp kháng chiến chống Mỹ cứu nước. Hàng tháng, Công đoàn Khoa Sư Phạm đều tổ chức cán bộ, sinh viên đến thăm, gửi tiền phụng dưỡng cho đến khi Mẹ mất (ngày 12 tháng 3 năm 2000).

*Đ/c Vũ Xuân Mẫn (người đứng, mang kính) trong một lần về thăm
Mẹ Việt Nam anh hùng Nguyễn Thị Đồi.*

¹ Nguyên Chủ tịch Công đoàn Khoa Sư Phạm giai đoạn 2000- 2005, nay đã nghỉ hưu.

Ngày 30 tháng 4 năm 2000, nhân dịp gia đình tổ chức 49 ngày Mẹ mất, tôi đã đến tham dự và xúc động viết bài thơ “Quê Mẹ”. Không chỉ ghi lại suy nghĩ, cảm xúc trong những lần đến thăm và được tìm hiểu thêm về cuộc đời Mẹ, bài thơ còn gọi cho tôi nhớ lại những kỷ niệm sâu sắc trong thời gian đảm nhiệm chức vụ Chủ tịch công đoàn Khoa Sư phạm (2000- 2005):

*Quê của Mẹ, xã Thanh Hòa, Phụng Hiệp,
Dấu xa xôi, đi mãi cũng thành gần.
Tháng, mỗi tháng, chúng con vào thăm mẹ,
Bao chuyện vui buồn, Mẹ kể con nghe.*

*Con hỏi Mẹ: “Bao nỗi đau Mẹ nhĩ?”
Mẹ bảo rằng, không kể hết xót xa!
Ngày Ba mất, giấc truy lòng, vây bắt
Giấc đi rồi, mới chôn cất cho Ba.*

*Con hỏi Mẹ về anh Hoàng, anh Tấn
Những người con của Mẹ đã hy sinh?
Mẹ cười buồn: “Năm bảy hai, sáu chín,
Nước mắt rơi, phải nuốt ngược vào lòng!”*

*Con hỏi Mẹ: “Đường vào nhà xa ngái,
Bao nhiêu chiếc cầu, Mẹ nhớ được không?”
Mẹ lắc đầu, nhìn bóng chiều hiu quạnh,
Mắt rung rung, nhòe làn khói đốt đồng.*

*Con hỏi Mẹ: “Giờ Mẹ vui không nhỉ,
Quê hương ta đang đổi mới từng ngày?”
Mẹ mỉm cười: “Ừ, vui sướng là đây,
Bao xương máu hóa thân mầm hạnh phúc!”*

*Bốn chín ngày, chúng con không còn Mẹ,
Nghĩa tình chưa xong, đền đáp chưa tròn.
Nên Mẹ ơi, dù đã đi xa khuất,
Mẹ vẫn về, nơi sâu thẳm tim con!*

NHỮNG MÙA BÓNG ĐÁ CÔNG ĐOÀN

*Trần Văn Thịnh*¹

Cứ vào đầu tháng 10, khi bầu trời dần quang đãng trong cái nắng hanh vàng và những cơn mưa dầm dề ẩm ướt thưa đi, đó là lúc chúng tôi lại háo hức bước vào mùa hội thao truyền thống vừa sôi nổi vừa ấm áp tình đồng nghiệp, thầy trò: Hội thao truyền thống Công đoàn chào mừng Ngày nhà giáo Việt Nam 20-11.

Với mục đích tạo sân chơi bổ ích vì sức khỏe, tinh thần cho cán bộ viên chức công chức, hội thao truyền thống của Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ thường tổ chức nhiều môn thi đấu hấp dẫn, lôi cuốn như bóng chuyền nam, bóng chuyền nữ, bóng bàn, cầu lông, đá cầu, đi bộ, cờ tướng, bida,... Những ngày đó thực sự là những ngày hội với không khí hết sức sôi động, hấp dẫn. Thầy Cô ở tất cả các Khoa, Phòng, Ban, Trung tâm trong trường luôn nô nức, háo hức vì có dịp gặp gỡ, giao lưu, thi đấu trong một không khí chào đón ngày tôn vinh nghề nghiệp cao quý của mình.

Tôi cũng biết chơi vài môn nên thường xuyên tham gia trong các lần Hội thao Công đoàn. Tuy nhiên, với tôi, ấn tượng nhất vẫn là những trận bóng đá hết sức sôi nổi, quyết liệt nhưng cũng đầy tinh thần đoàn kết, thân thiện. Mỗi mùa bóng cứ đến lại đi, cứ qua lại về, nhưng tất cả đều đọng lại trong tôi những kỷ niệm đọng đầy về một ngôi trường thân thương.

¹ Chủ tịch Công đoàn Khoa Khoa học Xã hội và Nhân văn.

Các đại biểu tham dự Lễ Khai mạc Hội thao truyền thống Công đoàn, Năm học 2012- 2013 tại Nhà thi đấu Đa năng, Trường Đại học Cần Thơ.

Quang cảnh Lễ Khai mạc Hội thao truyền thống Công đoàn, Năm học 2012- 2013 tại Nhà thi đấu Đa năng, Trường Đại học Cần Thơ.

Chuẩn bị xuất phát....

Bắt tay giao hữu trước khi vào cuộc...

Tôi sinh ra và lớn lên ở vùng quê sông nước miền Tây, ở đó, trẻ con chơi bóng đá bằng trái bưởi non, đá trên mặt ruộng sau mùa cấy lúa. Khi lớn lên, thỉnh thoảng tôi được chạm vào trái bóng da trên mặt ruộng lầy lội đầy rạ của giải bóng đá miền quê. Bởi vậy, tôi rất ấn tượng khi lần đầu tiên được tham gia đội bóng của đơn vị trong Hội thao do Công đoàn Đại học Cần Thơ tổ chức trên mặt sân cát rộng lớn. Tôi nhớ lần thi đấu đầu tiên của mình diễn ra khoảng đầu năm 2000 (Hội thao truyền thống Công đoàn lần thứ 20) trên một sân cát rộng lớn - bây giờ nơi đó đã sừng sững mọc lên một khu nhà thi đấu khang trang, hiện đại của Trường Đại học Cần Thơ. Sân bóng khi đó còn rất hoang sơ, mặt sân chỉ được phủ một lớp cát mịn lẫn đất với đầy cỏ dại mọc quanh sân. Trước mỗi trận đấu, ban tổ chức giải phải vất vả san bằng các “ổ gà”, “ổ voi” đọng nước - chứng tích các trận đấu quyết liệt của sinh viên chiều hôm trước. Ban tổ chức cũng phải rải vôi canh lại đường biên sân bóng trên mặt sân phập phều. Nếu trận đấu diễn ra trong những ngày mưa nhiệt đới, mặt sân không thoát nước kịp hoặc đọng lại ở những chỗ trũng thì trông cũng không khác gì mặt ruộng mùa nước nổi miền Tây. Khi thi đấu, các cầu thủ phải hết sức khéo léo để di chuyển bóng mỗi khi bóng rơi vào những “ổ voi”, “ổ trâu” đầy nước. Dù sân bãi mang tính chất “dã chiến” như vậy, nhưng dường như nó không ảnh hưởng đến tinh thần thi đấu của các đội. Trong những năm đó, các trận đấu vẫn đều đặn được tổ chức vào mỗi mùa Hội thao và các vận động viên luôn nôn nao chờ đón được tranh tài trên mặt sân sông nước.

Tranh thủ “làm dáng” trước giờ bóng lăn.

Hình thức và không khí thi đấu bóng đá trong thời kỳ đó cũng khác với các trận bóng đá trong các Hội thao tổ chức gần đây. Ngày ấy, môn bóng đá được Công đoàn Trường tổ chức là môn bóng đá 11 người thi đấu trên sân lớn. Các đơn vị trong trường phải huy động dường như toàn bộ cán bộ có khả năng thi đấu ra sân cùng với rất đông cổ động viên theo ủng hộ mà không cần phân biệt tuổi tác, chức vụ, thầy trò. Ngày đó, tôi thi đấu cho đội bóng Khoa Sư phạm mà trong đội tuyển lúc nào cũng có thầy Trưởng Khoa - PGS. TS. Lê Phước Lộc góp mặt - mặc dù thầy đã lớn tuổi. Các đội bóng khác cũng luôn có sự góp mặt những cầu thủ U40 trở lên và một số “sếp” có “máu lửa thể thao”. Các trận đấu diễn ra quyết liệt nhưng luôn thân thiện đến nỗi trong một số trận đấu, Ban

tổ chức và đội bạn còn cho phép đội bóng Khoa Sư phạm sử dụng các “cầu thủ quốc tế” bao gồm cả nam lẫn nữ là các tình nguyện viên, học viên nước ngoài đang sinh hoạt tại Khoa. Mỗi khi cầu thủ nữ nước ngoài có bóng, các cổ động viên bên ngoài hò reo vang dậy còn cầu thủ nam bên đội bạn thì tỏ ra “ga lăng” không muốn xông vô tranh chấp, áp sát. Thành phần thi đấu trên sân thường có nhiều cầu thủ là các thầy lớn tuổi nên cầu thủ trẻ như chúng tôi luôn ý thức trong tranh chấp, thi đấu mà ít khi cần đến trọng tài nhắc nhở. Ở mỗi trận đấu, nhất là các trận đấu ở vòng bán kết và chung kết, các cổ động viên là thầy cô và sinh viên luôn đông nghẹt và cổ vũ bằng mọi hình thức có thể. Hầu như đội nào cũng có những fan máu lửa, cổ vũ hết mình dù trời nắng hừng hực hay mưa dầm dề, lạnh quéo. Âm thanh của chai nước, tiếng hò reo, tiếng treo thưởng hào hứng, màu sắc của cờ phướn, băng rôn,... tất cả hòa vào nhau tạo nên không khí hoạt náo của một ngày hội. Trên sân, các cầu thủ chạy hùng hục, lẫn xả bên những vũng nước ngẫu dục tung tóe như để đáp lại không khí náo nhiệt bên ngoài. Không ai nghĩ rằng các cầu thủ lấm lem bùn đất đang tranh chấp quyết liệt trên sân ngoài kia lại là những cán bộ viên chức, những thầy giáo vẫn hàng ngày đứng trên bục giảng truyền đạt kiến thức cho con em đồng bằng vì một tương lai phát triển, thịnh vượng.

Lần lượt những mùa Hội thao Công đoàn qua đi, môn bóng đá nam luôn là môn chủ lực và cũng có nhiều thay đổi. Sân bóng đã chiến, đơn sơ trong Hội thao lần thứ nhất đã dần được thay thế bằng sân cát rộng lớn vào những năm cuối thế kỷ XX đầu thế kỷ XXI. Khi Khu nhà thi đấu thể dục thể thao mới được khởi công xây dựng, sân bóng được dời tạm vào phía trong và môn bóng đá 7 người được áp dụng một thời gian. Năm 2013, lần đầu tiên môn bóng đá 5 người được tổ chức trong Nhà thi đấu thể dục thể thao

hiện đại mới được khánh thành với sân lát gỗ tiêu chuẩn và khán đài hiện đại có hàng trăm chỗ ngồi. Trong Hội thao truyền thống Công đoàn lần thứ 35 tổ chức năm 2015, môn bóng đá lại được tổ chức thi đấu trên sân cỏ nhân tạo hiện đại chuyên nghiệp có lưới chuyên dụng bao quanh.

Tranh chấp quyết liệt.

Sự thay đổi liên tục và ngoạn mục của môn bóng đá trong Hội thao truyền thống Công đoàn đã phản ánh những chuyển mình mạnh mẽ của Trường Đại học Cần Thơ trong tiến trình hiện đại hóa thời kỳ hội nhập. Sự phát triển cơ sở vật chất, nhất là sự xuất hiện Nhà thi đấu thể dục thể thao hiện đại, đã kéo theo sự thay đổi về lực lượng và chất lượng thi đấu của môn thể thao vua. Lực lượng thi đấu của các Khoa đã được trẻ hóa và chuyên nghiệp hơn. Yếu tố kỹ thuật trong thi đấu có điều kiện được phát huy trong môi trường

sân bãi hiện đại. Các đơn vị tham gia Hội thao đều tập hợp được những cán bộ trẻ thường xuyên chơi bóng đá nên các trận đấu đậm chất kỹ thuật, chất lượng trận đấu được nâng cao. Các đội tham gia chuyên nghiệp hơn và một số cầu thủ có tố chất đã được tuyển chọn vào đội bóng đá đại diện Trường thi đấu với các trường bạn. Bên cạnh sự thay đổi về chất lượng thi đấu, lực lượng cổ động viên cũng có những thay đổi nhất định. Cán bộ viên chức càng ngày càng bận bịu hơn với những yêu cầu cao của nhà trường và xã hội. Số lượng cổ động viên đến sân ủng hộ không đông đúc như mấy năm về trước. Thành phần cổ động viên chủ yếu là những thầy cô máu lửa với bóng đá và là cổ động viên các đội lọt vào bán kết, chung kết. Thực trạng này có lẽ phản ánh phần nào tính chất chuyển đổi từ bóng đá phong trào sang bóng đá chuyên nghiệp của thời kỳ hội nhập.

Kể từ Hội thao lần thứ nhất, môn bóng đá đến giờ đã trải qua 35 mùa bóng với bao kỷ ức, kỷ niệm. Môn bóng đá tự bao giờ đã trở thành niềm tự hào truyền thống của những đơn vị nhiều lần đoạt Cup như Khoa Sư phạm, Khoa Nông nghiệp, Khoa Công nghệ, Khoa Kinh tế,... Thế hệ chúng tôi, và nhiều thế hệ thầy cô lớp trước, bây giờ không còn ra sân thi đấu nhưng vẫn là những cổ động viên trung thành của môn thể thao vua. Chúng tôi vẫn háo hức, chờ đợi những mùa Hội thao truyền thống Công đoàn để được nhìn, hò reo, cổ vũ và sống lại với những kỷ niệm của một thời khó quên.

KỶ NIỆM MỘT CHUYẾN ĐI

*Ngô Thị Tố Loan*¹

Trong thập niên 90 của thế kỷ XX, việc đi tham quan vẫn còn là điều mơ ước của nhiều người. Lúc bấy giờ, đời sống của cán bộ viên chức trong trường đã tương đối ổn định, kinh tế bớt khó khăn nên mọi người mong muốn được đi tham quan các nơi. Bằng các nguồn kinh phí có được từ Bảo hiểm xã hội, Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ thường tổ chức đi tham quan các địa điểm gần như Vũng Tàu, Đà Lạt, Nha Trang bằng xe của Trường, còn các địa điểm xa hơn thì chỉ có thể kết hợp với các công ty du lịch mới thực hiện được. Trong hoàn cảnh đó, những chuyến tham quan đầu tiên do chính Công đoàn Trường đứng ra tổ chức đã mang đến cho mọi người bao niềm phấn khởi và cũng là những kỷ niệm khó quên đối với tôi trong những năm tháng tham gia hoạt động Công đoàn.

Theo nguyện vọng của nhiều công đoàn viên, Ban Thường vụ Công đoàn Trường quyết định tổ chức chuyến đi Đà Nẵng - Huế - Phong Nha bằng tàu hỏa. Kinh phí Bảo hiểm xã hội hỗ trợ một phần, phần còn lại mọi người đóng góp. Khi được thông tin về chuyến đi, rất nhiều công đoàn viên ủng hộ và đăng ký tham gia nhưng vì số lượng có hạn nên Ban chấp hành Công đoàn trường khuyến khích ưu tiên cho những người sắp nghỉ hưu, số tiêu chuẩn còn lại do các Công đoàn bộ phận bình xét. Ngoài ra còn có một số thân nhân của công đoàn viên cùng tham gia. Tôi được phân công làm Trưởng đoàn. Lần đầu tiên dẫn đoàn đi xa, tôi cảm thấy lo lắng, hồi hộp nhưng lại rất phấn khởi vì chuyến đi này không những mang đến niềm vui mà còn rất hữu ích với mọi người.

¹ Nguyên Phó Chủ tịch Công đoàn Trường, nay đã nghỉ hưu.

Trước đó, nhân dịp đi công tác ở Huế, tôi có liên hệ với một Công ty Du lịch để tham khảo chương trình đi tham quan Đà Nẵng - Huế như thế nào. Khi nhận được quyết định của Trường về việc tổ chức chuyến tham quan, tôi liên hệ lại với Công ty du lịch để có kế hoạch tốt nhất. Tuy nhiên, việc đi tàu hỏa từ TP. Hồ Chí Minh ra Đà Nẵng là việc tôi lo lắng nhất vì đoạn đường xa, không biết sức khỏe mọi người có kham nổi hay không. Mặc dù tôi đã từng đi tàu hỏa nhưng lúc đó, tôi mua vé giường nằm nên không biết chất lượng ghế ngồi ra sao. Tôi hỏi những người ở miền Bắc thường đi bằng tàu hỏa về loại ghế cứng, ghế mềm. Mọi người cho biết loại nào cũng rất thoải mái. Tôi bàn lại trong Thường vụ về loại vé để giảm bớt chi phí cho mọi người, theo đó, lúc đi, sức khỏe mọi người còn tốt nên có thể mua vé loại ghế cứng để tiết kiệm chi phí, còn chuyến về, mọi người đã mệt nên đăng ký mua vé loại ghế mềm.

Chuyến đi bằng tàu hỏa thực sự là một kỷ niệm đáng nhớ. Các thành viên trong đoàn có nhiều người lần đầu tiên đi tàu hỏa nên ngỡ ngàng, nhìn cái gì cũng lạ. Tàu cứ chạy xình xịch, tiếng bánh sắt nghiêng trên đường ray rất lớn khiến nhiều người chưa quen cảm thấy khó chịu nhưng sau đó tất cả dần ổn định, thoải mái nên tôi cũng yên tâm. Đáng nhớ hơn nữa là trong suốt chuyến đi, các thành viên trong đoàn càng lúc càng gắn bó với nhau hơn. Mọi người nhường nhau chỗ nằm, chỗ ngồi sao cho ai cũng được thoải mái. Nhờ đó, những mệt mỏi cũng phần nào vơi đi.

Tàu khởi hành trong đêm, mọi người không nhìn rõ cảnh vật trên đường nên khi trời vừa hừng đông, ai cũng thích thú trước những vẻ đẹp kỳ thú của đất nước như những khung hình rực rỡ nối tiếp nhau hiện ra qua cửa sổ toa tàu. Nhiều người cầm ngay máy chụp ảnh, cố lưu lại vẻ đẹp của mặt biển xanh trong vắt dưới ánh

ban mai, của những dãy núi cao hùng vĩ, những rừng cây xanh bạt ngàn, những ngọn đèo cao ngất bao phủ trong sương mờ, cứ ngỡ chỉ cần đưa tay ra là có thể nắm bắt được những áng mây bay là là trước mặt. Cảm giác ấy, những người sinh trưởng ở miền đồng bằng sông nước như chúng tôi chưa từng được trải nghiệm. Vì vậy, dù ngồi suốt đêm trên tàu nhưng sự hào hứng đã làm tan hết mệt mỏi trên gương mặt mọi người. Từ TP Hồ Chí Minh ra đến Đà Nẵng phải mất gần 20 giờ đồng hồ. Đến trưa, khi tàu hỏa vào ga, hướng dẫn viên Công ty Du lịch đón chúng tôi để bắt đầu cho chuyến tham quan hứa hẹn nhiều điều phong phú và thú vị.

Ngay buổi chiều hôm đó, chúng tôi đi tham quan phố cổ Hội An với Chùa Cầu Nhật Bản, Bảo tàng Văn hóa Sa Huỳnh, Nhà Cổ trên 100 năm, Hội quán Phúc Kiến, Làng nghề truyền thống của người dân Hội An và được thưởng thức những đặc sản ở phố cổ... Sáng hôm sau chúng tôi đi khám phá khu du lịch Ngũ Hành Sơn với hệ thống 5 ngọn núi Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ. Các thành viên trong đoàn cùng nhau leo lên tận đỉnh núi để tận hưởng sự thanh tịnh, yên bình giữa trời mây bao la. Đặc biệt, chúng tôi được tham quan làng mỹ nghệ dưới chân núi Ngũ Hành. Cầm trên tay những đồ trang sức được tạo tác tinh tế, ngắm nhìn những bức tượng được chạm khắc, dẻo gọt công phu, ai cũng trầm trồ thán phục bàn tay tài hoa của người nghệ nhân làng đá mỹ nghệ.

Đến trưa đoàn khởi hành đi Huế. Khoảnh khắc vượt đèo Hải Vân, được ngắm nhìn cảnh trời biển từ trên đỉnh đèo đã làm thỏa mãn niềm khát khao của những con người đến từ miền sông nước Nam bộ. Đi qua ngoại ô thành phố Huế, không khí trầm mặc với những cảnh đẹp nên thơ làm chúng tôi thấy lắng lòng. Vùng đất cổ đô thu hút chúng tôi bởi những khu lăng mộ với kiến trúc và khung cảnh đẹp, linh thiêng của các vị vua triều Nguyễn. Chúng tôi

đến tham quan lăng Khải Định, lăng Tự Đức, lăng Minh Mạng,... Ngoài ra, chùa Thiên Mụ nằm bên dòng sông Hương hiền hòa và quần thể kinh thành Huế ẩn chứa những câu chuyện lịch sử, văn hóa của người dân kinh đô cũng là sự trải nghiệm thú vị trong chuyến tham quan. Về đêm, đoàn chúng tôi ngồi thuyền trên dòng Hương Giang vừa thưởng thức điệu ca câu hò xứ Huế, vừa ngắm cầu Tràng Tiền đăng xa như dãy ngân hà lấp lánh. Những âm điệu miên man, sâu lắng như ngân vang trên mặt sông làm mọi người thấy tâm hồn thư thái, yên bình.

Sau khi tham quan Huế, chúng tôi khởi hành đi Quảng Bình. Đoàn chúng tôi hết sức xúc động khi ghé thăm Thánh địa La Vang, cầu Hiền Lương - sông Bến Hải, nơi đất nước bị chia cắt hai miền trong suốt 20 năm, nơi xương máu của biết bao người đã đổ để thống nhất nước nhà. Đến Phong Nha, chúng tôi ngồi thuyền trên dòng sông Son để đi vào động. Hơn lúc nào hết, chúng tôi cảm nhận được sự kỳ vĩ đến lạ lùng của non nước quê hương mình. Cửa động mở ra một thế giới thần kỳ mà thiên nhiên đã ban tặng. Thạch nhũ đủ kiểu dáng, hình khối mà những người có trí tưởng tượng phong phú có thể viết nên những câu chuyện kỳ lạ, lung linh như huyền thoại.

Trong suốt thời gian tham quan, mọi người phấn khởi vì lần đầu được đi đến những vùng đất nổi tiếng với những cảnh đẹp và tham dự những sinh hoạt văn hóa đặc sắc của quê hương. Mặc dù hướng dẫn viên rất nhiệt tình nhưng với trách nhiệm trưởng đoàn, tôi cùng với các thành viên tổ công đoàn luôn quan tâm đến mọi người. Ở đâu, chúng tôi cũng đến từng phòng xem các công đoàn viên có thiếu thốn gì không, có thích nghi với sinh hoạt và thức ăn ở địa phương hay không để cùng với hướng dẫn viên khắc phục ngay những điều thiếu sót. Thấy tất cả mọi người hài lòng về

chuyến đi tôi cảm thấy yên lòng. Những công đoàn viên sắp về hưu như Cô Nguyệt Hồng, thầy Sanh, cô Cúc, ... đi cùng với gia đình nói với tôi: chuyến đi này thật thú vị, không những đã tạo điều kiện cho mọi người biết được các miền đất khác nhau của đất nước mà Ban tổ chức còn lo lắng cho mọi người từ chỗ ăn, nghỉ, tham quan. Sau này, gặp tôi, những thầy cô này vẫn hay nhắc lại những chuyện vui trong chuyến đi đầy kỷ niệm đó.

Đoàn CBVC Đại học Cần Thơ tại Lăng Khải Định - Huế.

Tổ chức một chuyến tham quan được mọi người nhiệt tình tham gia, trong suốt chuyến đi tất cả mọi thành viên đều hài lòng, vui vẻ, khi trở về họ còn kể về chuyến đi với mọi người như một kỷ niệm không thể nào quên. Điều đó đã làm cho những người tổ chức cảm thấy hạnh phúc. Sự thành công của chuyến đi này là một tiền đề quan trọng để những năm sau, Ban Chấp hành Công đoàn Trường tự tin và có nhiều kinh nghiệm hơn trong việc tiếp tục tổ chức những chuyến tham quan dài ngày và được mọi người nhiệt tình hưởng ứng. Riêng tôi, mặc dù sau này, cũng còn nhiều lần dẫn đoàn đi tham quan Đà Nẵng - Huế nhưng chuyến đi đầu tiên ấy đã để lại trong lòng tôi những kỷ niệm không thể nào quên.

CHUYỆN BUỒN, VUI CÔNG TÁC CÔNG ĐOÀN!

Hoàng Nghĩa ¹

Qua thời gian tham gia công tác Công đoàn, hầu như ai cũng có ít nhiều chuyện vui, buồn. Tôi có dịp trao đổi về nội dung này với một nữ Công đoàn viên đã từng tham gia nhiều hoạt động công đoàn đó là cô Dương Thị Tuyền, hiện đang là Ủy viên Ban Thường vụ, Trưởng Ban Nữ công - Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ và được cô cung cấp nhiều kỷ niệm trong hoạt động Công đoàn của mình.

Dương Thị Tuyền sinh năm 1971, tại xã Bình Thành, huyện Giồng Trôm, tỉnh Bến Tre. Khi còn cấp sách đi học tại quê nhà, cô đã rất thích học văn và mơ ước trở thành giáo viên dạy văn. Suốt những năm học phổ thông tại Trường Trung học Phổ thông Phan Văn Trị, cô luôn dự thi các kỳ thi học sinh giỏi văn và tưởng như đã trở thành giáo viên dạy văn như mong muốn. Tuy nhiên, vì một đề nghị của người bạn thân: *"Tuyền ơi! Chị em mình cùng học sư phạm toán để nữa về dạy chung trường đã từng học phổ thông nhé!"* đã làm cho cô có một suy nghĩ khác. Năm 1991, câu nói của người bạn thân đã chính thức thay đổi ước mơ của cô bằng việc cô đã thi vào ngành Sư phạm Toán, Trường Đại học Cần Thơ để đến với nghề giáo viên dạy toán. Tốt nghiệp đại học năm 1995, cô được Trường giữ lại công tác tại Khoa Khoa học.

Cơ duyên đến với công tác Công đoàn của cô cũng rất tình cờ. Năm 1997, do cô phụ trách công tác Công đoàn của Bộ môn Toán đi học nước ngoài nên Bộ môn đề nghị Tuyền thay thế. Lúc

¹ Tổ trưởng Tổ công đoàn Phòng Công tác Chính trị.

đầu, cô từ chối vì từ trước đến nay chưa hề biết một chút gì trong công tác này. Do là cán bộ trẻ và được sự thống nhất của Công đoàn cấp trên cùng sự khuyến khích ủng hộ của các thầy, cô trong Bộ môn, Tuyền đành bắt đầu nhận nhiệm vụ mới mà trong lòng không ít hồi hộp, lo ngại. Qua công tác, thấy hoạt động này cũng vui và do là cán bộ trẻ, có điều kiện hơn những cán bộ lớn tuổi nên cô đã tích cực tham gia nhiều hoạt động, dần thân trong công tác và dần dần đã quen được công việc. Thấy cô có năng lực và nhiệt tình nên cấp trên và tập thể đơn vị đã phân công cô phụ trách công tác nữ công của Khoa, rồi tiếp đến là chức Chủ tịch Công đoàn Khoa. Ở cương vị mới nào cô cũng nhiệt tình và phấn đấu hết mình để hoàn thành nhiệm vụ. Nhớ lại, có lần tưởng đâu cô đã bỏ dở công tác này vì có chuyện buồn đến nỗi cô muốn xin từ chức liền. Đó là trường hợp khi cô mới đảm nhận cương vị Chủ tịch Công đoàn Khoa, có một thầy là Công đoàn viên đến gặp cô thắc mắc "*Tại sao cô kia bệnh được trợ cấp khó khăn, còn tôi cũng vậy mà không được? Tôi cũng đóng công đoàn phí như người ta, sao lại thiên vị vậy? Công đoàn là để lo cho cán bộ chứ Công đoàn đâu phải để phân chia bè phái và giải quyết theo kiểu tình cảm riêng như vậy? ...*". Nghe thầy ấy nói một hơi mà mặt mày cô đang từ tươi cười đến méo xệch, rồi mắt mở to nhìn thầy ấy... cô cứ ngỡ thầy ấy chưa hiểu hết ý nghĩa việc trợ cấp khó khăn của công đoàn nên cố phân bua, giải thích để thầy đó hiểu: nào là vì gia đình cô kia đang thật sự khó khăn nên khi có sự chuyển công đoàn trợ cấp để giải quyết khó khăn trước mắt, còn gia đình mình (ý nói thầy ấy) cũng có khó khăn nhưng không bằng trường hợp gia đình cô kia, với lại sự việc của thầy xảy ra không phải việc đột xuất, có thể sắp xếp được nên ưu tiên cho cô kia,... Dù cố giải thích thế nào đi nữa nhưng Thầy ấy vẫn có vẻ như cố tình không hiểu: "*Sao cô biết tôi*

không khó khăn như cô ấy? mà đây là chế độ tôi được hưởng thì tôi hưởng chứ sao lại phân biệt vậy?". Thấy thầy ấy có vẻ giận lắm nên cô cố tình thuyết phục thêm. Tuy nhiên, nói gì thì nói, thầy vẫn không dụ mà còn nói nhiều câu nặng lời hơn, thậm chí xúc phạm làm cô rất buồn. Và thế là tối đó cô không sao ngủ được, cứ trằn trọc suy nghĩ suốt đêm: *"Mình không thể làm tốt được rồi, chỉ một việc đơn giản như vậy mà mình cũng không nói cho người ta hiểu được thì làm sao mà làm tốt vai trò của cán bộ công đoàn, làm sao vận động được mọi người đây?"*. Thế là chỉ sau một tháng nhận chức Chủ tịch Công đoàn Khoa cô đã phải tìm thầy Trưởng khoa để xin từ chức. May mà thầy Trưởng khoa nhìn ra vấn đề, thầy ân cần hỏi thăm rất tận tâm, rồi khuyên nhủ, động viên cô cố gắng tham gia và hoàn thành tốt nhiệm vụ. Với sự động viên của thầy Trưởng khoa, cô đã lấy lại tinh thần và tiếp tục công việc bằng một nghị lực mới. Sau này, cô thầm cảm ơn thầy Trưởng khoa đã khuyên nhủ, chỉ dẫn tận tình để cô vượt qua khó khăn, nỗi buồn mà tiếp tục tham gia công tác.

Khó khăn kế tiếp mà cô gặp phải là từ năm 2004, Công đoàn Khoa nhận đỡ đầu nuôi các cháu cơ nhỡ tại nhà trẻ Hướng Dương với khoảng 30 cháu. Kinh phí cho hoạt động này là từ sự đóng góp của cán bộ Khoa cộng với trích một phần từ quỹ đóng góp của Khoa nên cũng rất eo hẹp. Hằng năm, Khoa đi thăm các cháu 3 lần vào dịp Tết nguyên đán, 1/6 và đầu năm học. Cô nhớ mãi những lần đi mua quần áo cho các cháu thật gian nan: 30 cháu, nhiều lứa tuổi khác nhau, ý thích khác nhau, trai gái lẫn lộn,...mua làm sao các cháu mặc vừa, mặc đẹp mà giá lại rẻ. Thế là cô cùng các chị trong Khoa xuống chợ Cần Thơ lân la hỏi thăm, tìm kiếm để tìm ra mỗi cung cấp quần áo sao cho đúng với tiêu chí đã đưa ra. Các cô đã khá mệt nhọc vì phải đi nhiều, hỏi thăm nhiều để truy ra

nơi bán giá rẻ cho rẻ. Cứ mỗi lần đi thăm và tặng quần áo, nhìn các cháu xúng xính trong những bộ đồ do chính tay mình mua, có đưa vừa vặn, có đưa mặc vào hai tay xách hai bên vẫn còn dư,... nhưng các bé vẫn vô tư, cười nói vui vẻ các cô mới cảm thấy hạnh phúc khi hòa chung cùng niềm vui được nhận quà của các cháu.

*Chụp ảnh lưu niệm cùng thầy cô và các cháu
ở Nhà nuôi trẻ Hương Dương.*

*Đ/c Dương Thị Tuyền trao quà cho các học sinh vượt khó học giỏi
Năm học 2013 - 2014 tại Xã Vĩnh Trinh, Huyện Vĩnh Thạnh, TP Cần Thơ.*

Đ/c Dương Thị Tuyền nhận bằng khen tại Hội nghị Tổng kết hoạt động Công đoàn và phong trào CNVCNLD Năm học 2012 - 2013.

Chuyến tổ chức những chuyến đi du lịch cho Khoa cũng là một vấn đề khó khăn. Vì lúc ấy chưa có nhiều dịch vụ du lịch nên việc thuê trọn gói dịch vụ là rất hiếm. Hầu hết là phải tự mình chuẩn bị mọi thứ. Những chuyến đi tham quan cho mọi người đầy ý nghĩa, nhưng cũng không ít gian nan, nào là lo xe, nào là chỗ ăn, ở với nhiều sở thích khác nhau của gia đình các thầy, cô tham gia... Dù khó khăn nhưng cô vẫn cùng mọi người từ từ gỡ rối từng việc, cuối cùng cũng êm xuôi. Kết thúc chuyến đi, khi những gia đình cuối cùng xuống xe yên ổn cô mới thở phào nhẹ nhõm. Những chuyến đi như vậy dù mệt mỏi, cô vẫn cảm thấy rất vui vì đã tổ chức được cho mọi người những hoạt động có ý nghĩa mà cho đến bây giờ vẫn là kỷ niệm khó phai. Cô vui vẻ chia sẻ: “*Đúng là làm công tác Công đoàn như làm dâu trăm họ*”, mỗi khi tổ chức một sự

kiện hay đề xuất một vấn đề gì là mình lo âu, chờ phản ứng của mọi người: nhìn mọi người nhíu mày hay nhăn mặt, mình hồi hộp lo lắng; những khi thấy mọi người cười tươi, vui vẻ mình thở phào hạnh phúc!”.

Đ/c Dương Thị Tuyền phát biểu trong buổi Họp mặt kỷ niệm 103 năm ngày Quốc tế Phụ nữ, 8- 3 và 1973 năm Cuộc Khởi nghĩa Hai Bà Trưng, năm 2013.

Trao đổi với cô về cảm nghĩ của người cán bộ làm công tác Công đoàn, Dương Thị Tuyền bộc bạch: “*Em chỉ muốn chia sẻ đến mọi người, nhất là những cán bộ Công đoàn trẻ một số kinh nghiệm trong công tác Công đoàn*”. Thầy Chủ tịch Công đoàn Trường Nguyễn Văn Linh từng nói: “*Làm công đoàn thì không ai muốn làm. Nhưng làm công đoàn không phải dễ. Và ai làm công đoàn rồi cũng đẹp!*”. Đây là câu nói “nửa đùa, nửa thật” nhưng rất nghiêm túc. Nghĩ về câu nói này, Tuyền thật lòng chia sẻ: “*Anh*

biết không, khi thầy Linh nói câu ấy, mọi người ai cũng đều cười, vui vì câu kết “Ai làm công đoàn rồi cũng đẹp!”, riêng em, em thậm từng ý trong câu nói ấy, rất đúng và vẫn là câu kết thâm thúy nhất. Ai làm công tác công đoàn rồi cũng đẹp, bởi vì để làm tốt công tác vận động trước hết mình phải vận động chính mình; đặt lợi ích tập thể lên trên lợi ích cá nhân là bản thân đã không chế được chính mình; tạo được niềm tin nơi mọi người chính là bản thân mình đã là một tấm gương;... Vậy đó mà sao không đẹp được chứ! ”.

Đ/c Dương Thị Tuyền (thứ hai, từ trái qua) tham gia Hội thi "Khéo tay" cùng Liên Đoàn Lao Động TP Cần Thơ nhân dịp 8/3/2013.

Thật vậy, làm công tác công đoàn không dễ chút nào; không chỉ cần sự nhiệt tình mà cần cả một nghệ thuật. Nghệ thuật trong vận động, nghệ thuật trong xử lý tình huống, nghệ thuật cả trong

việc đấu tranh với chính bản thân mình để bản thân thoát ra được những luẩn quẩn, u buồn và biến những chuyện không vui ấy thành những kinh nghiệm, dần dần kinh nghiệm dày lên và niềm vui cũng cứ thế nhân lên,... Bên cạnh sự nhiệt tình trong công tác là sự gần gũi với mọi người, hiểu được tâm tư nguyện vọng của công đoàn viên, dám đấu tranh vì lợi ích của tập thể, của công đoàn viên,... và đặc biệt là tạo được niềm tin trong công đoàn viên. Muốn vậy, bản thân cán bộ Công đoàn phải đặt lợi ích của tập thể lên trên lợi ích cá nhân, biết nhẫn nại, biết giải quyết tình huống một cách khéo léo và hiệu quả. Nếu kết hợp được tất cả những yếu tố trên, chắc chắn ai cũng có thể làm tốt vai trò của một cán bộ công đoàn. Với kinh nghiệm đúc kết được của bản thân, mong rằng cô Tuyền sẽ ngày càng vững vàng và thành công hơn nữa trong hoạt động công tác Công đoàn cũng như chia sẻ kinh nghiệm cho những cán bộ Công đoàn trẻ giúp họ tránh khỏi những bờ ngõ, đúc kết được nhiều kinh nghiệm quý báu và trút bỏ được những nỗi buồn, những ưu tư để tìm được nhiều niềm vui trong công tác Công đoàn./.

THUỞ BAN ĐẦU

*Bùi Thanh Thảo*¹

Nếu bắt chợt chúng ta hỏi một ai đó rằng, mốc thời gian nào trong đời họ là đáng nhớ nhất, thì có lẽ trong muôn vàn câu trả lời nhận được, sẽ có hai mốc thời gian “được nhiều người đồng tình nhất”: khi khởi đầu và khi kết thúc một cái gì đó: khởi đầu / kết thúc một mối tình, khởi đầu / kết thúc một công việc, khởi đầu / kết thúc một chặng đường,... Sự kết thúc thường gắn với nhiều cảm xúc phức tạp, có thể là tiếc nuối, buồn bã, thậm chí tuyệt vọng (khi chấm dứt một điều tốt đẹp); và ngược lại, có thể là vui mừng, nhẹ nhõm, thậm chí hạnh phúc (khi kết thúc một điều bất như ý). Số người thấy an nhiên trước mọi kết thúc thường rất ít. Trong khi đó, sự khởi đầu thường để lại trong lòng người nhiều hoài niệm đẹp. Cái “thuở ban đầu” khi chúng tôi tham gia hoạt động Công đoàn ở Khoa Khoa học Xã hội và Nhân văn cũng thế. Khoa chúng tôi là một trong những đơn vị rất ít tuổi so với bề dày 50 năm lịch sử Đại học Cần Thơ, nhưng đối với chúng tôi buổi ban đầu đó cũng là khoảng thời gian gắn với biết bao vui buồn không dễ nguôi quên.

Được thành lập năm 2009, Công đoàn Khoa Khoa học xã hội và nhân văn khởi đầu với bao khó khăn của một đơn vị mới. Những vất vả ấy, có lẽ phải là người trong Ban Chấp hành Công đoàn mới thấu hết được, mới kể tỏ tường. Còn tôi, điều làm tôi ấn tượng và nhớ mãi là những kỷ niệm rất đẹp mà Công đoàn Khoa đã tạo được, có lẽ là cho nhiều người chứ không chỉ với cá nhân tôi.

Ngay năm đầu tiên, Công đoàn Khoa đã tổ chức một ngày hội thao cấp khoa thật sự vui vẻ. Gọi là hội thao chứ thật ra mọi thứ

¹ Giảng viên Khoa Khoa học Xã hội và Nhân văn.

rất đơn sơ, được tổ chức ngay tại khoảng sân xi-măng trước văn phòng khoa khi ấy (dãy cuối cùng của nhà A3), và chỉ diễn ra trong một ngày. Tất cả những gì ban tổ chức phải làm với sân bãi là “vẽ” sân, căng lưới, và...hết. Các môn thi đấu thì mang đầy dẫu ấn... “xã hội nhân văn”: vì khoa mang đặc thù “thiên tính nữ” nên phải chọn những môn mà chị em phụ nữ tham gia được: bóng chuyền, cầu lông, đá cầu, và...đạp bong bóng! Tất cả các môn thi đấu đều có cả nam và nữ trong cùng một đội chứ không có sự phân chia giải nam, giải nữ.

Buổi ban đầu, Khoa có chưa đến 50 công đoàn viên, trong đó số bạn trẻ đang đi học khá nhiều. Bởi vậy trong hội thao, hầu như mỗi người đều đóng hai vai: vận động viên và cổ động viên. Vậy mà ngày hôm ấy đã diễn ra thật sự sôi nổi và tràn ngập tiếng cười. Các trận bóng chuyền, cầu lông diễn ra quyết liệt, đầy những tràng vỗ tay khích lệ, với lực lượng cổ động viên vô cùng “fairplay”: mỗi người đều vỗ tay cho... cả hai đội! Vui nhất là trò đạp bong bóng. Mỗi đội gồm một nam một nữ, thi đấu theo kiểu “2 người 3 chân”: cột chân trái của người này và chân phải của người kia lại với nhau, chân còn lại của mỗi người được treo một chùm bong bóng. Nhiệm vụ rất đơn giản: “tiêu diệt” bong bóng của các đội bạn (bằng chân) và bảo vệ bong bóng của đội mình. Đội nào cuối cùng còn lại nhiều bong bóng nhất sẽ thắng. Không khí lúc đó hết sức vui nhộn, các đội thi nhau chạy, đạp, ngã, gào thét (nhằm “khủng bố” tinh thần các đội bạn); còn cổ động viên thì cũng chẳng kém gì: vỗ tay, cười, chụp ảnh, hò hét, vừa “chỉ đạo” vừa... “chỉ điểm” cho các “vận động viên”. Một số sinh viên đi học bù, học nhóm vào chủ nhật cũng kéo đến xem, cổ vũ rất nhiệt tình, nhiều em gọi cả tên thầy cô để...khích lệ tinh thần. Lúc đó tôi cũng mãi “thi đấu” nên không nghĩ gì nhiều, chỉ thấy thật vui. Về sau khi

ngẫm lại cảnh đó, tôi mới nghiệm ra rằng hoàn toàn không còn một ranh giới nào về tuổi tác, địa vị, giới tính,... gì nữa. Mọi người như hòa vào nhau, trong một không khí vừa vui vẻ vừa rất...trẻ thơ (chắc nhiều em sinh viên cũng ngạc nhiên và thích thú khi thấy thầy cô của mình...hồn nhiên như thế!). Thú thật là tôi không nhớ hôm ấy đội nào được giải “quán quân”, chỉ nhớ là mình đã chạy quyết liệt, đã ngã rất nhiều, hò hét đến khản cổ, cười đến mỏi miệng,... Và cho đến bây giờ, mỗi khi nhớ lại ngày hôm ấy, vẫn cứ tùm tùm cười!

Với một đơn vị mới được 7 tuổi, vẫn còn quá sớm để kết luận một điều gì đó về vị thế hay sự phát triển. Nhưng có thể nói mà không ngại quá lời rằng, những nỗ lực của Công đoàn Khoa buổi ban đầu đã đóng góp rất nhiều cho một điều quan trọng: sự gắn kết của đơn vị. Ngoài ngày hội thao rất vui nói trên là những chương trình 8/3, 20/10, 20/11,... đơn sơ nhưng tràn đầy tình nghĩa. Không khí ấm áp của những buổi sinh hoạt đó khiến chúng tôi không hề cảm thấy “thiệt thòi” gì về điều kiện vật chất khó khăn ban đầu của Khoa, ngược lại càng cảm thấy “tình thương mến thương” hơn. Những buổi thi nấu ăn, xếp đồ nguội, cắm hoa,... diễn ra ngay tại phòng học A3 rất đơn sơ nhưng vẫn hết sức sôi nổi.

Cùng hào hứng xếp đồ nguội....

..... và phần khởi với thành quả của đội mình.

Một điều làm tôi rất nhớ và rất quý là những hoạt động của Công đoàn Khoa khi ấy không chỉ thu hút cán bộ trẻ mà các thầy cô có tuổi hơn cũng rất nhiệt tình tham gia, từ làm “thí sinh” cho đến làm giám khảo, và cả phục vụ văn nghệ nữa. Mỗi lần xem lại

những tấm ảnh khi đó, nhìn nụ cười của cô Diệp Phi Yến, tôi cứ nhớ đến sự hào hứng của mọi người khi “chào mời” cô thử món ăn của đội mình, và cả khi cô xung phong làm ca sĩ. Tôi cũng nhớ sự tận tình của thầy Phạm Văn Bé (Chủ tịch Công đoàn Khoa Khoa học xã hội và nhân văn lúc đó), quan tâm chăm chút từng việc nhỏ mỗi lần tổ chức sự kiện. Thầy luôn để ý xem mọi người có vui không, tổ chức như thế có được không, món ăn có đủ không, có ngon không,... Và không chỉ riêng với hoạt động công đoàn, thầy còn rất nhiệt tình với công việc chung. Năm 2010, lần đầu tiên Khoa Khoa học xã hội và nhân văn có đội văn nghệ tham gia Hội diễn văn nghệ truyền thống của Trường. Sau buổi biểu diễn của Khoa, thầy Nguyễn Hoàng Vinh (Trưởng khoa lúc đó) thường nói vui với mọi người rằng, tối hôm đó thầy là người sung sướng nhất, vì chỉ có mình thầy được ngồi thưởng thức văn nghệ, còn các “lãnh đạo” khác của khoa đều bận rộn. Mà đúng như thế thật: một phó khoa bận... làm ca sĩ, biểu diễn trên sân khấu (anh Hải Quân), một phó khoa thì bận làm... “tổng quản” cho đội (là...tôi), và chủ tịch công đoàn thì lo...chụp ảnh, quay phim cho đội. Sau đó, thầy Bé còn dùng “nghề” của mình vào việc làm thành đĩa chương trình văn nghệ tặng cho Khoa và để tôi chia sẻ cho các em sinh viên trong đội. Cho đến bây giờ, đó vẫn là một trong những chiếc đĩa mà tôi yêu quý nhất, vì nó đầy kỷ niệm, và cũng tràn đầy tình cảm.

Không phải ngẫu nhiên mà người ta nói rằng, sự khởi đầu bao giờ cũng khó khăn nhưng luôn là trải nghiệm đáng nhớ trong đời. Và chắc cũng không phải không có lý khi bảo rằng, niềm vui đem cho đi thì sẽ được nhân đôi, hoặc nhân gấp nhiều lần. Những khó khăn, và cả nỗi buồn của buổi ban đầu, mỗi cán bộ ở khoa đều đã trải qua và đã vượt qua. Điều còn đọng lại mãi chính là niềm vui, là tình cảm gắn bó, là sự chung sức chung lòng của tất cả mọi

người. Công đoàn khoa buổi đầu đã làm tốt vai trò gắn kết đó, để mỗi người thấy yêu hơn đơn vị của mình. Dù rằng, không biết nên vui hay buồn, vì chỉ 6 năm sau ngày thành lập, Khoa đã phải gần như cắt đôi mình khi một nửa cán bộ chuyển về đơn vị mới. Mọi người đều mong rằng, đó là sự chia tách để phát triển. Tôi cũng mong như thế, mong nỗi buồn qua đi, hoặc tạm lắng xuống, mong mỗi thầy cô giữ lại cho mình những kỷ niệm đẹp nhất của thuở ban đầu ở Khoa Khoa học xã hội và nhân văn. Bởi nói cho cùng, sự chân thành, hồn nhiên, vô vụ lợi của mỗi người mới là dấu ấn đẹp trong lòng nhau, bất chấp thời gian, bất chấp mọi biến thiên, “khắc nhập khắc xuất” của cuộc đời.

Đoàn cán bộ khoa KHXX&NV tham quan An Giang – Kiên Giang năm 2010.

NGHĨA TÌNH ĐẠI HỌC CẦN THƠ

Lê Thị Nhiên ¹

Đọc một số bài viết của quý thầy cô trong quyển sách “*Bốn mươi năm Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ, những năm tháng không thể nào quên*”, tôi đã cảm phục và biết ơn vô cùng những lớp người đi trước đã cống hiến cả cuộc đời vì sự phát triển của ngôi trường - mái nhà chung - Đại học Cần Thơ. Xin kính tặng quý thầy cô mấy vần thơ thay cho lời tri ân sâu sắc:

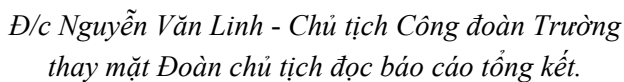
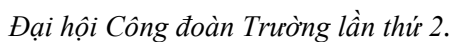
*Đã lớn lên rồi!
Cùng mưa nắng thời gian,
Viện Đại học Cần Thơ xưa,
Giờ sừng sững uy nghiêm giữa cây ngọt trái lành sông Hậu.
Lau sậy, ao đầm xưa lưu dấu,
Để ngói đỏ, tường cao hãnh diện với mọi miền.*

*Đã đổi thay rồi!
Gắn bó cũng “bén duyên”,
Công đoàn Đại học Cần Thơ
Tì thuở khó khăn, đói nghèo san sẻ.
Những đôi mắt già nua
Rực sáng tự hào: “Đại học Cần Thơ vẫn trẻ,
Năm mươi tuổi đời càng phơi phới sức xuân!”*

¹ Giảng viên Khoa Khoa học Xã hội và Nhân văn.

*Về với thành thời rồi vẫn không rũ bỏ sau lưng,
Vẫn tin tưởng, ước mong
Rồi đây cội cây sẽ vững vàng
Tỏa bóng, vươn cành, đơm hoa, kết trái.
Vẫn giữ trong tim một tình yêu mãi mãi,
Đồng nghiệp, giảng đường nơi Đại học Cần Thơ.*

I. TỔ CHỨC CÔNG ĐOÀN – CÁC KỲ ĐẠI HỘI

Đại biểu biểu quyết thông qua Nghị quyết Đại hội Công đoàn.

*Đ/c Nguyễn Văn Linh đại diện BCH nhiệm kỳ mới
phát biểu nhận nhiệm vụ.*

II. THỰC HIỆN QUY CHẾ DÂN CHỦ Ở CƠ SỞ – TỔ CHỨC HỘI NGHỊ ĐẠI BIỂU CÔNG CHỨC, VIÊN CHỨC, NGƯỜI LAO ĐỘNG

Đ/c Nguyễn Văn Linh chủ tịch Công Đoàn thông qua chương trình hội nghị.

Toàn cảnh Hội nghị Đại biểu CCVCNLD Trường.

Đại biểu chủ ý lắng nghe PGS-TS Hiệu trưởng Hà Thanh Toàn đọc báo cáo tổng kết năm học.

*Đại biểu phát biểu ý kiến đóng góp xây dựng Nhà trường
Người đang phát biểu: Đ/c Bùi Thị Bửu Huệ, Ủy viên BCH
Đảng bộ Trường, Trưởng khoa Khoa học Tự nhiên.*

III. CÔNG TÁC TUYÊN TRUYỀN GIÁO DỤC ĐOÀN VIÊN VÀ XÂY DỰNG ĐỘI NGŨ CÁN BỘ CÔNG ĐOÀN

Đ/c Châu Văn Lực, Bí thư Đảng ủy, Phó Hiệu trưởng phát biểu tại hội thi Cải cách Hành Chính và nâng cao kỹ năng quản lý do Công đoàn Trường tổ chức.

Toàn cảnh cuộc thi Cải cách hành chánh và nâng cao kỹ năng quản lý.

*Bandroll vận động CCVCNLD tham gia các cuộc thi trực tuyến,
tìm hiểu kiến thức do Công đoàn Trường tổ chức.*

Tham gia hội thi tìm hiểu kiến thức pháp luật trong hệ thống Công đoàn Giáo dục Việt Nam, đội A là đội Công đoàn Trường ĐHTC.

Các đơn vị cá nhân nhận khen thưởng về thành tích trong học tập và làm theo tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh.

IV. CÔNG TÁC CHUYÊN MÔN

Công đoàn Trường đã tổ chức nhiều cuộc hội thảo về công tác chuyên môn để không ngừng nâng cao năng lực đáp ứng yêu cầu nhiệm vụ cho công đoàn viên (Đ/c Trần Văn Hâu – UVBTƯ CĐ Trường khai mạc hội thảo “Trao đổi kinh nghiệm giảng dạy bằng giáo trình điện tử và đánh giá sinh viên qua mạng”).

Đông đảo giảng viên, cán bộ quản lý tham gia các hội thảo, tọa đàm chuyên môn do Công đoàn Trường tổ chức (Trong ảnh: Đ/c Ngô Thanh Phong, Bí thư Đảng ủy – Phó Trưởng khoa Khoa học Tự nhiên trình bày tham luận).

Trao đổi kinh nghiệm về hoạt động công đoàn và công đoàn tham gia công tác chuyên môn với các trường liên kết phía Nam.

Trao đổi kinh nghiệm về hoạt động công đoàn và công đoàn tham gia công tác chuyên môn với 5 trường ĐH khu vực Hà Nội.

V. CHĂM LO ĐỜI SỐNG CÔNG CHỨC, VIÊN CHỨC, NGƯỜI LAO ĐỘNG

Hàng năm, Công đoàn Trường tổ chức kiểm tra sức khỏe cho hơn 1000 công chức, viên chức, người lao động.

Hàng năm, Công đoàn Trường tổ chức tham quan nghỉ mát trong và ngoài nước cho hơn 100 công chức, viên chức, người lao động (Trong ảnh: Đoàn tham quan Thái Lan năm 2011).

Công đoàn Trường phối hợp với LĐLĐ TP. Cần Thơ hỗ trợ xây dựng “Mái ấm Công đoàn” cho người lao động Trường.

Ủy ban Nhân dân Thành phố Cần Thơ phê duyệt cho Trường ĐHTC dự án “Khu nhà ở cán bộ giáo viên Trường ĐHTC” với diện tích 11,3 ha. Công đoàn Trường phối hợp với Ban Giám hiệu thực hiện dự án nhằm góp phần giải quyết chỗ ở cho công chức, viên chức, người lao động (Trong ảnh: Bản đồ tổ chức không gian kiến trúc, cảnh quan của dự án).

Sau nhiều nỗ lực, hiện nay dự án “Khu nhà ở cán bộ giáo viên Trường DHCT” đã giải phóng mặt bằng được hơn 90%, xây dựng kết cấu hạ tầng hơn 50% trong đó có hơn 200 nền để tái định cư cho người dân và đã phân phối hơn 100 nền cho công chức, viên chức, người lao động của Trường. (Trong ảnh: một số thầy cô đã xây nhà trong khu đất dự án).

Công đoàn Trường tham mưu cho Ban Giám Hiệu tặng biểu trưng, khen thưởng tôn vinh các công chức, viên chức, người lao động có nhiều năm đóng góp cho sự phát triển của Trường. (Hai Đ/c Phó Hiệu trưởng Lê Việt Dũng và Trần Trung Tính trao thưởng).

Công đoàn Trường tặng biểu trưng tôn vinh các thầy cô có nhiều thành tích trong cuộc vận động "Mỗi thầy, cô giáo là một tấm gương đạo đức, tự học và sáng tạo". (Phó Hiệu trưởng Đỗ Văn Xê và Chủ tịch CD Nguyễn Văn Linh trao thưởng).

Công đoàn Trường thường chuyến thăm quần đảo Nam Du - Kiên Giang cho các chị đạt bằng khen 2 giỏi 5 năm liền cấp thành phố.

Công đoàn Trường tổ chức tham quan Lào - Campuchia cho Cán bộ Công đoàn.

Dịp Tết hằng năm Công đoàn Trường tổ chức thăm, tặng quà các cán bộ hưu trí. (Trong ảnh: Đ/c Trần Thị Thanh Hiền, Bí Thư Đảng ủy - Phó Hiệu trưởng thăm đ/c Huỳnh Cẩm Hoa nguyên Chủ tịch Công đoàn Trường.

Thăm tặng quà và chúc Tết cán bộ hưu trí có hoàn cảnh khó khăn.

Mỗi khi có công chức, viên chức, người lao động gặp khó khăn như tang chế, bị bệnh hiểm nghèo, Công đoàn Trường đều tổ chức quyên góp để hỗ trợ, thăm viếng động viên kịp thời. (Trong ảnh: Các đ/c trong BCH Công đoàn Trường thăm Thầy Lê Phú Thi, khoa Sư Phạm, bị bệnh hiểm nghèo.

Chăm sóc các cháu thiếu niên, nhi đồng là con em người lao động nhằm góp phần động viên tinh thần cán bộ viên chức là một hoạt động thường xuyên của Công đoàn Trường. (Trong ảnh: Trao học bổng tâm lòng vàng cho con em CCVCNLD).

VI. CÔNG TÁC NỮ CÔNG

Kỷ niệm ngày Quốc tế Phụ nữ 8-3, Ban nữ công, Công đoàn Trường tổ chức cuộc thi “Nét đẹp tuổi 30”.

... và cuộc thi “khéo tay”.

Chiêm ngưỡng thành quả cuộc thi “khéo tay”.

Kỷ niệm ngày Phụ nữ Việt Nam 20-10, Ban nữ công, Công đoàn Trường tổ chức họp mặt tất cả công chức, viên chức và người lao động. (Trong ảnh: Tiết mục văn nghệ đạt giải nhất trong hội thi nét đẹp văn hóa công sở do LDLĐ TPCT tổ chức biểu diễn báo cáo mở đầu buổi lễ).

*Giao lưu với các nữ cán bộ viên chức tiêu biểu
(Trong ảnh: Giao lưu với PGS. TS. Nguyễn Nhật Xuân Dung,
TS. Nguyễn Thị Thu Thủy và đôi vợ chồng TS trẻ Hồ Quốc Phong &
Huỳnh Liên Hương).*

Công tác nữ, không chỉ có hoạt động phong trào mà còn tham gia các hoạt động nghiên cứu khoa học nhằm nâng cao trình độ, năng lực cho nữ CCVC. (Chụp ảnh lưu niệm với các đồng nghiệp của 5 trường đại học liên kết khu vực phía Nam trước khi báo cáo khoa học).

*Ban Nữ công cũng làm tốt công tác chăm sóc thiếu niên, nhi đồng là con em công chức, viên chức, người lao động trong Trường.
(Khung cảnh bên ngoài Hội trường lớn trong đêm Trung Thu).*

Tiết mục văn nghệ được biểu diễn trong đêm Trung Thu do các cô trong Ban Nữ công hướng dẫn tập.

VII. CÔNG TÁC VĂN NGHỆ - THỂ THAO

Hội thao truyền thống Công đoàn Trường tổ chức hàng năm vào dịp kỷ niệm ngày nhà giáo Việt Nam được đông đảo người lao động hưởng ứng nhiệt tình. Đặc biệt có sự tham gia đông đảo của cán bộ lãnh đạo, quản lý các cấp. (Đ/c Nguyễn Văn Linh, Chủ tịch Công đoàn Trường đọc diễn văn khai mạc).

Khung cảnh trước vạch xuất phát cuộc thi đi bộ 800 m nữ.

Ngoài việc tổ chức thi đấu thể thao tại Trường, Công đoàn Trường còn tham gia giao lưu thể thao hàng năm với 5 trường đại học liên kết khu vực phía Nam. (Các vận động viên Công đoàn Trường trong một lần giao lưu)...

... và nhận cờ lưu lưu đăng cai tổ chức năm sau.

Công đoàn các đơn vị cũng tham gia tích cực thi hát Quốc ca trong Hội diễn Văn nghệ truyền thống của Trường. (Trong ảnh: Đội hát Quốc ca của Khoa Sư Phạm).

Đội văn nghệ Công đoàn Trường tham gia hội diễn văn nghệ quần chúng do Liên đoàn Lao động thành phố Cần Thơ tổ chức.

VIII. CÔNG TÁC XÃ HỘI - TỪ THIỆN

Công đoàn Trường thường xuyên làm tốt công tác xã hội từ thiện vì cộng đồng. (Trong ảnh: Quyên góp ủng hộ đồng bào Miền Trung bị ảnh hưởng bão lũ).

Công đoàn Trường nhận phụng dưỡng các Bà Mẹ Việt Nam Anh Hùng (Đ/c Nguyễn Văn Linh CTCD cùng với các đ/c trong BCH thăm hỏi tặng quà mừng thượng thọ mẹ VNAH Nguyễn Thị Út, huyện Cờ Đỏ - Cần Thơ).

Hàng năm, Công đoàn Trường phối hợp cùng Đoàn Trường tổ chức đi thăm, tặng quà, tập huấn chuyển giao kỹ thuật chăn nuôi, trồng trọt cho bộ đội biên giới, hải đảo. (Đ/c Châu Văn Lực đại diện BGH cùng BCH CĐ Trường thăm bộ đội Vùng 5 Hải Quân - Phú Quốc).

Thăm và tập huấn cho bộ đội sư đoàn 330 đóng tại biên giới Tây Nam.

Hưởng ứng cuộc vận động “hỗ trợ giáo dục miền núi, vùng sâu vùng xa, vùng đặc biệt khó khăn” do Công đoàn Giáo dục Việt Nam phát động, hàng năm CĐ Trường đã xây dựng các căn nhà công vụ cho giáo viên các trường thuộc các tỉnh: Cà Mau, Hậu Giang, Sóc Trăng, Bạc Liêu, Tây Ninh và TP. Cần Thơ. (Đ/c Phạm Thị Vân - PCT CĐ cùng các đ/c trong BCH CĐ trường bàn giao nhà công vụ cho trường cấp 3 Võ Thị Hồng - Cà Mau).

Công đoàn Trường phối hợp với Hội Cựu chiến binh Trường xây dựng các căn nhà “Nghĩa tình đồng đội” cho cựu quân nhân, cựu thanh niên xung phong.

Công đoàn Trường cũng xây dựng các căn nhà tình nghĩa cho giáo viên các tỉnh gặp khó khăn. (Trong ảnh: bàn giao nhà tình nghĩa cho một giáo viên tại xã Hậu Mỹ Phú - Cái Bè - Tiền Giang năm 2008).

Công đoàn Trường cũng tặng quà cho các trường vùng khó khăn (Đ/c Nguyễn Văn Linh chủ tịch CĐ và Đ/c Phạm Thị Vân PCT CĐ Trường tặng Tivi cho thầy cô giáo trường Tiểu học Đất Mũi 3, tỉnh Cà Mau).

Công đoàn Trường tặng quà cho giáo viên...

...và tặng quà cho học sinh vùng khó khăn.

Nhờ làm tốt công tác xã hội từ thiện, Công đoàn Trường được Công đoàn Giáo dục Việt Nam đánh giá cao trong tổng kết 5 năm thực hiện cuộc vận động “Hỗ trợ giáo dục miền núi, vùng sâu, vùng xa, vùng đặc biệt khó khăn” giai đoạn 2010-2015. (Trong ảnh: Đ/c Nguyễn Văn Linh, Chủ tịch Công đoàn Trường, người đứng thứ 10 từ trái qua, nhận Bằng khen của Công đoàn Giáo dục Việt Nam tặng Công đoàn Trường).

MỤC LỤC

	Trang
LỜI NÓI ĐẦU.....	1
NHỮNG PHẦN THƯỜNG CAO QUÝ	5
BAN CHẤP HÀNH CÔNG ĐOÀN QUA CÁC THỜI KỲ.....	10
CÔNG ĐOÀN ĐẠI HỌC CẦN THƠ TỪ MỘT GÓC NHÌN	25
<i>Phỏng vấn thầy Châu Văn Lực, Bùi Thanh Thảo (ghi)</i>	
NHỮNG NĂM THÁNG KHÔNG QUÊN.....	34
<i>Huỳnh Cẩm Hoa</i>	
CÔNG ĐOÀN TRƯỜNG VÀ TÔI - TẢN MẠN VÀI KỶ NIỆM	47
<i>Trương Chí Hải</i>	
CHỦ TỊCH CÔNG ĐOÀN, TÔI LÀM GÌ?	60
<i>Nguyễn Văn Linh</i>	
MỘT THỜI ĐÁNG NHỚ	92
<i>Ngô Thị Tố Loan</i>	
TỪ “MỌI NGƯỜI VÌ MÌNH” ĐẾN “MÌNH VÌ MỌI NGƯỜI”	102
<i>Phạm Thị Vân</i>	
MÁY MƯƠI NĂM – NHÌN LẠI... ..	111
<i>Bùi Văn Trinh</i>	
CÔNG ĐOÀN ĐẠI HỌC CẦN THƠ VỚI CÔNG TÁC XÃ HỘI TỪ THIỆN	118
<i>Hoàng Nghĩa</i>	
QUÊ MẸ.....	125
<i>Vũ Xuân Mẫn</i>	
NHỮNG MÙA BÓNG ĐÁ CÔNG ĐOÀN	128
<i>Trần Văn Thịnh</i>	
KỶ NIỆM MỘT CHUYẾN ĐI	136
<i>Ngô Thị Tố Loan</i>	

CHUYỆN BUỒN, VUI CÔNG TÁC CÔNG ĐOÀN!.....	142
<i>Hoàng Nghĩa</i>	
THUỞ BAN ĐẦU.....	150
<i>Bùi Thanh Thảo</i>	
NGHĨA TÌNH ĐẠI HỌC CẦN THƠ.....	156
<i>Lê Thị Nhiên</i>	
MỘT SỐ HÌNH ẢNH HOẠT ĐỘNG CÔNG ĐOÀN	158